

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn

ISSN 2730-1516 (Online) : ISSN 2408-1205 (Print)

ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2566)

volume 18 number 1 (January - June 2023)

วารสาร

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Journal of Humanities and Social Sciences
Valaya Alongkorn

ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2566

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn

ISSN	2730-1516 (Online) 2408-1205 (Print)	
เจ้าของ โดย	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรณศักดิ์ ตติยะลาภะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรง บรรจงจิตินันต์	รองศาสตราจารย์ศศิพันธ์ เศรษฐวัฒนาบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัสกรดี กัลยาณมิตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอก ศรีเชลียง
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ อ่วมน้อย	
รองบรรณาธิการ	อาจารย์ ดร.ชัชพันธุ์ ยิ้มอ่อน	
กองบรรณาธิการ	ศาสตราจารย์ ดร.สมภาร พรหมทา ศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ ศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง ศาสตราจารย์ ดร.จันทน์ อติวัฒน์สิทธิ์ ศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี รองศาสตราจารย์ ดร.ทองหล่อ วงศ์อินทร์ รองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด รองศาสตราจารย์ ดร.ชนะศึก นิขานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย อาจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
คณะกรรมการ จัดทำวารสาร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ สอนภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรศิริ นาควัชระ อาจารย์ ดร.ดาวราย ลีมสายหัว อาจารย์สุคนธา พุสุวรรณ อาจารย์ศิวินันท์ นิลพานิชย์ อาจารย์ฤทัย สำเนียงเสนาะ อาจารย์มนตรี ชินสมบูรณ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยาวะนิจ อาจารย์ ดร.ฤทัยทิพย์ จันทระสะแก้ว อาจารย์ ดร.มูกริน วิโรจน์ชูฉัตร อาจารย์ศุภวิทย์ พ่วงสุวรรณ อาจารย์สุพรรณิ เรืองสงค์ อาจารย์ณัฐพล สิทธิพรหมณ์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	อาจารย์ ดร.มนฤดี ช่างฉ่า นายกฤตนันท์ ในจิต	นางสาวศิริลักษณ์ ประเจียด
สำนักงาน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 1 หมู่ 20 ปณจ.ประตูน้ำพระอินทร์ จังหวัดปทุมธานี 13180 โทร 0 2529 3914 ต่อ 12 E-mail: huso_published@vru.ac.th	
พิสูจน์อักษร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรศิริ นาควัชระ อาจารย์ศิวินันท์ นิลพานิชย์	นายกฤตนันท์ ในจิต
จำนวนพิมพ์	100 เล่ม	
พิมพ์ที่	ศูนย์เรียนรู้การการผลิตและการจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 1 หมู่ 20 ปณจ. ประตูน้ำพระอินทร์ จังหวัดปทุมธานี 13180 โทร 0 2529 0674	

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา เตชะชั้นหมาก
รองศาสตราจารย์ ดร.กิติมา อินทร์มรรย
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี
รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล
รองศาสตราจารย์ ดร.วาริต เจริญราษฎร์
รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลศักดิ์ กิ่งคำ
รองศาสตราจารย์ ดร.อริสา สำรอง
รองศาสตราจารย์ ดร.อัครา ประเสริฐสิน
รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี
รองศาสตราจารย์อรพัช บวรรักษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัมลาศ เยวะนิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ เจือดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร สอนภักดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนยศ สุมาลัยโรจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พุทธรักษา อังณะกูร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐดาว พิศาลพงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ โอทยานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาทีณี อมรไพศาลเลิศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ใจตรง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยนต์ ปานเลห์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา เจริญสุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชิตาพร เอี่ยมสะอาด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณุช ลิปิยารักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

กองบรรณาธิการทรงไว้ซึ่งสิทธิในการพิจารณาและตัดสินใจตอบรับตีพิมพ์ลงในวารสาร ทักษะและความเห็นดังปรากฏในบทความต่าง ๆ ภายในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน กองบรรณาธิการ ไม่มีส่วนรับผิดชอบใด ๆ ผู้ประสงคจะนำบทความหรือสิ่งอื่นใดที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ จำต้องได้รับอนุญาตจากกองบรรณาธิการ และผู้เขียนบทความนั้น ๆ

บทบรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางในการร่วมเผยแพร่ผลงานบทความวิจัยและบทความวิชาการ ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกทั้งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้และผลงานทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงประสบการณ์ในการวิจัยระหว่างสถาบัน โดยการดำเนินงานด้านการจัดทำวารสารรับผิดชอบโดย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมีกำหนดการออกเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน) กำหนดระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน และกำหนดระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ในปี 2565 ถือเป็นความสำเร็จของวารสาร ในโอกาสที่ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย หรือ (TCI) ให้การรับรองคุณภาพอยู่ในกลุ่มวารสารที่ 2 (TCI Journal Classification Tier 2) ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2565 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2567

ในปีที่ 18 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2566 นี้ บรรณาธิการประจำวารสารท่านเดิม คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัสกรดี กัลยาณมิตร ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัยในตำแหน่งรองอธิการบดี ซึ่งในที่ประชุมกองบรรณาธิการ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 ได้มีมติเห็นชอบบรรณาธิการท่านใหม่ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ อ่วมน้อย จึงเป็นช่วงเวลาแห่งการปรับเปลี่ยนด้านการบริหารจัดการแต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ตระหนักถึงการรักษามาตรฐานเพื่อก้าวเข้าสู่ TCI กลุ่มที่ 1 ตลอดทั้งการพัฒนางานในเชิงวิชาการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนผู้สนใจต่อไป

ท้ายนี้ขอขอบพระคุณกองบรรณาธิการทุกท่าน ตลอดทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการจัดทำวารสารที่ให้การสนับสนุนและปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดียิ่ง อีกทั้งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากวารสารฉบับนี้ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งสามารถนำไปต่อยอดในเชิงวิชาการ เพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ อ่วมน้อย

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทบรรณาธิการ

ก

สารบัญ

ข - ค

บทความวิชาการ

1. ข้อความเสนอในจอสไลด์มากเกินไป: บทวิเคราะห์ประเภทสื่อ
ที่ก่อให้เกิดภาวะหนักสมอง
สุจรรยา สมบัติธีระ 1 - 12

บทความวิจัย

2. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ
ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นชุมชนสะลง - ชี้เหล็ก อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
*สามารถ ใจเดียว ฉัตรศิริ วิภาวิน ศศิกัญญ์ นามบุญจิตต์ รัฐพรหม สันตติโนทัย
และอจจรา คำพันธ์* 13 - 20
3. กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีน
ในเขตเมืองเก่าภูเก็ต
หย้าหลุน เหลียง จีรัชญา ชัยเกษม และกฤต ไ้วธนสุวรรณ 21 - 32
4. วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร
สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ทินนิกร เสมอโชค และอนุสรณ์ สิงห์ราช 33 - 48
5. การศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เสี่ยงและอิทธิพล
ที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
กฤษณา พัฒแพ้ง 49 - 62
6. การศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING
ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย
คันธรส ภาพล และอนุชา ภาพล 63 - 78
7. การเปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว
อจจราภรณ์ จันทร์สว่าง และรัชตพล ชัยเกียรติธรรม 79 - 87
8. CLASSIFICATIONS OF SEMANTIC DENOTATIONS OF ADVERBIAL
CLAUSES: PERSPECTIVES FROM NOVELS IN ENGLISH
Abhinan Wongkittiporn 89 - 104

9. DEVELOPMENT OF MOOC-BASED BLENDED LEARNING PROCESS TO ENHANCE CREATIVE THINKING OF ART MAJOR STUDENTS <i>Wang Li Sombat Kotchasit Rekha Arunwong And Angkana Karanyathikul</i>	105 - 114
10. A CURRICULUM EVALUATION MODEL DEVELOPED FOR IDEOLOGICAL AND POLITICAL THEORY COURSE OF ZHOUKOU NORMAL UNIVERSITY <i>Gao Haiwei Sombat Kotchasit Angkana Karanyathikul And Kanreutai Klangphahol</i>	115 - 130
11. DEVELOPMENT OF CAREER PLANNING COURSE BASED ON THE EXPERIENTIAL LEARNING MODE TO CULTIVATE STUDENTS' WORK SKILL OF ZHOUKOU NORMAL UNIVERSITY <i>Mao Xiaojing Sombat Kotchasit And Nitikorn Onyon</i>	131 - 140
12. DEVELOPMENT OF INQUIRY-BASED INSTRUCTIONAL PROCESS TO PROMOTE INDEPENDENT LEARNING ABILITY FOR IDEOLOGICAL AND MORAL CULTIVATION AND LEGAL BASIS <i>Wangjun Sombat Kotchasit Rekha Arunwong And Mesa Nuansri</i>	141 - 150

หลักเกณฑ์การส่งบทความ

ข้อความเสนอในจอสไลด์มากเกินไป: บทวิเคราะห์ประเภทสื่อที่ก่อให้เกิดภาวะหนักสมอง

TOO MUCH TEXT ON SLIDES: AN ANALYSIS OF MEDIA TYPES THAT CAUSE COGNITIVE LOAD CONDITIONS

สุจรรยา สมบัติธีระ*

Sujanya Sombatteera

* สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมธราธิ
School of Liberal Arts, Metrarath University
E-mail: sujanya.s@siu.ac.th

Received : August 30, 2022

Revised : June 12, 2023

Accepted : June 31, 2022

บทคัดย่อ

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปที่ผู้นำเสนออ่านข้อความบนจอภาพสไลด์ ผู้นำเสนออาจใช้คำบรรยายที่แตกต่างจากเนื้อหาบนจอขณะบรรยาย ได้มีคำถามว่าวิธีการนำเสนอแบบใดที่ช่วยให้เกิดผลดี และแบบใดไม่ได้ผล เพราะเหตุใด ในบทความนี้จะกล่าวถึงการนำเสนอด้วยสื่อที่มีองค์ประกอบดีและไม่ดี รวมทั้งที่มาของสาเหตุการออกแบบสื่อนิตใดที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม โดยจะนำเอาผลการศึกษาวิจัยที่ประจักษ์โดยทั่วกันและได้ถูกนำเสนอในวารสารการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา และวารสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จะเริ่มจากการชี้ประเด็นที่เป็นสาเหตุของปัญหาของสื่อที่ไม่ได้ผล เช่น สื่อการนำเสนอด้วยโปรแกรมพาวเวอร์พอยนต์ (PPT) ที่มีข้อความในจอสไลด์บรรจุที่มากเกินไปที่ผู้ฟังจะรับได้ในเวลาจำกัดเพียงไม่กี่วินาที อันก่อให้เกิดภาวะหนักสมองขึ้นมาด้วยประสิทธิภาพข้อมูลมากเกินไปที่ผู้ฟังรับได้ ซึ่งเรียกในภาษาศาสตร์จิตวิทยาว่า “Cognitive load” คือภาวะหนักสมองจึงเป็นสาเหตุของความล้มเหลวของการเรียนรู้และนำเสนอได้ จากผลการศึกษาวิจัยในศาสตร์สาขาศาสตร์จิตวิทยาการศึกษาได้สรุปผลการศึกษาดังกล่าวถึงโครงสร้างการทำงานของสมองในกระบวนการป้อนข้อมูลสู่ระบบความจำของมนุษย์เราว่าเป็นสื่อหรือข้อมูลที่ถูกลำเสนอที่ได้ผลสำเร็จนั้น ต้องได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับหน้าที่และความสามารถของประสาทส่วนกลางที่จะรับได้

ผลการศึกษาวิจัยในเรื่องกระบวนการทำงานของระบบความจำมนุษย์จะถูกนำมาอ้างอิงประกอบด้วยองค์ความรู้ในทฤษฎี “ภาวะหนักสมอง” โดยจะอภิปรายและแยกแยะ ชนิดของสื่อ รวมถึงปัญหาที่เป็นตัวก่อให้เกิดภาวะหนักสมองต่อผู้ฟัง ซึ่งการวิเคราะห์ได้ใช้องค์ความรู้เรื่องโครงสร้างกระบวนการคิดของมนุษย์ เป็นพื้นฐาน

คำสำคัญ

ทฤษฎีภาวะหนักสมอง สื่อผสมเสียงและภาพ สื่อซ้ำซ้อน สื่อแยกสมาธิ

ABSTRACT

A general information presentation where either the presenter reads the text on the slide screen or he/she may use subtitles that are different from the on-screen content while narrating, seems to be a traditional style. There is a question of what kind of presentation methods are effective and which ones are not effective and how. In this article, a comparison between a good and bad media type, including its background, advantages, and disadvantages will be discussed. The relevant research results are to be used as evidences, the problem of ineffective media used in a Power Point (PPT) program will be pointed, for example, having more text in the slides that listeners may not get them in the time constraint can cause a nervous state to receive information overload. This is called in psychological term as "Cognitive load" (heavy condition on the brain), which may cause learning failure on presentation. From the results of research in the field of educational psychology, the study concluded by referring to the structure of the brain in the process of entering information into the human memory system (Human Memory Model). The result revealed that to have achievement, instructional media must be suitable designed and consistent with the functions and capabilities of the central nervous system (working memory).

Results of research studies on brain processes will be used as a reference to include knowledge in theory by discussing and categorizing types of media, including problems that cause cognitive load on audiences. Human cognitive architecture is fundamental base used for analyzing.

Keywords

Cognitive load theory, Audiovisual Modality, Redundancy, Split-attention

บทนำ

การใช้โปรแกรมพาวเวอร์พอยนต์ (PPT) นับเป็นวิธีหลักที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาหรือผลงานในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาทั่วไป ต่างล้วนใช้โปรแกรม PPT อย่างไรก็ดี หากถามว่าโปรแกรม PPT นี้เป็นวิธีการนำเสนอที่ดีที่สุดแล้วหรือยังและผู้ฟังชื่นชอบการนำเสนอด้วยวิธีนี้หรือไม่ ได้มีผลงานวิจัย Lynn K. Bartels (2014) พบว่าการนำเสนอที่ดีผู้นำเสนอควรปฏิบัติดังนี้

1. ข้อมูลในสไลด์ต้องน้อย และเป็นประโยคสั้นๆ
2. ขนาดของตัวหนังสือต้องไม่เล็กจนต้องเพ่งสายตา
3. ควรใช้เครื่องหมายแสดงหัวข้อสำคัญ ด้วยถ้อยคำกะทัดรัด หรือแยกข้อความ ในบรรทัดใหม่
4. ข้อความที่ปรากฏในสไลด์ควรใช้กฎ 7 x 7 คือมี 7 แถว แถวละ 7 คำ
5. ควรมีภาพหรือแผนภูมิประกอบเพื่อให้ผู้รับสื่อเข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้น

จากปัญหาที่พบ ได้มีคำแนะนำในการตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. จำนวนคำหรือข้อความที่เหมาะสมสำหรับสไลด์

จากกฎการใช้คำ 7x7 ได้บ่งไว้ว่าข้อความในแต่ละภาพของสไลด์ควรมีเพียง 7 แถว และแต่ละแถวใช้คำไม่เกิน 7 คำ ในหนึ่งสไลด์ ไม่ควรบรรจุจำนวนคำ ตั้งแต่ 6-40 คำติดยาวพรีด แต่ควรแยกแต่ละข้อความไม่ให้ติดกันยาว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรออกแบบสื่อที่อาจมีทั้งข้อความและภาพ เช่น การผสมภาพหรือแผนภูมิประกอบ เพราะหากใช้ข้อความยาวเกินความจำเป็น จะส่งผลให้ประสาทรับข้อมูลหนักเกินไป และก่อให้เกิดภาวะหนักสมอง และเครียดเพราะข้อมูลที่เกินพิกัดของภาระประสาทรับรู้จะรับได้ ซึ่งภาวะนี้เรียกว่า “cognitive overload” หรือ “ภาวะหนักสมอง” นั่นเอง โดยมีที่มาเริ่มจาก การทำงานของกระบวนการจำ (memory process) ประสาทส่วนกลางที่สำคัญ คือ “working memory” หรือ “short-term memory” ที่ทำหน้าที่ประมวลข้อมูลที่รับมาสรุปตีความ เช่น นักศึกษาขณะฟังการบรรยาย ต้องใส่ใจเพื่อรับสารทำความเข้าใจและอาจไม่สามารถจดตามได้ในขณะนั้นเสมอไป เนื่องจากการกระทำทั้งสองอย่างพร้อมๆ กันทั้งฟังและจดตามในขณะเดียวกัน ผู้ฟังต้องเรียบเรียงเนื้อหาที่ฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะเขียนลงให้ได้ใจความจะเห็นได้ว่าหากมีการลดหรือตัดข้อความในสไลด์ลง ด้วยเนื้อหาที่โซวบนสไลด์จะช่วยให้นักศึกษาทวนเนื้อหาจากที่ฟังได้และสามารถจดบันทึกลงอย่างแม่นยำโดยเฉพาะ การบันทึกโน้ตด้วยภาษาที่ตนเข้าใจจะดีกว่าการจดตามคำที่ผู้สอนพูดหรือนำเสนอ (Kiewra, 1989) หากข้อความที่นำเสนอบนสไลด์มากเกินไป จะสร้างความสับสน แทนที่จะช่วยให้จำประเด็นที่ได้ฟัง กลับทำให้เป็นภาวะหนักสมองเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. จำนวนคำที่ควรลดลงในแต่ละสไลด์อย่างเหมาะสม

ผลการวิจัยจำนวนมากได้ข้อสรุปไปในแนวทางเดียวกัน Lynn K. Bartels (2014) คือ

2.1 ให้หลีกเลี่ยง ประโยคเต็มที่มีสมบูรณ์ โดยตัดคำที่ไม่จำเป็นออก เช่น คำขยายนามวิเศษณ์ และคำกริยา (เช่น ข้อความที่ว่า “ให้หลีกเลี่ยง ประโยคเต็มที่มีสมบูรณ์” ก็ควร ตัดคำให้น้อยลงเป็น “หลีกเลี่ยง ประโยคสมบูรณ์”

2.2 ให้ใช้สัญลักษณ์แทน เช่น เครื่องหมาย <, >, &, %, \$, เป็นต้น

2.3 ให้ใช้อักษรย่อ เช่น ก.ญ. (กองการศึกษาผู้ใหญ่) กงด (ภาษีเงินได้) กทม.(กรุงเทพฯ), ปชส (ประชาสัมพันธ), EEC, BKK, WHO เป็นต้น

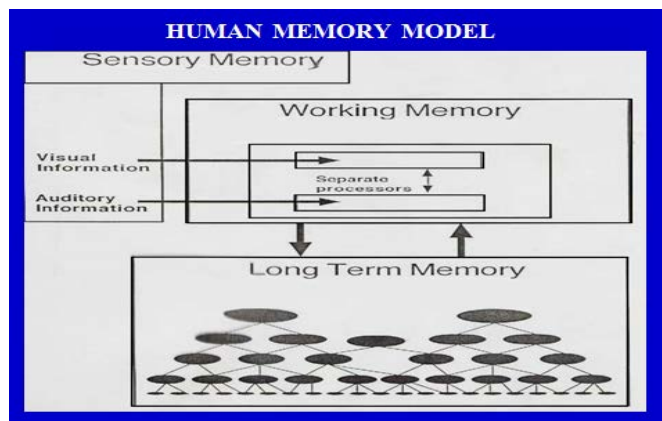
2.4 ให้ใช้คำที่เป็นหลักชี้ประเด็น (keywords) ตัดคำขยายความที่ไม่จำเป็นออก ขณะที่คำขยายความเหล่านั้นใช้เป็นคำพูดแทน

3. ขนาดของตัวอักษรที่เหมาะสมปรากฏในจอสไลด์

โดยทั่วไปแล้ว ขนาดอักษรที่ใช้ในโปรแกรม PPT คือ 18 หากอักษรตัวเล็กไปก็อาจมีผลให้ผู้ฟังอ่านไม่ออก ดังนั้น จึงใช้ขนาดใหญ่ไว้จะดีกว่า (Bartels, 2014) เนื่องจากปัญหาที่พบดังกล่าวรวมทั้งวิธีแก้ปัญหาที่นำเสนอเพื่อให้น่าเสนอเกิดผลดี ในบทความนี้จะกล่าวถึงสาเหตุและความเป็นมาของปัญหา รวมทั้งวิเคราะห์ข้อดีในการนำเสนอข้อมูลและเนื้อหาด้วยสื่อผสมภาพและเสียง (Visual- Audio Modality) โดยจะเริ่มที่องค์ความรู้ในทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษา ชื่อ “Cognitive Load Theory” หรือ “CLT” Sweller, J. (1999) ด้วยเทคนิคการแก้ปัญหาภาวะ “cognitive load” จากผลการศึกษาค้นคว้า ซึ่งต่อมากลายเป็นทฤษฎีที่ยอมรับทั่วไปในศาสตร์ด้านจิตวิทยาการศึกษา และมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องและตีพิมพ์ในวารสารจิตวิทยาการศึกษาหลากหลายจากอดีตถึงปัจจุบัน ด้วยองค์ความรู้พื้นฐานกระบวนการจำของมนุษย์ อันเป็นที่มาของการแก้ปัญหาด้วยการศึกษาขั้นตอนและคุณสมบัติ รวมทั้งหน้าที่ การทำงานของประสาทรับข้อมูลแต่ละประเภท จะเห็นได้ว่า ผลจากการป้อนข้อมูลที่มากเกินไปจนจำกััดที่ประสาทจะรับได้ จะก่อให้เกิดภาวะหนักสมองที่เกิดจากข้อจำกัดที่ประสาทจะรับได้ (cognitive load) ดังนั้นวิธีลดภาวะหนักสมอง จึงเป็นกุญแจไขปัญหานี้ ในเบื้องต้นนี้จะกล่าวถึงที่มาของการเกิดภาวะหนักสมอง

กระบวนการทำงานของหน่วยความจำ (Memory process)

การจำเกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์อันเกิดขึ้นในกระบวนการรับรู้ (perception) ผ่านระบบการจำมนุษย์ (Human Memory Model) อย่างมีขั้นตอน เริ่มจากการทำงานร่วมกันของประสาท 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 *ประสาทสัมผัส* (Sensory memory) ซึ่งเป็นด่านแรกที่มีหน้าที่รับข้อมูลด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ทางคือ รูป รส กลิ่น เสียง และ สัมผัส หน้าที่ของประสาทส่วนนี้คือรับข้อมูลเพียงชั่วคราว คือ โดยทางสายตารับได้ในเวลา 0.5 (ครึ่งวินาที) และรับข้อมูลทางโสต หรือการฟังได้ 5-7 อย่างภายใน 4 วินาที แล้วข้อมูลจะถูกส่งต่อไปยังประสาทในส่วนที่ 2 คือ *ส่วนความจำชั่วคราว* (Working Memory “WM” หรือ Short-term memory “STM”) ซึ่งรับข้อมูลเพียง 7-9 ชนิด อันเป็นส่วนที่ตีความจากข้อมูลที่ได้รับมาผ่านประสาทส่วนที่เป็นเสมือนพาหนะที่ทำให้คนสามารถคิด และไตร่ตรองไม่ว่าจะเป็นการคิดอย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์หรือเพื่อแก้ปัญหาที่พบ ประสาทส่วนนี้จึงสำคัญที่สุดเพราะทำหน้าที่ ประมวล ข้อมูล แปลความหมายจากสื่อที่ได้รับจากทุกสถานการณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจและให้ความกระจ่าง แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ประสาทส่วนสำคัญนี้มีข้อจำกัดรับข้อมูลทั้งจำนวนและระยะเวลาได้เพียง 7-9 อย่าง ในแต่ละครั้ง (Miller, 1956 & Peterson, 1959) และอาจไม่ผ่านขั้นตอนนี้ได้ (Baddeley, 1986; Cowan, 2001) แต่เมื่อผ่านได้ก็จะดำเนินต่อไปขั้นต่อไป นั่นคือ เมื่อผ่านการตีความจนเกิดความเข้าใจแล้ว ข้อมูลนั้นจะถูกส่งเข้าเก็บไว้ในส่วนที่ 3 คือ *ส่วนเก็บข้อมูลเป็นห้องความจำ* ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย ข้อมูลจะถูกเก็บไว้อย่างถาวรในคลังเสมือนเป็นโกดัง เรียกว่า “Long-term memory” ที่มีเนื้อที่ จัดเก็บและรักษาข้อมูลได้ไม่มีขีดจำกัดจำนวน (unlimited capacity) และข้อมูลในนั้นจะสามารถนำออกไปใช้เมื่อถูกเรียกได้ทุกเมื่อ ซึ่งทั้งหมดเป็นที่มาของการเกิดความจำในกระบวนการทำงานของสมองในหน่วยความจำดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 HUMAN MEMORY MODEL

ที่มา: G. Cooper, 1997, p.4)

ดังได้กล่าวมาแล้ว เนื่องจากการทำงานของประสาทในส่วนที่ 2 เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการจำที่สร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อป้องกันความรู้เข้าคลังความจำ เนื่องจากเนื้อที่ในประสาทส่วนกลางนี้มีขีดจำกัดที่น้อยมาก ดังนั้นหากข้อมูลถูกส่งเข้าในประสาทส่วนนี้มากเกินไปก็เกิดของมันแล้ว ข้อมูลนั้นจะถูกตีกลับหรือสูญหาย (ยกเว้นข้อมูลเก่าที่ถูกเก็บอยู่ห้องจำถาวรอาจยังคงย้อนความจำได้ แม้จะต้องใช้เวลาทบทวน) เนื่องจากเกิดภาวะข้อมูลล้นพิกัดที่เรียกว่า “ภาวะหนักสมอง” จึงเป็นผลทำให้เกิดการล้นเหลวในการเรียนรู้ได้ เพราะว่าข้อมูลนั้นไม่สามารถส่งผ่านประสาทในขั้นที่ 2 ไปยังห้องเก็บข้อมูลถาวร แต่หากข้อมูลผ่านประสาทตามลำดับได้สำเร็จก็จะถือว่าการปฏิบัติการครบกระบวนการจำได้อย่างสมบูรณ์ คือข้อมูลที่ผ่านมาทั้งหมดจะถูกเก็บในห้องความจำ

ถาวร (Long Term Memory) ซึ่งเป็นเสมือนคลังเก็บข้อมูลความรู้ ทักษะ ทั้งมวลที่มีศักยภาพถาวรและตลอดไป พร้อมยังสามารถเรียกใช้ หรือ เรียกคืนได้ทุกเวลาที่ต้องการ (Sweller,1999)

โดยพื้นฐานของปัญหา จะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารส่วนใหญ่มีการป้อนข้อมูลด้วยการพูด/ออกเสียงพร้อมกับเสนอภาพประกอบ ไม่ว่าจะเป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ภาพจำลอง หรือตัวหนังสือข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ บนจอฉายสไลด์ หรือ บนกระดาน ผู้รับสารต้องใช้ประสาทหูในการฟัง และใช้ประสาทตาในการดู ซึ่งทั้งสองช่องทางมีการทำงานเป็นอิสระต่อกัน (ในภาพจะเห็นว่าช่องรับสื่อทางโสต และทางสายตา จะแยกจากกันคือ อยู่อันละช่อง “Auditory Information & Visual Information” เพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น จึงสมควรใช้สื่อรวมทั้งสองที่เรียกว่า **สื่อผสมระหว่างเสียงกับภาพ** (audio- visual) หรือ “modality ” ประสาททั้งสองก็จะทำงานสอดคล้องกันได้ดีกว่า เช่น เมื่อเราดูภาพในจอทีวีที่คน ที่มีเสียงบรรยาย ประกอบภาพจะช่วยให้เข้าใจดีกว่าการที่เราดูเฉพาะภาพหรืออ่านข้อความแต่ไม่มีเสียงบรรยาย คือแยกสื่อใดสื่อหนึ่งจากกัน หรือเปรียบเทียบการอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ และการฟังข่าวขณะดูภาพข่าวในจอทีวี จะสังเกตได้ว่าการอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์อาจเข้าใจยากกว่าการฟังข่าวและดูภาพในจอทีวี และหรือในรายการสารคดีที่มีภาพ และเสียงบรรยายภาพก็เช่นกัน จะเห็นความแตกต่างได้เมื่อเปรียบเทียบกับรายการสารคดีเป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากประสาทรับข้อมูลในส่วนรับและแปลผลของ Working memory ทั้งสองช่อง (Auditory & Visual) ทำงานไม่ก้าว กายกันแต่กลับคล้องจองกัน ซึ่งเป็นส่วนดีคือเป็นการลดภาระการทำงานของสมองส่วนกลางน้อยลง กล่าวคือ การเสนอสื่อทางสายตาพร้อมเสียงประกอบ เป็นการใช้พื้นที่ประสาทรับข้อมูลทั้งสองทางอย่างไม่สูญเปล่า ทำให้ไม่เปลืองเวลาและพลังงาน ในการเรียนรู้จึงช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้

ดังนั้นการออกแบบสื่อเพื่อถ่ายทอดและนำเสนอข้อมูล โดยเฉพาะในการเรียนการสอน ดังได้กล่าวมา การเสนอสื่อที่ดีคือใช้สื่อผสมระหว่างภาพกับเสียง อย่างไรก็ตาม สื่อที่ดีและได้ผลต้องคำนึงถึงการลดภาระการทำงานของสมองด้วยองค์ความรู้ด้านระบบของกระบวนการจำ (memory model) ไม่เช่นนั้นอาจนำผลสู่ความ ล้มเหลวได้เช่นกัน หากมีการเกิดภาวะหนักสมอง(cognitive load) แก่ผู้รับสื่อ วิธีการใช้สื่อผสมทั้งเสียงและภาพใน ลักษณะที่ถูกต้องจึงมีความสำคัญยิ่งที่ควรพิจารณาออกแบบสื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานประสาทรับข้อมูลไม่ให้ เกินขีดจำกัดจึงจะนำผลที่ได้รับ ไม่เช่นนั้น อาจนำผลได้ไม่ได้ตามคาดหวัง คือได้ผลมากหรือน้อยขึ้นกับสื่อที่ใช้ดัง จะได้เปรียบเทียบผลที่แตกต่างกันในบทต่อไป โดยจะแยกแยะประเภทของสื่อพร้อมคำอธิบายและยกเอาผลงาน การศึกษาและวิจัยจากการใช้สื่อแต่ละชนิดประกอบในการวิเคราะห์โดยอ้างถึงระบบโครงสร้างของการคิดของ มนุษย์เป็นพื้นฐาน (Human cognitive architecture, Sweller,1999)

การวิเคราะห์ด้วยการแยกประเภทของสื่อที่เสนอออกเป็น 4 วิธีดังต่อไปนี้

- 1) วิธีเสนอข้อมูลด้วยสื่อเสียงบรรยายอย่างเดียว ไม่มีคำบรรยายไม่มีภาพหรือแผนภูมิประกอบ (Audio only)
- 2) วิธีเสนอข้อมูลด้วยสื่อเสียงบรรยายพร้อมภาพหรือแผนภูมิไม่มีคำอธิบายประกอบ (Audiovisual/Modality & No-caption)
- 3) วิธีเสนอข้อมูลด้วยสื่อเสียงบรรยายพร้อมภาพหรือแผนภูมิและมีคำอธิบายสั้นๆประกอบ (Audiovisual + Short-caption/Redundancy)
- 4) วิธีเสนอข้อมูลด้วยสื่อเสียงบรรยายภาพหรือแผนภูมิและมีข้อความยาวสมสมบูรณ์บรรยาย ประกอบ (Audiovisual+ Long-caption/Redundancy+ Split-attention)

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบแสดงลักษณะของสื่อ 4 ชนิดและประโยชน์ของแต่ละสื่อ

ชนิดของสื่อ	สื่อที่ 1	สื่อที่ 2	สื่อที่ 3	ประโยชน์ต่อการ เข้าใจ (Advantage)
	สื่อด้วยเสียง (Audio)	สื่อด้วย /คำบรรยาย (visual /Written text)	สื่อด้วยรูปภาพ หรือ แผนภูมิ (Picture/diagram)	
1) เสียงอย่างเดียว (Audio only)	เสียงบรรยาย	—	—	น้อย-น้อยที่สุด
2) เสียงบรรยาย + ภาพหรือ แผนภูมิ (Audiovisual or Modality)	เสียงบรรยาย	—	มี	มาก-มากที่สุด
3) เสียงบรรยาย + ภาพหรือ แผนภูมิ + คำบรรยายสั้นๆ (Audiovisual + keywords)	เสียงบรรยาย	มีสั้นๆ	มี	ปานกลาง – มาก (ขึ้นกับอัตราการ พูด + ภาษาที่ คุ้นเคย)
4) เสียงบรรยาย + ภาพหรือ แผนภูมิ + คำบรรยายยาวอย่าง สมบูรณ์ (Audiovisual +Redundancy + Split- attention)	เสียงบรรยาย	มียาวๆ	มี	น้อย -น้อยที่สุด

ในการเปรียบเทียบผลการใช้สื่อนำเสนอข้อมูลด้วยสื่อผสมภาพประกอบเสียง (multimedia/modality) หรือไม่มีภาพมีแต่เสียง จะเกิดประสิทธิผลแตกต่างกันอย่างไรนั้นสรุปได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะของสื่อ 4 ชนิดและประโยชน์ของแต่ละสื่อ

วิธีการเสนอข้อมูลด้วยสื่อทั้ง 4 วิธีข้างบน จะเห็นได้ว่าแต่ละวิธีมีการใช้สื่อที่แตกต่างกันและมีประโยชน์ต่อผู้รับสื่อในการรับรู้มากหรือน้อยต่างกันซึ่งจะได้วิเคราะห์เหตุผล จากองค์ประกอบที่นำผลดี และองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของผลที่ด้อยประสิทธิภาพต่อผู้รับข้อมูล โดยจะพิจารณาจากองค์ประกอบที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสถานะหนักสมอง (cognitive load) เป็นพื้นฐานโดยในที่นี้ จะขอกกล่าวเฉพาะวิธีเสนอผลงานโดยใช้โปรแกรม Power Point ที่มีประสิทธิผลที่ดีกว่าด้วยสื่อผสมภาพและเสียงเท่านั้น

1. วิธีเสนอข้อมูลโดยใช้เสียงบรรยายพร้อมภาพหรือแผนภูมิไม่มีคำอธิบายประกอบ (Audiovisual หรือ Modality)

การเสนอด้วยวิธีนี้เป็นวิธีที่เสนอสื่อ “เสียง” กับ “ภาพ” พร้อม ๆ กันหรือในเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลาย และยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นวิธีที่ให้ผลดีมาก ดังที่กล่าวข้างต้นการรับสารด้วยสื่อผสมทางประสาทหูจากการฟัง และการเห็นจากประสาทตา เป็นการนำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยายเนื้อหาประกอบภาพ หรือแผนภูมิที่สัมพันธ์กัน โดยไม่มีข้อความใดๆเสนอซ้อน จะเห็นได้ว่าวิธีนี้ไม่มีองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดสถานะหนักของสมอง (cognitive load) และตรงกับหลักการนำเสนอที่ถูกต้อง เป็นการใช้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงสร้างของกระบวนการคิด (Sweller, 1999) เนื่องจากสื่อเสียงประกอบภาพเป็นการทำงานร่วมกันของประสาทสองช่องที่สอดคล้องในการสื่อความหมาย เช่น ถ้าเราต้องฟังคำพูดประโยคหนึ่งเราก็จะใช้ประสาทหูรับสาร และตีความจากข้อมูลที่รับอย่างเดียว แต่ถ้าประโยคนั้นถูกเขียนให้เราอ่านด้วยเราจะใช้ประสาทตาดูตัวอักษรขณะที่สารที่รับจะซ้ำกับสารที่ได้ฟังที่มีการเสนอเสียงพูดตามมา เป็นการตอกย้ำความเข้าใจกระจำขึ้นกว่า และทำให้จำได้แม่นยำกว่าที่ได้ฟังอย่างเดียว เป็นต้น (อ้างถึงใน Sweller, 2010) p.123-138) อย่างไรก็ตามหากสารที่ได้รับเป็นสารที่ซ้ำซ้อนซึ่งจะก่อให้เกิดผลลบตามมา เช่น ความล่าช้าในการสื่อความ (Redundancy

effect) หรือข้อความเดียวกันจะก่อให้เกิดสภาวะการแยกสมาธิได้ (split attention effect) กล่าวคือ ระหว่างประสาทตาและหูจะแย่งสมาธิกันในการสื่อความในเวลาเดียวกันจึงเป็นข้อแม้ในการเสนอสื่อที่ไม่เหมาะสมเป็นต้น การเสนอสื่อจึงต้องพึงระวังและจำเป็นต้องเข้าใจในหลักการเสนอสื่อผสมที่ถูกต้องและเหมาะสม

ดังนั้นหากนำหลักการใช้สื่อผสมด้วยเสียงกับภาพจำต้องตัดองค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดการแย่งสมาธิและการซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็นออก เช่น ผู้นำเสนออ่านเนื้อหาบนจอสไลด์ให้ผู้ฟัง สื่อเสียงที่อ่านจะกลายเป็นตัวซ้ำซ้อน (redundant effect) หรือ เป็นตัวแย่งสมาธิของผู้ฟัง (split attention effect) ขณะที่ผู้ฟังกำลังอ่านข้อความเองในสไลด์เป็นต้น ดังนั้นการนำสื่อดังกล่าวจึงอาจไม่เหมาะสม การนำเสนอบนจอภาพ กระดานดำ หรือกระดานขาว หรือด้วย Power Point (PPT) หรือ เครื่องฉายต่าง ๆ ล้วนนำผลดีต่อผู้รับข้อมูลหรือผู้รับสาร ดังผลงานการวิจัยทดลองที่ใช้สื่อผสมโดยการนำภาพและเสียงพูดอธิบายประกอบที่ไม่มีข้อความในจอเสนอเป็นสื่อซ้ำซ้อนแล้ว การสัมพันธ์ระหว่างการได้ยินเสียงอธิบายเนื้อหาประกอบภาพ จะเป็นการบ่อนทำลายทั้งเสียงและสื่อภาพ ที่ประสาทรับสื่อทั้งสองทางได้เต็มที่ไม่มีสิ่งกีดขวาง อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้ฟังรับสารทั้งสองทางประสาทตาและหูได้อย่างสอดคล้องกันและเป็นหน่วยเดียว จึงส่งผลดีแก่ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายและเร็ว และเกิดประสิทธิภาพในการสอนและการเรียน ถือได้ว่าเป็นการนำเสนอสื่อที่สอดคล้องกับกระบวนการปฏิบัติการของประสาทส่วนที่ปฏิบัติการจำชั่วคราว (working memory) ที่มีองค์ประกอบด้วยประสาทรับสื่อเสียง และสื่อภาพในที่เดียวกันและทำงานไม่ก้าวร้าวกันแต่สนับสนุนกันและกัน นั่นคือ เกิดการรับรู้และเข้าใจได้ และกลายเป็นความรู้ (schema) เพื่อส่งเก็บในห้องความจำถาวรได้ในที่สุด (Mayer, 2009 & Schnotz, 2005) มีผลงานวิจัยที่สนับสนุนในเรื่องนี้ด้วยการทดลองกับนักเรียนออสเตรเลียชั้นมัธยมปีที่ 2 ในการสอนวิชาเรขาคณิตเรื่องการหาค่าของมุมทั้งสามในสามเหลี่ยมที่มีค่ารวมกันเท่ากับ 180 องศาโดยมีมุมตรงกันข้ามกับมุมนั้นๆ ที่อยู่นอกมุมสามเหลี่ยมจะมีค่าเท่ากัน ในการทดลองได้เปรียบเทียบการสอน 2 วิธี

กลุ่มที่ 1 สอนด้วยการใช้สื่อผสม (audio-visual) ของเสียงครูอธิบายหลักคณิตศาสตร์ว่าด้วยโจทย์การหาค่าของมุมในสามเหลี่ยมพร้อมยกตัวอย่างรูปสามเหลี่ยม และอธิบายวิธีหาค่าของมุมต่างๆ จากตัวอย่างโจทย์ขณะที่

กลุ่มที่ 2 สอนโดยการเสนอด้วยเนื้อหาเดียวกันภาพเดียวกัน แต่ครูไม่ได้อธิบายหรือใช้สื่อทางเสียงแต่อย่างใด (visual only) กล่าวคือ ให้นักเรียนอ่านคำอธิบายในใบงานและทำความเข้าใจเอง โดยมีตัวอย่างการหาค่าของมุมที่กำหนดเป็นขั้นๆ จนเฉลยพร้อมข้อความอธิบายอย่างสมบูรณ์ ผลการทดลอง พบว่า การสอนแบบที่ 1 คือ ใช้สื่อผสมผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเหนือกว่า

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการศึกษาคือ กลุ่มที่ 2 ที่ใช้สื่อทางเดียว คือ นักเรียนอ่านโจทย์และวิธีทำเอง นักเรียนกลุ่มนี้ใช้ประสาทตาอ่านตัวหนังสือและต้องดูตัวเลขประกอบมุมในภาพ ขณะทำความเข้าใจ คิด และวิเคราะห์โจทย์ในเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการใช้ประสาทตาอ่านขณะใช้สมองคิดหาวิธีแก้โจทย์ ข้อมูลที่ถูกบ่อนเข้าประสาทส่วนกลางมากเกินไป จากที่รับภาระเกินพิกัดจึงทำให้การเข้าใจล่าช้าได้ เพราะการรับสื่อใช้ประสาทตาช่องเดียวในขณะที่ช่องรับสารทางหูในเวลานั้นไม่ได้ใช้งานเลย หรือว่างโดยเปล่าประโยชน์ แทนที่จะช่วยรับภาระลดลง การรับภาระหนักทางเดียวจึงทำให้บทเรียนยากซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนดีกว่า (Mousavi, Low and Sweller, 1995 cited in Sweller, 1999)

ในทำนองเดียวกัน จากผลการศึกษาเปรียบเทียบการสอนทั้งสองวิธีที่เหมือนกันในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศกับนักเรียนไทยเรื่องหลักไวยากรณ์การใช้กริยาในรูปประโยค 3 ชนิดคือ present / past /future โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้สื่อเสียงและภาพ (audio-visual) คือครูแจก sheet ที่มีเพียงภาพแผนผังของโครงสร้างประโยค และตัวอย่างประโยคของแต่ละชนิด ที่มีกริยาแตกต่างกันตามสถานการณ์ ปัจจุบัน (present) อดีต (past) และ อนาคต (future) โดยไม่มีคำอธิบาย แต่คำอธิบายในการใช้กริยาของประโยคแต่ละชนิด เป็นเสียงครูอธิบายแทน ขณะที่กลุ่มที่ 2 ใช้สื่อสอนทางเดียว คือ สื่อสายตา ครูแจกใบงานที่มีเนื้อหาเดียวกันกับที่ครูอธิบายในกลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยโครงสร้างและตัวอย่างของประโยคแต่ละชนิดแต่ไม่มีเสียงของครูในการอธิบายแต่อย่างใด (visual only) กล่าวคือ ให้นักเรียนอ่านและทำความเข้าใจด้วยการอ่าน

ในงานนั่นเอง ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ 1 ที่เรียนจากการใช้สื่อผสมมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มที่ 2 และมีความรู้สึกว่าเป็นบทเรียนที่ง่ายกว่า (Sombatteera, 2001) นั้นแสดงให้เห็นว่าสื่อผสมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายไม่มีภาวะหนักสมองในการรับข้อมูล

จะเห็นได้ว่าจากขั้นแรกของการรับสารจากสื่อภาพตามด้วยเสียง หรือจากเสียงตามด้วยภาพ ในประสาทส่วนกลางของการทำงานขั้นที่สอง จะรับข้อมูลด้วยสื่อเสียงและภาพแยกอิสระต่อกัน หากใช้สื่อทั้งสองพร้อม ๆ กัน จึงช่วยให้ผู้รับสื่อ ด้วยภาวะเบาสมอง มีความเข้าใจจากการเสนอข้อมูลนั้นง่ายและเกิดความแม่นยำในเนื้อหามากกว่า จากการใช้สื่อวิธีนี้พบว่าผู้ฟังเข้าใจสารได้ง่ายไม่หนักสมองและเพลิดเพลินกับการฟัง ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนดี ผู้ฟังมีทัศนคติที่ดีต่อผู้นำเสนอ และไม่เบื่อที่จะฟัง ในทางตรงข้ามหากการใช้สื่อผิดผลออกมาอาจทำให้การบรรยายไม่น่าสนใจ ผู้ฟังอาจมีอคติต่อผู้นำเสนอและต่อวิชาที่เรียนได้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อที่ควรระวังในการนำเสนอข้อมูลด้วยสื่อผสม เช่นกัน การออกแบบเสนอสื่อที่ได้ผลเป็นที่พอใจจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่อาจก่อให้เกิดภาวะหนักของสมอง (cognitive load) แก่ผู้รับข้อมูลใน 3 อย่าง คือ

(1) ความยากง่าย ความใหม่ รวมทั้งความยาวของเนื้อหาที่สลับซับซ้อน ที่หลีกเลี่ยงหรือตัดออกไม่ได้ (Intrinsic cognitive load)

(2) ระดับความสามารถและความรู้ของตัวผู้ฟังหรือผู้เรียนในเรื่องที่เสนอ หากผู้รับสารมีความรู้หรือมีประสบการณ์มากในเนื้อหาที่นำเสนอมาก่อน (Expert) อาจง่ายที่จะเข้าใจและมีสภาวะที่เบาสมองกว่าผู้ที่ไม่เคยรับรู้เรื่องนั้นมาก่อน (Novice) ซึ่งมีความยากต่างกัน และมีสภาวะหนักสมองมากกว่า

(3) การออกแบบสื่อเพื่อนำเสนอ (Extraneous cognitive load) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะต้องพิจารณาว่าเป็นสื่อที่ปราศจากองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดสภาวะหนักของสมอง (Ginns, 2005 & Mayer, 2009 & Sweller et al., 2011) ในทางตรงกันข้ามหากไม่คำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าว การออกแบบสื่ออาจเป็นสื่อที่ล้มเหลวได้ แม้เป็นสื่อผสมก็อาจทำให้การถ่ายทอดข้อมูลขาดคุณภาพและไม่ส่งผลดีดังที่คาดหวังได้ ดังนั้นการเสนอสื่อผสมเสียงและภาพที่ดี ผู้ออกแบบสื่อต้องศึกษาภูมิหลังของผู้เรียนหรือผู้ฟัง ลักษณะความยากง่ายของเนื้อหา และเทคนิคในการป้อนข้อมูลด้วยสื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามรูปแบบของระบบของการคิดและกระบวนการจำของมนุษย์เราเป็นสำคัญ

2. วิธีเสนอข้อมูลด้วยเสียงบรรยายพร้อมภาพหรือแผนภูมิและมีคำบรรยายสั้น ๆ ประกอบ (Audiovisual + Short caption/ Redundancy)

วิธีนี้เป็นการเสนอด้วยวิธีใช้สื่อเสียงจากการบรรยายผสมกับสื่อภาพหรือแผนภูมิเหมือนกันกับวิธีที่ 2 แต่ต่างกันที่มีคำบรรยายแนบประกอบเป็นข้อความที่ย่อสั้น ๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญเสริมที่เป็นเนื้อหาเดียวกันกับที่พูด วิธีนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสียต่อผู้ฟังหรือผู้เรียนอย่างไร เกิดสภาวะหนักสมองมากน้อยอย่างไรจะชี้แจงในรายละเอียดดังนี้

ในการเสนอสื่อซ้อนด้วยข้อความที่เป็นคำบรรยายประกอบข้างนั้น จากการวิเคราะห์ตามหลักของทฤษฎีภาวะหนักสมอง (Cognitive Load) จะเห็นได้ว่า ตัวหนังสือที่เป็นเนื้อหาเสริมสื่อทั้งภาพ/แผนภูมิ และเสียงอธิบาย จะกลายเป็นสื่อที่ซ้ำซ้อน และบางสื่อไม่มีความจำเป็น (redundancy) ดังได้กล่าวมาแล้วเบื้องต้นเพราะเป็นการย้ำเนื้อความเดิมกับที่พูด วิธีนี้จึงอาจก่อให้เกิดปัญหา ผู้ฟังเข้าใจยาก ที่ต้องรับสารในการรับข้อมูลทั้งฟัง ดูภาพ/แผนภูมิ และอ่านข้อความในเวลาเดียวกัน กล่าวคือ สื่อทางเสียงจะเป็นสิ่งรบกวนขณะประสาทส่วนรับสื่อทางสายตาเกิดการแยกกสมาธิ (split attention) ในขณะที่อ่านข้อความบนจอ สสมาธิจะถูกแยกโดยเสียงของผู้บรรยาย/พูด ผู้ฟังจะรู้สึกรำคาญเสียงที่รบกวนขณะตั้งใจอ่าน จึงจะอ่านหรือจะฟังไม่เต็มร้อย นั่นคือประสาทรับสารไม่ได้เต็มที่ เพราะสมาธิถูกแยกทำให้การสื่อความหมายไม่สมบูรณ์ ผล คือ ทำให้บทเรียนนั้นยากกว่าที่ควร จึงก่อให้เกิดภาวะหนักสมองได้ง่าย อย่างไรก็ตามในการเสนอข้อมูลทางเสียงประกอบภาพ /แผนภูมิ และคำบรรยายอาจกระทำได้หากเนื้อหาที่นำเสนอมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลไม่ให้ซ้ำซ้อน เช่น มีการย่อเนื้อหาให้สั้นเฉพาะใจความสำคัญ หรือ

เสนอด้วยสื่อทางภาพบนจอพร้อมอธิบายประกอบข้อความสั้น ๆ แต่ผู้บรรยายสามารถอธิบาย เพื่อขยายความให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย เช่น อาจยกตัวอย่างประกอบ เป็นต้น ก็จะนำผลที่ได้เพราะเป็นการลดระดับภาวะหนักสมองลง ยกตัวอย่างเช่น การทดลองในงานวิจัย โดยใช้ตัวอย่าง (ผู้เรียน) ที่มีความรู้จำกัดด้านภาษาอังกฤษ กับการป้อนสื่อทางโสต คือ ผู้บรรยายพูดเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ฟังมีความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ระดับปานกลางถึงต่ำ การบรรยายด้วยมีข้อความสั้น ๆ ประกอบช่วยให้ผู้ฟังจับใจความได้โดยทำให้เข้าใจดีขึ้นโดยการอ่านคำอธิบายสั้น ๆ นั้นประกอบดังตัวอย่างจะได้กล่าวคือ ผลการทดลองจากการศึกษาการเสนอสื่อผสมระหว่างสื่อภาพและมีข้อความประกอบการบรรยายสั้น ๆ สามารถนำผลดีในการเสนอที่ใช้ภาษาบรรยายเป็นภาษาที่ผู้ฟังไม่คุ้นเคย คือ ไม่ใช่ภาษาหลักที่ไม่คุ้นเคย แต่เป็นภาษาต่างประเทศการเพิ่มคำอธิบายสั้น ๆ ประกอบภาพอาจช่วยให้ความเข้าใจของผู้เรียนง่ายและดีขึ้น (Sombatteera & Kalyuka, 2012) รายงานจากผลของการศึกษาที่ทดลองโดยวิธีที่ใช้สื่อผสมเสียงและภาพพร้อมข้อความในลักษณะแตกต่างกันในการสอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป (General Psychology) โดยใช้ตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี ที่มีความสามารถด้านภาษาอยู่ในระดับปานกลาง (intermediate) ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่มีการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในหัวข้อ ‘Psychosexual Development’ การศึกษาได้แบ่งตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เสนอภาพประกอบคำบรรยายด้วยประโยคยาวอย่างสมบูรณ์ (full sentence)

กลุ่มที่ 2 เสนอด้วยภาพประกอบคำบรรยายที่ย่อสั้น ๆ เป็นวลี (phrase) ที่เป็นเพียงประเด็นสำคัญ

กลุ่มที่ 3 เสนอด้วยภาพประกอบคำสั้น ๆ (key word)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มที่ 2 ที่ใช้สื่อการสอนที่มีภาพและข้อความประกอบที่ย่อเป็น กลุ่มคำ (phrase) มีผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากกว่าทั้งสองกลุ่มและรองลงมา คือ กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ได้ผลน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ 1 ที่เสนอด้วยข้อความที่เป็นประโยคยาวเต็มจอสไลด์ จากผลของการศึกษาจึงสรุปได้ว่า การนำเสนอสื่อด้วยภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือภาษาของผู้เรียนในการสอนจึงเหมาะสมที่จะเสนอข้อความประกอบภาพ แต่จะต้องเป็นข้อความประกอบที่สั้นได้ใจความ และไม่สมควรใช้ข้อความยาวหรือสั้นเกินไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในด้านภาษาของผู้เรียนที่จะสามารถประมวลความรู้จากสื่อทั้งสามให้สัมพันธ์กันได้ในเวลาจำกัดนั้นเพียงใด จากตัวอย่างข้างบน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสภาวะเครียดจากภาวะหนักสมอง (cognitive load) ในการคิดและเข้าใจของผู้รับสารว่ามีระดับไม่สูงเมื่อใช้ ข้อความที่เป็นกลุ่มคำ (phrase) ที่รับสารจากฟังการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษไม่ทัน จึงอาศัยสื่อจากข้อความสั้น ๆ นั้นให้ความกระจ่าง ในขณะที่การใช้เฉพาะคำสั้นๆ (key word) ที่อาจสื่อความไม่ได้ดี ความเท่ากลุ่มคำเพราะสั้นเกินไปที่ผู้ฟังอาจจะพลาดทั้งสื่อเสียงและคำอธิบายแม้จะมีภาพประกอบก็อาจไม่สื่อสารได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น การเสนอสื่อผสมตามหลักทฤษฎี Cognitive Load อาจต้องมีการขยายความได้ว่า หากผู้ฟังมีอุปสรรคด้านการฟังภาษาอังกฤษแล้ว คำบรรยาย (สั้นๆ) อาจไม่สื่อความได้ดี อย่างไรก็ตาม Key word ที่เสนอนั้นก็อาจไม่ใช่สื่อซ้อนหรือสื่อเกิน (redundancy) เสมอไปซึ่งต้องนำมาพิจารณาเป็นเฉพาะกรณี เป็นต้น

สรุป

จากที่มาของการเกิด “cognitive load” คือ สภาวะเครียดหนักสมองที่ประสาทการรับรู้รับภาระเกินพิกัด อันเนื่องมาจากขีดจำกัดของประสาทส่วนที่รับข้อมูลในการรับรู้ที่ปฏิบัติการจำชั่วคราว (working memory) มีขีดจำกัดรับข้อมูลที่น้อยที่สุด และจากหลักฐานของผลงานวิจัยที่หลากหลายดังที่กล่าวมา หากใช้สื่อผสมระหว่างเสียงและภาพส่งเข้าช่องประสาทรับสารสองทางอย่างเหมาะสม จะช่วยให้ประสาทส่วนนี้ขยายเนื้อที่รับข้อมูลได้มากกว่าใช้สื่อทางเดียว และจะเป็นการช่วยให้กระบวนการจำสำเร็จได้ การเรียนรู้ก็เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาของผลการทดลองหลากหลายลักษณะได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแตกต่างกันไป ทฤษฎี Cognitive Load ได้เสนอหลักการและเทคนิคในการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของสภาวะหนักสมอง เช่น สื่อซ้อนที่มีผลต่อภาวะหนักสมองและเป็นอุปสรรคต่อการจำ และการเสนอสื่อผสมเสียงกับภาพต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญต่อการออกแบบสื่อที่ได้ผลดี และจัดตัวที่จะเป็นอุปสรรคต่อการรับสาร ดังเช่น การใช้สื่อซ้อนที่เกินความจำเป็น (redundancy) และ สื่อที่แย่งความสนใจและสมาธิ (split attention) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษา ยังมีข้อแนะนำเพิ่มเติมโดยมีข้อแม้แตกต่างกันไป เช่น ใช้สื่อที่เป็นคำบรรยายยาว ๆ ซ้อนเสียงบรรยายอาจนำผลดีต่อการถ่ายทอดได้ หากการพูดหรือนำเสนอนั้นเป็นไปอย่างไม่รีบเร่ง และ มีการหยุดพักเป็นตอน ๆ ระหว่างการเสนอ หรือในกรณีที่มีเวลาจำกัด การออกแบบสื่อด้วยเนื้อหาที่ย่อให้สั้นลง ประกอบการบรรยายจะช่วยให้เกิดผลมากกว่าการใช้ข้อความยาว ๆ จะเห็นได้ว่าหลักฐานจากผลการศึกษาไม่อาจสรุปเป็นหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกันกับหลักทฤษฎีเสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและลักษณะเฉพาะกรณี ซึ่งพอจะสรุปวิธีนำเสนอสื่อที่อาจนำผลดีได้ใน 5 กรณีดังนี้

- 1) ไม่ควรใช้สื่อทางเดียวไม่ว่าจะเป็นสื่อเสียงหรือสื่อภาพ แต่ควรใช้สื่อทั้งสองมาผสมกันอย่างเหมาะสม
- 2) ควรใช้สื่อทางเสียงประกอบภาพหรือแผนภูมิแทนคำบรรยาย เมื่อเนื้อหานั้นมีความซับซ้อน และมีเวลาจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เรียนที่ใหม่ต่อเนื้อหาและมีประสบการณ์น้อยกว่า
- 3) ไม่ควรเสนอคำบรรยายเสนอพร้อมเสียงบรรยายภาพซ้ำ โดยเฉพาะเนื้อหาที่มีความซับซ้อนและมีความยาวมาก แต่สามารถใช้ข้อความที่เป็นประเด็นประกอบได้ในลักษณะที่เป็นกลุ่มคำสั้น ๆ กรณีภาษาที่ใช้สื่อความเป็นภาษาต่างประเทศที่ไม่คุ้นเคยกับผู้เรียน
- 4) ในการนำเสนอข้อมูลด้วยสื่อภาพหรือแผนภูมิ ที่ซับซ้อนไม่ควรใช้คำบรรยายประกอบให้เป็นภาระประสาทด้านสายตาเพิ่ม (visual) แต่ควรใช้เสียงบรรยายประกอบภาพแทน ประสาทรับสื่อทางโสต (audio) จะช่วยให้การรู้คิด ทำงานได้เร็วและดีกว่า
- 5) ไม่ควรใช้สื่อเสียงบรรยายควบคู่กับคำบรรยายที่ยาวประกอบ เมื่อเนื้อหานั้นมีความซับซ้อน แต่สามารถกระทำได้ในลักษณะที่มีการปรับเปลี่ยนอัตราการนำเสนอให้มีช่วงพัก และแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ

การนำเสนอด้วยสื่อเสียงและสื่อภาพผสมกันเป็นวิธีที่กระทำกันทั่วไป ดังที่กล่าวมาการเสนอสื่อทั้งสองทางพร้อม ๆ กัน (Audio-visual) อาจให้ทั้งข้อดีและมีข้อเสียขึ้นอยู่กับความเหมาะสมขององค์ประกอบที่แตกต่างกันไป แต่พอสรุปได้ว่าการใช้สื่อผสมจะให้ผลดีกว่าการใช้สื่อทางเดียว ไม่ว่าเสียงหรือภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างของกระบวนการคิด บทความนี้ได้แนะนำเสนอองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการล้มเหลวในการรับรู้ ด้วยสภาวะการรับข้อมูลเกินพิกัดประสาทรับข้อมูล ทำให้เครียด และหนักสมอง (cognitive load) ซึ่งแยกแยะลักษณะการออกแบบสื่อต่าง ๆ ทั้งที่ดีและได้ผลรวม ทั้งชี้ให้เห็นการออกแบบสื่อที่ผิด จึงควรใช้วิธีหลีกเลี่ยงส่วนที่เสีย เพื่อการถ่ายทอดเนื้อหาสาระเกิดผลสำเร็จ จากข้อคำนึง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางในการออกแบบสื่อนำเสนอในการเรียนการสอนจะทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ทั้งผู้นำเสนอและผู้ฟังต่อไป

บรรณานุกรม

- Chandler, P., & Sweller, J. (1991). Cognitive load theory and the format of instruction. *Cognition and Instruction*, 8(4), 293-332.
- Cooper, G. (1997). *Research into Cognitive Load Theory and Instructional Design at UNSW*. School of Education Studies. The University of New South Wales. Sydney: Australia.
- Ginns, P. (2005). Meta-analysis of the modality effect. *Learning and Instruction*, 15(4), 313-331.
- Jeung, H.-J., Chandler, P., & Sweller, J. (1997). The role of visual indicators in dual sensory mode instruction. *Educational Psychology*, 17(3), 329-343.
- Kalyuga, S., Chandler, P., & Sweller, J. (2004). When redundant on-screen text in multimedia technical instruction can interfere with learning. *Human Factors*, 46(3), 567-581.

- Kiewra K. A. (1989). A review of note-taking: The encoding-storage paradigm and beyond. *Educational Psychology Review*, 1(2), 147–172.
- Larkin, J. H., & Simon, H. A. (1987). Why a diagram is (sometimes) worth ten thousand words. *Cognitive Science*, 11(1), 65–100.
- Lynn K. Bartels. (2014). *Too Much Text on Those Slides* Faculty Development. Southern Illinois: University Edwardsville.
- Mayer, R. E. (2009). *Multimedia learning*. (2nd Ed.). Cambridge University Press.
- Miller, G. A. (1956). The magical number seven, plus or minus two: Some limits on our capacity for processing information. *Psychological Review*, 63(2), 81–97.
- Peterson, L.R., & Peterson, M.J. (1959). Short-term retention of individual verbal items. *Journal of Experimental Psychology*, 58, 193-198
- Schnotz, W. (2005). An Integrated Model of Text and Picture Comprehension. In R. E. Mayer (Ed.), *The Cambridge handbook of multimedia learning* (49–69). Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511816819.005>
- Sombatteera, S. (2001). *When dual sensory modes enhance second language learning*. School of Education [Unpublished doctoral dissertation]. The University of New South Wales.
- Sombatteera,S., & S. Kalyuga. (2012). When dual sensory mode with limited text presentation enhance learning. *Procedia, Social and Behavioral Science*, 69(2012), 2022-2026.
- Sweller, J., (1999) Instructional design in technical areas. *Applied Cognitive Psychology*, 13(4), 351-371.
- Sweller, J. (2010). Element interactivity and intrinsic, extraneous, and germane cognitive load. *Educational Psychology Review*, 22(2), 123-138.
- Sweller, J., Ayres, P., & Kalyuga, S. (2011). *Cognitive load theory Springer. Ten Secrets for Using PowerPointEffectively*. <http://www.thinkoutsidetheslide.com/ten-secrets-for-using-powerpoint-effectively/>
- Tindall-Ford, S., Chandler, R, &Sweller, l. (1997). When two sensory modes are better than one. *Journal of Experimental Psychology: Applied*, 3(4), 257-287.

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น
ชุมชนสะलग - ซีเหล็ก อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่

THE DEVELOPMENT OF COMMUNITY LEARNING ACTIVITIES FOR HEALTH
PROMOTION BASED ON LOCAL WISDOM IN SALUNG – KEELEK COMMUNITY,
MAE RIM DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE

สามารถ ใจเตี้ย¹ ฉัตรศิริ วิภาวิน² ศศิกัญญ์ นามบุญจิตต์³ รัฐพรรณ สันตติโนทัย⁴ และอัจฉรา คำพันธ์⁵
Samart Jaitae¹, Chatsiri Vipawin², Sasikan Numboonjit³, Ruthaphan Santianotai⁴
and Atchara Khamfun⁵

^{1,2,3,4,5} คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Faculty of Science and Technology, Chiang Mai Rajabhat University

E-mail: Samart_jai@cmru.ac.th

Received : September 20, 2022

Revised : April 6, 2023

Accepted : May 31, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานวิธีในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและทดสอบประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนสะलग - ซีเหล็ก อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 34 คน เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนและแบบทดสอบความรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 / 80 (E1 / E2) และสถิติทดสอบ paired - t test ผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน ประกอบด้วยเทคนิคการสำรวจภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรพื้นบ้าน และการสังเคราะห์แนวทางการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการดูแลสุขภาพ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 80 / 80 (84.66 / 88.35) ส่วนผลสัมฤทธิ์กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนมีค่าคะแนนทดสอบความรู้เฉลี่ยหลังทดลองใช้สูงกว่าก่อนทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05 (p - value = 0.048) ทั้งนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสนอแนะการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยควรเพิ่มการฝึกปฏิบัติ และเวลาการดำเนินกิจกรรมในแต่ละครั้งให้มากขึ้น

คำสำคัญ

กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน การสร้างเสริมสุขภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ABSTRACT

This mixed method research aims to develop community learning activities for health promotion based on local wisdom and assess the efficiency and achievement of such activities. Thirty-four stakeholders who reside in the Saluang-Keelek community, Mae Rim District, Chiang Mai Province, participated in the study. Data was collected through community learning activities and questionnaires. The efficiency of the learning activities was determined by the scores on the achievement test (E1/E2) based on the 80/80 percent standardized criteria, and the paired t-test. The results indicated that community learning activities, which included local wisdom for health promotion survey techniques, the development of local herbal products, and the synthesis of local knowledge application guidelines for health care, showed efficiency regarding the standardized criteria E1/E2, which were at 80/80 percent (84.66/88.35). As for the achievement of community learning activities, the mean scores for knowledge in post-learning activities were statistically higher than those in pre-learning activities at the level of ≤ 0.05 (p-value = 0.048). In this regard, the stakeholders suggested that the implementation of the learning activities should increase the practice and time allotted for each activity.

Keywords

Community Learning Activities, Health Promotion, Local Wisdom

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

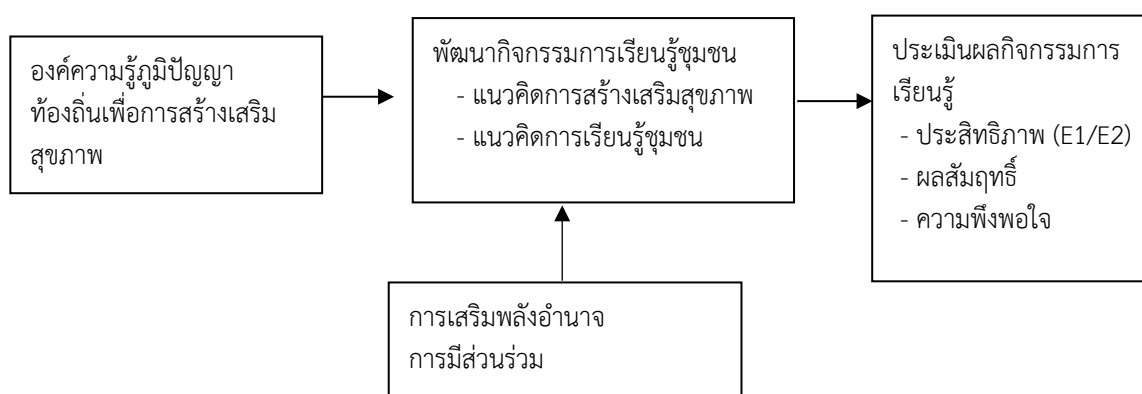
ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อวิถีการดำรงชีวิตของผู้คนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ภูมิปัญญาเหล่านี้ถูกส่งผ่านการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ และผ่านการทดลองใช้เพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย เช่นเดียวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพที่องค์ความรู้ได้รับการสั่งสมสืบทอดและพัฒนาจนกลายเป็นแบบแผนจารีตประเพณีและวิถีพฤติกรรมที่แตกต่างกันและหลากหลายที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเชิงบวกต่อสุขภาพภายใต้การเสริมพลังอำนาจด้วยการมีส่วนร่วม วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมในพื้นที่ (Demio, 2011, p.127) ปรากฏการณ์เหล่านี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจ วิถีคิดของมนุษย์แต่ละกลุ่มที่มีต่อความเจ็บป่วย ซึ่งจะสัมพันธ์กับประสบการณ์และบริบทแวดล้อมทั้งด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม และประวัติศาสตร์ของชุมชนนั้น (สามารถ ใจเตี้ย, 2561) ในประเทศอินโดนีเซียมีการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงและโรคหลอดเลือดสมอง ซึ่งภูมิปัญญาเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงของประชาชนทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน (Marlina, 2020) เช่นเดียวกับรูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุโดยบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุแสดงความสามารถในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของตนเองได้ ทั้งนี้กิจกรรมในรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยสร้างเสริมพลังอำนาจให้ผู้สูงอายุมีพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองได้ดีขึ้น (มุจลินทร์ แปงศิริ, 2558) ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังมีความสำคัญต่อแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพที่ในปัจจุบันเผชิญสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านกายภาพและโครงสร้างทางสังคมที่ส่งผลให้ระบบบริการสุขภาพมีการแข่งขันเพิ่มขึ้น ทั้งนี้พฤติกรรมสุขภาพตามภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในแต่ละภูมิภาคทั้งด้านการบริโภคอาหาร การออกกำลังกาย การจัดการปัญหาความเครียด โดยแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วยการสอน ให้ความรู้ทางสุขภาพ จัดโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ รวมถึงการบูรณาการในเนื้อหาของการเรียนเพื่อปลูกฝังให้บุคคลเกิดความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นและประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางสุขภาพอย่างเหมาะสม

(เพียว พงษ์ศักดิ์ชาติ และคณะ, 2562, น. 44) การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังเป็นการสะท้อนความต้องการการสร้างเสริมสุขภาพภายใต้วิถีการดำรงชีวิตของผู้คนในแต่ละพื้นที่ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ได้พัฒนาไปสู่แนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้คนทุกกลุ่มวัย ทั้งนี้การดำเนินชีวิตของชาวล้านนาในสมัยก่อนนับเป็นตัวอย่างที่เด่นชัดในการนำมิติวัฒนธรรมมาดูแลสุขภาพตั้งแต่เกิด แก่และเสียชีวิต ซึ่งจะเห็นได้ว่าวิถีการดูแลสุขภาพนั้นมุ่งให้เกิดความสมดุลของร่างกายและจิตใจเป็นหลักหรือมุ่งรักษามากกว่ามุ่งรักษาโรค ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ส่งมรดกจากรุ่นบรรพชนสู่ลูกหลาน หลากหลายตามสภาพพื้นที่ และเลื่อนไหลตามกระแสของวัฒนธรรม ความเชื่อของชาวล้านนาในเรื่องสุขภาพจึงไม่ได้เป็นเรื่องเฉพาะแพทย์หรือเรื่องเฉพาะยาและโรงพยาบาลแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่สุขภาพเป็นเรื่องของการดำเนินวิถีชีวิตให้เป็นสุขทั้งในส่วนของบุคคลซึ่งประกอบด้วยร่างกายกับจิตวิญญาณ ในส่วนของครอบครัวและญาติมิตรที่ต้องพึ่งพาเกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ในส่วนของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่กำหนดกฎเกณฑ์และเงื่อนไขของวิถีการดำเนินชีวิตรวมทั้งกายภาพทางภูมิปัญญาและเทคโนโลยีในการดูแลสุขภาพของส่วนบุคคลและชุมชน (สามารถ ใจเตี้ย, 2561, น. 243) ทั้งนี้ในชุมชนสะเลง-ชีเหล็กมีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างทางกายภาพและสังคมอันส่งผลให้ ประชาชนต้องเผชิญปัญหาสุขภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ประชาชนวัยหนุ่มสาวต้องดิ้นรนเพื่อการแสวงหารายได้ในเขตเมืองมากขึ้นเมื่อเทียบกับอดีต รวมถึงการไม่สืบทอดรูปแบบภูมิปัญญาด้านสุขภาพที่มีความสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มผู้สูงอายุบางส่วนที่ยังคงปฏิบัติ อนุรักษ์ และพยายามฟื้นฟูภูมิปัญญาเหล่านั้นสอดคล้องกับรายงานการศึกษา ที่พบว่า ผู้สูงอายุมีระดับความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาพื้นบ้านล้านนาเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ เฉลี่ยโดยรวมระดับดี (ร้อยละ 85.41) มีความต้องการการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านล้านนาเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพในระดับมาก ทั้งนี้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีข้อเสนอเชิงนโยบายในด้านการส่งเสริมกระบวนการที่ก่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ การเสริมพลังอำนาจชุมชนสู่กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน และการพัฒนาตำรับอาหารพื้นบ้าน (สามารถ ใจเตี้ย, 2563, น.372) ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้จากสภาพปัญหาที่แท้จริงจะเกิดผลลัพธ์ที่เหมาะสมต่อการสร้างเสริมสุขภาพกับประชาชนทุกกลุ่มวัยการดำเนินกิจกรรมต้องบูรณาการการมีส่วนร่วมที่เป็นการพึ่งตัวเองโดยเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีการจากการครอบงำของอิทธิพลจากการพัฒนาสู่การสร้างความเข้มแข็งด้วยการพึ่งตนเองได้จากภูมิปัญญาของท้องถิ่นเอง และสะท้อนมุมมองปัญหาสุขภาพในมิติของการดำเนินชีวิต (Wessner, 2010, p.185) ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้จากการวิจัยนี้ไปสู่ข้อเสนอแนะกิจกรรมที่บูรณาการร่วมกับวิทยาศาสตร์สาธารณสุขอันเป็นแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพภายใต้ทุนภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน

การศึกษาใช้กระบวนการการสัมมนาเชิงปฏิบัติการกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder group operational seminar) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ทราบถึงแนวโน้มสถานการณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพในปัจจุบัน ร่วมคิดและวิจารณ์ รวมถึงสังเคราะห์องค์ความรู้อันจะนำไปสู่การกำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ขั้นตอนการพัฒนากิจกรรม วิธีการศึกษาประกอบด้วย

1.1 ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ โดยดำเนินการดังนี้ วิเคราะห์ลักษณะองค์ความรู้ แหล่งเรียนรู้ และการสืบทอด พิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมของข้อมูลศักยภาพชุมชน ทั้งองค์ความรู้ของประชาชน และทรัพยากรสนับสนุน และนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการเร่งด่วน จากนั้นนำข้อสรุปมากำหนดเรื่องที่จะจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน

1.2 กำหนดสาระการเรียนรู้ของเนื้อหาที่จะนำมาพัฒนากิจกรรม

1.3 วิเคราะห์ลักษณะขององค์ประกอบสำคัญของกิจกรรม ได้แก่ เป้าหมาย วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และระดับการเรียนรู้ของประชาชน ทักษะกระบวนการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง การวัดประเมินผลและแหล่งการเรียนรู้

1.4 ดำเนินการพัฒนากิจกรรม ประกอบด้วย การหาข้อสรุปเนื้อหากิจกรรมจากข้อสรุปของผู้มีส่วนได้เสีย จัดช่วงระยะเวลาการสอน (กิจกรรม) จำนวนผู้เข้ารับการสอน สร้างแบบทดสอบประสิทธิภาพกิจกรรม และแบบวัดประเมินผลสัมฤทธิ์ รวมถึงแผนการจัดการเรียนการสอน คู่มือการจัดการเรียนรู้ และเอกสารเพิ่มเติม

2. กลุ่มผู้เข้าร่วมพัฒนากิจกรรม ทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในชุมชนที่จัดโดยสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง จำนวน 20 คน ประกอบด้วยตัวแทนประชาชน จำนวน 8 คน ตัวแทนจากผู้นำชุมชน 2 คน ตัวแทนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 4 คน ตัวแทนหมอฟันบ้าน 2 คน ตัวแทนหน่วยงานด้านสาธารณสุข 2 คน และตัวแทนนักวิชาการ 2 คน

3. เครื่องมือการวิจัย เป็นแบบบันทึกการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ข้อสรุปเนื้อหา กิจกรรม ช่วงระยะเวลาการสอน (กิจกรรม) และผลลัพธ์ที่คาดหวัง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปโดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยการเปรียบเทียบข้อมูลและการตีความข้อมูล

ระยะที่ 2 การทดสอบประสิทธิภาพและการวัดผลสัมฤทธิ์กิจกรรมการเรียนรู้

ใช้กระบวนการการสัมมนาเชิงปฏิบัติการกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder group operational seminar)

1. กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลากจากประชาชน จำนวน 76 คน ที่เข้าร่วมการดำเนินโครงการบริการวิชาการการสร้างเสริมทักษะและพัฒนาชุมชนด้านสุขภาวะเพื่อการดูแลด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้จำนวนตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 35 คน

2. เครื่องมือ

2.1 การทดสอบประสิทธิภาพ เป็นแบบทดสอบย่อยระหว่างการเรียนรู้ ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสำรวจภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรพื้นบ้าน และการสังเคราะห์แนวทางการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการดูแลสุขภาพ จำนวนกิจกรรมละ 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบถูก ผิด แต่ละข้อมีคะแนนตั้งแต่ 0 - 1 คะแนน ส่วนการวัดผลสัมฤทธิ์

เป็นแบบทดสอบก่อน – หลังการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเกี่ยวกับเทคนิคการสำรวจภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรพื้นบ้าน และการสังเคราะห์แนวทางการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการดูแลสุขภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบถูก ผิด แต่ละข้อมีคะแนนตั้งแต่ 0 - 1 คะแนน จำนวน 20 ข้อ ทั้งนี้แบบทดสอบมีค่าความเที่ยงด้วยวิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson, KR - 21) (Ebel and Frisbie, 1986) เท่ากับ 0.86

2.2 การประเมินความพึงพอใจ ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นประเมินระดับความคิดเห็น โดยประเมิน 3 ระดับ โดยการให้คะแนน 1 – 3 คะแนน แปลผลค่าคะแนนตั้งแต่ 1.00 – 3.00 (ผู้เข้าร่วมทดสอบ กิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจระดับน้อย – ความพึงพอใจระดับมาก)

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการเรียนรู้ จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง การวิเคราะห์ ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนใช้การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.7-20) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยสถิติ paired t - test ส่วนระดับความพึงพอใจวิเคราะห์โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน พบว่า ในพื้นที่ยังขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพที่สามารถสืบค้นและนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเรียนรู้ ส่วนการใช้ประโยชน์ประชาชนมีการนำสมุนไพรพื้นบ้านมาใช้เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และมีความต้องการรูปแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ง่ายแต่ยังขาดความรู้และทักษะที่เหมาะสม ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนมีองค์ประกอบของเนื้อหา วิธีการสอนและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

ครั้งที่	เนื้อหา	วิธีการสอนและกิจกรรม	ผลลัพธ์
ครั้งที่ 1	เทคนิคการสำรวจภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย การสร้างเสริมสุขภาพกาย การสร้างเสริมสุขภาพจิต การใช้สมุนไพรพื้นบ้าน และการบริโภคอาหารอาหารพื้นบ้าน	บรรยาย อภิปรายด้วยสื่อ Power Point	ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ เครื่องมือการสำรวจ การบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูล
ครั้งที่ 2	การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรพื้นบ้าน โดย การคัดเลือกชนิดสมุนไพรพื้นบ้านที่หาได้จากพื้นที่ และมีการใช้เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน	บรรยาย อภิปรายด้วยสื่อ Power Point และการฝึกปฏิบัติการทำผลิตภัณฑ์ยาหม่องน้ำ และยาต้มจากสมุนไพรพื้นบ้าน	วัตถุดิบ การปรุงส่วนประกอบยาหม่องน้ำและยาต้มสมุนไพร การประยุกต์ใช้เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพและการออกแบบบรรจุภัณฑ์

ครั้งที่	เนื้อหา	วิธีการสอนและกิจกรรม	ผลลัพธ์
ครั้งที่ 3	การสังเคราะห์แนวทางการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ อันเป็นการก่อเกิดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณา ไตร่ตรอง คัดวิเคราะห์ และสามารถเลือกกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพที่เหมาะสมกับตนเอง	การสังเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการสัมมนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	ความหลากหลายของภูมิปัญญานำไปสู่โอกาสในการประยุกต์ใช้เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพประชาชนทุกกลุ่มวัย แต่อย่างไรก็ตามประชาชนยังขาดความรู้และทักษะที่เหมาะสมโดยเฉพาะการใช้สมุนไพรพื้นบ้านที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ในกิจกรรมแต่ละครั้งคณะผู้วิจัยได้นำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานทั้งการสังเกต การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอข้อมูล การสรุปผลและการสื่อสารในชุมชนมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้ง รวมถึงก่อนนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ คณะผู้วิจัยได้นำร่างกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบประสิทธิภาพและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนตามเกณฑ์ E1 / E2

กิจกรรมการเรียนรู้	กลุ่มทดลอง	จำนวน	E1	E2	E1 / E2
การเรียนรู้ชุมชนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนทั่วไป	35	84.66	88.35	84.66 / 88.35

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความรู้จากคะแนนในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน (E1) และผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ (E2) กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น เท่ากับ 84.66 / 88.35 ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพให้ค่า E1 / E2 ตามเกณฑ์ 80 / 80 ที่กำหนดไว้

ส่วนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กิจกรรมการเรียนรู้ชุมชนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

ระยะเวลา	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (คะแนนเต็ม 20.00)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t -test	p-value*
ก่อนการทดลองใช้	14.61	0.64	1.358	0.048
หลังการทดลองใช้	18.14	0.76		

*Paired – Samples t Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าคะแนนทดสอบความรู้เฉลี่ยก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 14.61 ± 0.64 และ 18.14 ± 0.76 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนทดสอบความรู้เฉลี่ยก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรม พบว่า ค่าคะแนนทดสอบความรู้เฉลี่ยหลังทดลองใช้มีค่าสูงกว่าก่อนทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (p -value = 0.048)

ทั้งนี้การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ± 0.64) โดยมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการกำหนดกิจกรรมไว้ในกระบวนการเรียนรู้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 ± 0.58) รองลงมา การถ่ายทอดข้อวิทยากรผ่านสื่อที่ใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 ± 0.64) และมีความพึงพอใจระดับน้อยต่อระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.26 ± 0.31) ผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังได้เสนอแนะในส่วนของการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยควรเพิ่มการฝึกปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม และเพิ่มเวลาการดำเนินกิจกรรมในแต่ละครั้งให้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพประชาชนได้สะท้อนทางเลือกในการดูแลสุขภาพร่วมกับการแพทย์สมัยใหม่ ทั้งนี้ในพื้นที่ศึกษาประชาชนมีการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาเหล่านี้อย่างต่อเนื่องถึงแม้จะมีกระแสการพัฒนาเข้าครอบงำวิถีการดำรงชีวิต รวมถึงคนรุ่นใหม่ไม่ให้คุณค่าและความสำคัญต่อการสร้างเสริมสุขภาพมากนัก สอดคล้องกับรายงานการศึกษาที่พบว่าสภาพสังคมโลกในปัจจุบันที่มีการสื่อสาร เรียนรู้ ถ่ายทอดวัฒนธรรมจากทั่วโลกเป็นไปโดยง่ายยิ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ชาวล้านนารุ่นใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมสมัยใหม่จึงปฏิเสธวัฒนธรรมล้านนาเดิม เอกลักษณ์เฉพาะในรูปแบบความเป็นผีล้านนาจึงค่อยเลือนหายไป อาจหลงเหลือเพียงคำขวัญกับความกลัว (กนิษฐา พวงศรี, 2560, น. 132) ในส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ อาจเป็นไปได้ว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต้องการสะท้อนทางเลือกในการสร้างเสริมสุขภาพที่ตนเองยังคงปฏิบัติในวิถีชีวิตประจำวัน รวมถึงต้องการแสดงตัวตนของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผ่านการสั่งสมและทดลองใช้สู่แนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้เกิดการใช้ประโยชน์ในการสร้างเสริมสุขภาพในชุมชนอย่างเหมาะสม นอกจากนี้การนำข้อมูลจากสภาพความเป็นจริงในชุมชนมาพัฒนาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกระบวนการการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างประชาชนในแต่ละกลุ่มวัยและคณะนักวิจัย ซึ่งส่งผลต่อค่าคะแนนทดสอบความรู้เฉลี่ยหลังทดลองใช้มีค่าสูงกว่าก่อนทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ สอดคล้องกับการพัฒนากิจกรรมที่เป็นกระบวนการทางสังคมที่ช่วยเพิ่มศักยภาพของบุคคล กลุ่มคน องค์กรหรือชุมชน ให้มองเห็นปัญหาของตนเองและสามารถแก้ปัญหาของตนเองโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกสามารถแก้ปัญหาของตนเองได้ผ่านการสนทนา การสะท้อนความคิดและการปฏิบัติร่วมกัน (บัวหลวง ใจดี และพุดพิงศ์ สัตยวงศ์ทิพย์, 2558, น.969) รวมถึงกิจกรรมชุมชนต้องมีความสมดุลทั้งนโยบายและแนวปฏิบัติโดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลาง (Raeburn et al., 2007, p.84) อย่างไรก็ตามยังมีประชาชนบางส่วนที่ยังไม่สามารถสร้างความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัยนี้ได้ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนรู้มีความซับซ้อน และมีระยะเวลาในการเรียนรู้ในแต่ละครั้งจำกัด รวมถึงประชาชนกลุ่มนี้ยังข้อจำกัดด้านการสื่อสารภาษาไทยที่ยังไม่สามารถสื่อสารได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัย

1.1 องค์ความรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นผ่านทดลองใช้เพื่อการเรียนรู้ชุมชน ซึ่งกิจกรรมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้มาจากความต้องการและสภาพปัญหาที่แท้จริงในพื้นที่ กิจกรรมเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในชุมชนได้

1.2 ผลจากการศึกษานี้อาจเป็นแนวทางการผสมผสานกระบวนการการสร้างเสริมสุขภาพจากฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผ่านการสั่งสม ทดลองใช้ และสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ร่วมกับระบบบริการสุขภาพสมัยใหม่สู่ทางเลือกในการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรศึกษารูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เน้นเฉพาะด้าน ทั้งการสร้างสุขภาพด้านร่างกาย การสร้างเสริมกำลังใจผ่านพิธีกรรม การใช้สมุนไพรพื้นบ้าน และการบริโภคอาหารพื้นบ้าน รวมไปถึงแนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาภายใต้กระแสการพัฒนา

2.2 พัฒนารูปแบบกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพที่บูรณาการแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับหลักคำสอนทางพุทธศาสนาสู่แนวทางการบูรณาการกลไกการสร้างเสริมสุขภาพในมิติชุมชน

บรรณานุกรม

- กนิษฐา พวงศรี. (2560). ฝั่ลั้ณณัา อำนาจไรรูปสรุปลั้ณณัในงานทัศนศิลป์. *วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล*, 24(1), 131-140.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการ ศึกษาศาสตร์*, 5(1), 7-20.
- บัวหลวง ใจดี, และพุดมพิศ สัตยวงศ์ทิพย์. (28, มีนาคม). การพัฒนากิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลหนองตะไ้ อำเภอสว่างนั จัหวัดนครราชสีมา. ใน สุรศักดิ์ วงศ์รัตนชีวิน (ประธาน). *การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาตติ* [Symposium]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพียรวิ พงษ์ศักดิ์ชาตติ, ชุตติมา มาลัย, นิตติยา น้อยสิภูมิ, และมนัสนั จัปาเทศ. (2562). การส่งเสริมสุขภาพตามภูมิปัญญาท้องถิ่น. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 20(3), 44-53.
- มัจฉลิณัธ แปะศิริ. (2558). การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุโดยบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันปาตอง จัหวัดเชียงใหม. *วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม*, 16(2), 88 - 96.
- สามารถ ใจเต็ย. (2561). วัฒนธรรมสุขภาพล้านนาเพื่อการดูแลสุขภาพ. *ธรรมศาสตร์เวชศาสตร์*, 18(2), 240-248.
- สามารถ ใจเต็ย, ณัทร สุขสิทอง, จันจิราภรณ์ จันต๊ะ, และณัตรศิริ วิภาวิน. (2563). ความรู้ ความต้องการการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุด้วยภูมิปัญญาพื้นบ้านล้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลสะลง อำเภอมะริม จัหวัดเชียงใหม. *วารสารการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก*, 18(2), 372-379.
- Demio, A. (2011). Local wisdom and health promotion: barrier or catalyst?, *Asia Pacific Journal of Public Health*, 23(2), 127- 132.
- Ebel, R.L. and Frisbie, D.A. (1986). *Essentials of Educational Measurement* (5 th Ed). Prentice-Hall: Englewood Cliffs.
- Marlina, M., Badaruddin, B., Fikarwin, Z. and Rahayu, L. (2020). The implementation of local wisdom to improve the health and quality of life the hypertension family as a new strategy for early prevention of stroke. *Global Journal of Health Science*, 12(2), 51-60.
- Raeburn, J., Akerman, M., Chuengsatiansup, K., Mejai, F., Oladepo, O. (2007). Community capacity building and health promotion in a globalized world. *Health Promotion International*, 21(Suppl 1), 84 - 90.
- Wessner, DR. (2010). A review of the wisdom of whores: bureaucrats, brothels and the business of aids. *Journal of Microbiology & Biology Education*, 11(2), 185 - 186.

กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

STRATEGIC MANAGEMENT OF SPA TOURISM FOR CHINESE TOURISTS IN PHUKET OLD TOWN

หย้าหลุน เหลียง¹ ฐิรัชญา ชัยเกษม² และกฤต ไ้วธนสุวรรณ³
Yalun Liang¹, Thirachaya Chaigasem² And Grit Ngowtanasuwan³

^{1,2} คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Faculty of Business Administration and Accountancy, Khon Kaen University

E-mail: yalunliang.y@gmail.com, E-mail: thirachaya@kku.ac.th

³ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Faculty Architecture, Urban Design and Creative Arts, Mahasarakham University

E-mail: grit_n@hotmail.com

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปา
เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการท่องเที่ยว โฆษและบริหาร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2564

Received : October 19, 2022

Revised : June 12, 2023

Accepted : June 31, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต และ 2) นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวและการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้วยแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง จำนวน 21 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต ได้แก่ 2.1) กลยุทธ์เชิงรุก โดยมุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ให้ภูเก็ตเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีความพร้อมและมีปลอดภัยสูง และผลักดันให้ธุรกิจการท่องเที่ยวต้องมีใบรับรอง SHA 2.2) กลยุทธ์เชิงแก้ไข โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเชิงสปากับการท่องเที่ยวโดยชุมชน 2.3) กลยุทธ์เชิงป้องกัน โดยสร้างผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำเสนออัตลักษณ์ของวัฒนธรรมเมืองเก่าภูเก็ต และความเป็นเอกลักษณ์ของสปาและนวดเพื่อสุขภาพไทย และ 2.4) กลยุทธ์เชิงรับ โดยผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกภาคส่วนควรร่วมกันประชุมวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโรคที่จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทั้งระยะสั้นและระยะยาว

คำสำคัญ

กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสปา นักท่องเที่ยวชาวจีน เขตเมืองเก่าภูเก็ต

ABSTRACT

This research aims to 1) study the satisfaction of Chinese tourists with spa and health massage services in Phuket Old Town and 2) present spa strategic management for tourism to support Chinese tourists in Phuket Old Town. The research is blended research that combines quantitative and qualitative methods. Data was collected from 400 Chinese tourists who visited and used spa and health massage services in Phuket through a questionnaire. Qualitative research gathered information from 21 key informants through semi-structured interviews.

The research study was found that 1) Overall, Chinese tourists expressed a high level of satisfaction with spa and health massage services in Phuket Old Town. 2) The spa strategic management for tourism to support Chinese tourists in Phuket Old Town includes 2.1) proactive strategies, such as creating an image and public relations through social media to promote Phuket as a city of tourism with high readiness and safety, and encouraging tourism businesses to obtain a SHA certificate; 2.2) remedial strategies, by creating links between spa tourism and community-based tourism; 2.3) preventive strategies, by creating products that showcase the identity of Phuket Old Town culture and Thai health spas and massages; and 2.4) passive strategies, by bringing entrepreneurs and stakeholders from all sectors of the tourism industry together to plan for changes in tourists' behavior and epidemic crises that may affect short- and long-term tourism.

Keywords

Strategic Management; Spa Tourism; Chinese Tourists; Phuket Old Town

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้แก่แต่ละประเทศ สร้างโอกาสการทำงาน แก่ประชาชนในแต่ละพื้นที่และสร้างสภาพทางเศรษฐกิจที่ดีให้ผู้คนในท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2020 จนถึงปัจจุบัน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลกได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อโคโรนา 2019 (Covid-19) อย่างรุนแรง ซึ่งส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงร้อยละ 65 ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2021 ถึงแม้ว่าปัจจุบันอัตราการฉีดวัคซีนป้องกันเชื้อโคโรนา 2019 (Covid-19) ของโลกมีสัดส่วนสูงซึ่งมีส่วนช่วยในการผ่อนคลายข้อจำกัดในการเดินทางระหว่างประเทศและเสริมสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวที่มีความประสงค์อยากเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศ แต่สายพันธุ์ของไวรัสเชื้อโคโรนา 2019 (Covid-19) ยังเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาทำให้หลาย ๆ ประเทศต้องออกมาตรการจำกัดนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าประเทศ ที่เข้มงวดมากขึ้น รวมถึงมีการตรวจหาเชื้อด้วยเทคนิค RT-PCR และการกักตัวโดยบังคับอุปสรรคเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (World Tourism Organization, 2021)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย รวมถึงมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในระดับภูมิภาคและระดับสากล ทำให้การท่องเที่ยวในประเทศไทยกลายเป็นทางเลือกการท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ตามข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยปี พ.ศ. 2562 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2562) พบว่ามีนักท่องเที่ยวชาวจีนมาเที่ยวประเทศไทยจำนวน 10 ล้านคนหรือคิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 4.39 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวของปี 2561 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวจีนไม่เพียงแต่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมายังประเทศไทยจำนวนมากที่สุด และการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวชาวจีนยังติดอันดับ 1 ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศอีกด้วย คิดเป็นมูลค่ามากกว่า 5 แสนล้านบาทในปี พ.ศ. 2562 แต่อย่างไรก็ตาม ภายใต้สถานการณ์การระบาดของเชื้อโคโรนา 2019 (Covid-19) และข้อจำกัดระหว่างการเดินทางทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนไม่สามารถเดินทางไปเที่ยวประเทศไทยตามปกติ ซึ่งตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคมในปี พ.ศ. 2563 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาไทยมีแค่ 1 ล้านรายหรือคิดเป็นอัตราการลดลงร้อยละ 90 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลการท่องเที่ยวของปีที่แล้ว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

เนื่องด้วยสังคมปัจจุบันนี้ ภายใต้ความเครียดในการทำงาน สภาพสังคม ความเร่งรีบและความจำเจในชีวิตประจำวัน ผู้คนจึงหันมาตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสุขภาพมากขึ้น มีความต้องการเดินทางเพื่อพักผ่อน เพื่อแสวงหาความสุข (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2560) ธุรกิจสปาจึงมักเป็นสถานที่หรือบริการเชิงส่งเสริมสุขภาพที่นักท่องเที่ยวมักกล่าวถึงและเป็นบริการที่สามารถสร้างรายได้สูงแก่ชุมชน สำหรับธุรกิจ สปาและนวดเพื่อสุขภาพในประเทศไทย ถือว่าเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด เนื่องจากบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในประเทศไทยได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย ความเป็นมิตรและความเอาใจของคนไทยไปปฏิบัติระหว่างกระบวนการบริการให้แก่ลูกค้า ทำให้ลูกค้าต่างประเทศมองเห็นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนของบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพของไทย ดังนั้น บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพของประเทศไทยจึงได้รับการยกย่องและความยินยอมจากนักท่องเที่ยวทั่วโลกและส่งผลให้ธุรกิจสปาและนวดเพื่อสุขภาพมีรูปแบบและประเภทของการบริการหลากหลายมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน อีกทั้งธุรกิจสปาและนวดเพื่อสุขภาพยังส่งผลไปถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น บริษัทนำเที่ยว โรงแรมที่พัก การค้าขายสมุนไพรไทย เป็นต้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559)

เขตเมืองเก่าภูเก็ต จัดว่าเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์และความรุ่งเรืองอันยาวนานอีกเมืองหนึ่งของไทย โดยหนึ่งในรอยอดีต อันรุ่งเรืองของภูเก็ต ดึกเก่าแบบชิโน-โปรตุกีสถูกสร้างขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2446 เนื่องจากการทำเหมืองแร่ที่เติบโตทำให้ชาวจีน และชาวตะวันตก ต่างหลั่งไหลเข้ามาที่เมืองภูเก็ตเป็นจำนวนมาก เมื่อเข้าสู่เขตเทศบาลเมือง ภูเก็ตสิ่งแรกที่ผู้ไปเยือนจะรู้สึกสะดุดตาคือตึกเก่า ที่ตั้งตระหง่านอยู่ในย่านการค้าเก่าแก่ของเมือง เป็นอาคารสไตล์ ชิโนโปรตุกีสที่ผสมผสานเอาความเป็นศิลปะตะวันตกและตะวันออก เข้าไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน จนเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของเมืองภูเก็ต ตึกเก่าเหล่านี้กระจายอยู่ทั่วตัวเมืองภูเก็ต สามารถเดินชมได้อย่างต่อเนื่องเป็นเส้นทางประวัติศาสตร์ที่ควรค่าแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวของเมืองเก่าภูเก็ต มีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสปา เนื่องจากบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพเป็นบริการที่มีความยืดหยุ่นและการท่องเที่ยวเชิงสปาสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างลงตัว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้เขียนจึงมีความสนใจศึกษา กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต โดยกำหนดพื้นที่วิจัย คือ เขตเมืองเก่าภูเก็ต (Phuket Old Town) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญคือนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานหรือแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ตโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และสิ่งแวดล้อม และเป็นแนวทางในการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต
2. เพื่อนำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ระยะที่ 1 การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวและการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต จากสถิติในปี พ.ศ. 2561 พบว่า มีนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 3,078,371 คน ที่เดินทางมาเที่ยวและใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพ (กรมการท่องเที่ยว, 2561)

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวและการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้อ้างอิงจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางไปเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2561 และใช้สูตรของ Yamane (1973) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน (โดยเก็บในช่วงเดือนตุลาคม 2565 ถึง มกราคม 2566) โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 63.00 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.25 ส่วนมากมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 57.75 รายได้อยู่ระหว่างมากกว่า 10000 หยวน คิดเป็นร้อยละ 27.25 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64.25 และส่วนมากมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58.75

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวและการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต ลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามขึ้นจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน มีการเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรง

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำเรื่องยื่นคำร้องขออนุญาตเข้าศึกษาหน่วยงานและลงพื้นที่เก็บข้อมูล ออกหนังสือราชการโดย คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามในเขตเมืองเก่าภูเก็ต แล้วจึงทำการลงพื้นที่เก็บข้อมูล โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการ โดยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามได้ 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ

1.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ในขั้นนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษาและสถานภาพสมรส โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.4.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ระยะที่ 2 นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการให้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพ รวมทั้งสิ้น 21 คน ซึ่งได้แก่ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสปา จำนวน 6 คน หน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสปา จำนวน 3 คน และผู้ประกอบการสปาและนวดเพื่อสุขภาพที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจและผู้ที่ได้รับรางวัล DBD Wellness Service Award Best Practice ประจำปี 2561 จำนวน 12 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจาก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการให้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพ เพื่อวิเคราะห์สภาพการณ์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาสของธุรกิจสปาและนวดเพื่อสุขภาพ ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำเรื่องยื่นคำร้องขออนุญาตเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ออกหนังสือราชการโดย คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และเก็บข้อมูลสัมภาษณ์จากจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมีการนัดหมาย วันและเวลา และจัดส่งโครงสร้างคำถามการสัมภาษณ์ล่วงหน้าก่อนการสัมภาษณ์ 1 สัปดาห์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ

2.4.1 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นไปอย่างมีระบบ

2.4.2 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ทำการสรุปแล้ว มาทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

2.4.3 จัดทำตาราง TOWS Matrix โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ SWOT มาทำการกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ TOWS Matrix เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการรับรู้ถึงคุณค่าและคุณภาพของการบริการ (Perceived Value)	3.84	0.93	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของสถานประกอบการ (Destination Image)	3.83	0.91	มาก
ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ให้บริการ (Employees Behavior)	3.79	1.04	มาก
ด้านความคาดหวังของลูกค้าต่อความพึงพอใจ (Customer Expectations)	3.71	1.01	มาก
ด้านความเต็มใจของลูกค้าในการซื้อซ้ำ (Customer Willingness to Repurchase)	3.54	1.03	มาก
โดยภาพรวม	3.74	0.95	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการ สปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากมากไปหาน้อยดังนี้

1.1 ด้านการรับรู้ถึงคุณค่าและคุณภาพของการบริการ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความรู้สึกผ่อนคลายสบายตัวหลังจากการให้บริการนวดและสปาเพื่อสุขภาพ รองลงมาคือมีความรู้สึกคุ้มค่าต่อการใช้บริการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีความประทับใจต่อการใช้บริการ เมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่เคยใช้บริการล่าสุด

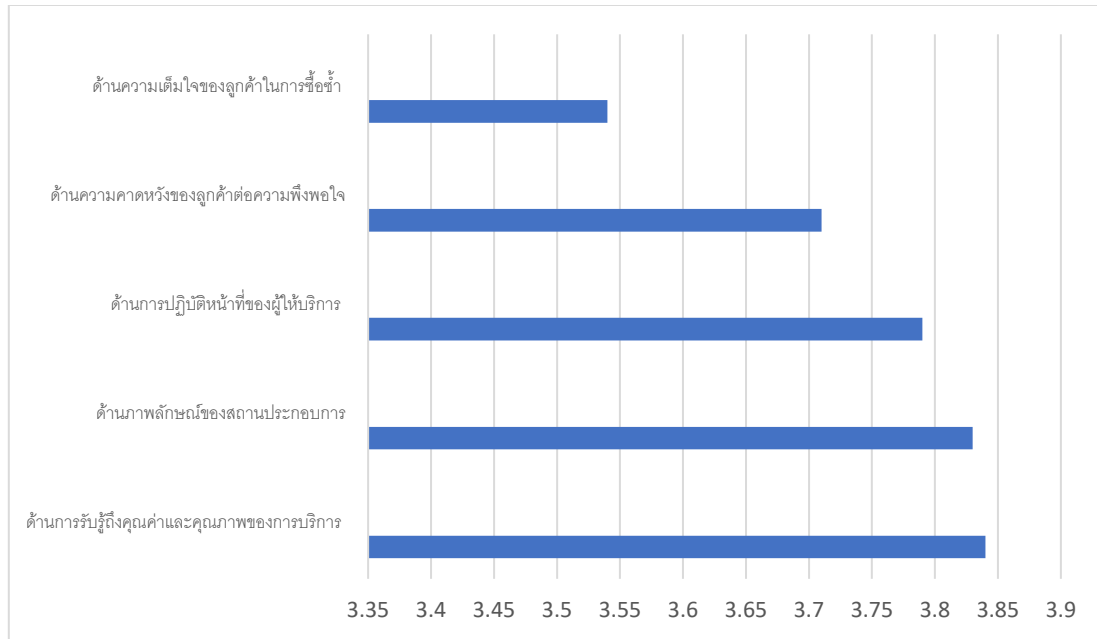
1.2 ด้านภาพลักษณ์ของสถานประกอบการ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บริเวณต้อนรับมีความเรียบร้อยและความสะอาด รองลงมาคือกลิ่นหอมภายในร้านทำให้รู้สึกสบายและผ่อนคลาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดแสงสว่างมีความเพียงพอ ไม่สว่างหรือมืดเกินไป

1.3 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ให้บริการ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ให้บริการสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศแบบพื้นฐานได้อย่างน้อย 1 ภาษา ภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน รองลงมาคือ อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้สำหรับการให้บริการนั้นมีความสะอาด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการต้อนรับลูกค้าอย่างอบอุ่น

1.4 ด้านความคาดหวังของลูกค้าต่อความพึงพอใจ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานประกอบการสปาและนวดเพื่อสุขภาพมีความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจสูง รองลงมาคือ ระบบการจองบริการทางออนไลน์และทางออฟไลน์ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมสุขภาพและของที่ระลึกไว้จำหน่ายอยู่หน้าร้าน สินค้าเหล่านี้ระบุชื่อโรงงานผลิตและที่อยู่ของโรงงานไว้อย่างชัดเจน มีใบอนุญาตการผลิตและใบรับรองการตรวจสอบผลิตภัณฑ์

1.5 ด้านความเต็มใจของลูกค้าในการซื้อซ้ำ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ รองลงมาคือราคาสำหรับบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพแต่ละรายการมี ความเหมาะสม ไม่มีค่าใช้จ่ายแอบแฝง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีช่องทางการติดต่อสื่อสารทั้งออนไลน์และออฟไลน์

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงจัดทำกราฟเพื่อแสดงผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในแต่ละด้านของนักท่องเที่ยวชาวจีน
ในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

2. ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

เมืองเก่าภูเก็ตมีสถานประกอบการสปาและนวดเพื่อสุขภาพ จำนวน 6 ร้าน และมีสถานประกอบการนวดเพื่อสุขภาพ จำนวน 43 ร้าน ซึ่งกระจายอยู่ในถนนถลาง ถนนกระบี่ ถนนพังงาและถนนตีบ การพัฒนาของสถานประกอบการสปาหรือนวดเพื่อสุขภาพได้รับอิทธิพลจากการท่องเที่ยวท้องถิ่นอย่างมาก เนื่องจากรูปแบบการท่องเที่ยวในเมืองเก่าภูเก็ตเป็นรูปแบบการเดินทางโดยการเที่ยวชมเป็นหลัก ดังนั้น บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพสามารถตอบโจทย์ความต้องการอยากผ่อนคลายเหนื่อยหลังจากการเล่นเที่ยวชมเป็นช่วงระยะเวลาอันยาวนาน ความต้องการของนักท่องเที่ยวทำให้สถานประกอบการนวดเพื่อสุขภาพในท้องถิ่นมีจำนวนมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยลักษณะการบริการของสปาและนวดเพื่อสุขภาพ ทำให้สถานประกอบการสปาและนวดเพื่อสุขภาพไม่สามารถดำเนินกิจการอย่างราบรื่นในช่วงไวรัสโคโรนา 2019 ระบาดในไทย โดยปัจจุบันการดำเนินงานของภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ (Phuket Sandbox) และนโยบายการเปิดประเทศทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวนมากมาเที่ยวภูเก็ต ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภูเก็ต มีแนวโน้มฟื้นตัว อีกทั้งเพื่อความอยู่รอดและเพื่อดึงดูดลูกค้าสถานประกอบการสปาหรือนวดเพื่อสุขภาพแต่ละเจ้าในเมืองเก่าภูเก็ตเริ่มปรับราคาให้ถูกลงโดยส่วนมากลดจากร้อยละ 10-20 จากราคาเดิม จากข้อมูลการวิเคราะห์สภาพการณ์และทัศนคติของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการให้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพ ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชนและผู้ประกอบการสปาและนวดเพื่อสุขภาพที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจและผู้ที่ได้รับรางวัล DBD Wellness Service Award Best Practice ประจำปี 2561 ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จัดทำ TOWS Matrix นำเสนอแผนกลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ TOWS Matrix สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง (Strength) S1 จังหวัดภูเก็ตมีความพร้อมในด้านการรองรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ S2 มีโรงแรม ร้านอาหาร สถานบริการจำนวนมากที่ได้รับเครื่องหมาย SHA และ SHA Plus S3 เมืองภูเก็ตมีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยว S5 เมืองเก่าภูเก็ตมีความเป็นเอกลักษณ์และความดั้งเดิม	จุดอ่อน (Weaknesses) W1 เมืองเก่าภูเก็ตยังไม่เป็นที่รู้จักสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน W2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวของเมืองเก่าภูเก็ตไม่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยตรง W3 เมืองเก่าภูเก็ตมีความจำกัดด้านพื้นที่
โอกาส (Opportunities) O1 Tik Tok มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต O2 กระแสการเดินทางเพื่อส่งเสริมสุขภาพและบำบัดโรค O3 นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวโดยชุมชน O4 ละครซีรีส์สร้างชื่อเสียงมากขึ้นให้กับเมืองเก่าภูเก็ต	SO (กลยุทธ์เชิงรุก) 1) มุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์ของภูเก็ตให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีปลอดภัยสูงและมีความพร้อมในด้านการรองรับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก 2) ผลักดันให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องมีใบรับรอง SHA หรือ SHA Plus 3) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ตผ่านสื่อออนไลน์ของประเทศไทยโดยการมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวจีน กลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายและมีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแผนที่เที่ยวตามรอยละครของไทยที่นักท่องเที่ยวจีนรู้จัก เช่นเรื่อง “แปรรักฉันด้วยใจเธอ” ที่มีการถ่ายทำที่จังหวัดภูเก็ตและเสริมด้วยข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงสปาในเมืองเก่าภูเก็ต	WO (กลยุทธ์เชิงแก้ไข) 1) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ตโดยผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน เช่น Tik Tok, Wechat เป็นต้น 2) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเชิงสปากับการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยการสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ควบคุมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ 3) มุ่งเน้นการสร้างสถานประกอบการสปาและนวดเพื่อสุขภาพที่มีเอกลักษณ์อย่างเด่นชัด

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ TOWS Matrix สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต (ต่อ)

อุปสรรค (Threats)	ST (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)	WT (กลยุทธ์เชิงรับ)
T1 ผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid 19) T2 ค่าใช้จ่ายและเวลาระหว่างการเดินทางที่เพิ่มมากขึ้น	1) สร้างผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำเสนออัตลักษณ์ของวัฒนธรรมเมืองเก่าภูเก็ตและความเป็นเอกลักษณ์ของสปาและนวดเพื่อสุขภาพไทย 2) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูเก็ตมีการวางแผนจัดโปรโมชั่นลดราคา 5-10% จากราคาเดิมคงเป็นทางเลือกที่ดีในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและลูกค้าในยุคโควิด	1) ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวควรเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในยุคโควิด 2) การสร้างยุทธศาสตร์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเมืองเก่าภูเก็ตภายใน 2-4 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการใช้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่นิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ดังนั้นธุรกิจสปาและนวดเพื่อสุขภาพจึงเป็นธุรกิจที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้บริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในประเทศไทยได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย ความเป็นมิตรและความเอาใจของคนไทยไปปฏิบัติระหว่างกระบวนการบริการให้แก่ลูกค้า ทำให้ลูกค้ามองเห็นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพของไทย ดังนั้นบริการสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ตจึงได้รับการยกย่องและความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิภาณ บัณชุตน์ และเสรี วงษ์มณฑา (2563) ที่ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ใช้บริการสปาในประเทศไทย โดยผู้ให้บริการชาวจีนมีการรับรู้ถึงสปาไทยว่ามีคุณภาพ และให้บริการเป็นที่พอใจ และประทับใจ โดยทั้งหมดมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันคือ พึงพอใจในการให้บริการของสปาไทย เมื่อพิจารณาในด้านพนักงานที่ให้บริการนั้น ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นว่ามีน้ำใจบริการ มีความยิ้มแย้มแจ่มใส แต่งกายสะอาด และมีการให้เกียรติลูกค้า

2. กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงสปาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต ได้แก่
2.1) กลยุทธ์เชิงรุก โดยผู้ประกอบการควรมุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์ให้ภูเก็ตเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่มีความพร้อมและมีปลอดภัยสูง และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ที่ชาวจีนให้ความนิยม เช่น ทางแอปพลิเคชัน Tik Tok, We chat เป็นต้น รวมถึงหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรผลักดันให้ธุรกิจสปาและนวดเพื่อสุขภาพในเขตเมืองเก่าภูเก็ต มีใบรับรอง SHA หรือ SHA Plus ให้มากยิ่งขึ้น 2.2) กลยุทธ์เชิงแก้ไข โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวเชิงสปากับการท่องเที่ยวโดยชุมชน 2.3) กลยุทธ์เชิงป้องกัน โดยสร้างผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำเสนออัตลักษณ์ของวัฒนธรรมเมืองเก่าภูเก็ตและความเป็นเอกลักษณ์ของสปาและนวดเพื่อสุขภาพไทย และ 2.4) กลยุทธ์เชิงรับ โดยผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนควรร่วมกันประชุมวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโรคที่จะส่งผลกระทบต่อท่องเที่ยวทั้งระยะสั้นและระยะยาว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานิภา ภาณุสุวรรณ และธิดินันท์ ชาญโกศล (2563) ที่ทำการศึกษาการจัดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่พบว่า การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นสิ่งที่สำคัญ

รวมถึงข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และถูกต้อง โดยผ่านการคัดกรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและเข้าถึงข้อมูลที่ตรงกัน ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการในช่องทางสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ ข่าวประชาสัมพันธ์ การแนะนำ รีวิว ควรเป็นภาษาจีน เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนมักเลือกรับข้อมูลจากภาษาที่คุ้นเคย ทั้งนี้ภาครัฐ และเอกชน รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรให้ความร่วมมือกันในการบริหารจัดการ โดยใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์และควรติดตาม คาดการณ์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นล่วงหน้า เพื่อเตรียมแผนการรองรับที่เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ ทั้งนี้นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่มีความประทับใจในการท่องเที่ยวประเทศไทย และการบริการที่ดีเสมอมา ทำให้เกิดการแนะนำ บอกต่อ และการกลับมา เที่ยวซ้ำ ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นการมีภาพลักษณ์ที่ดีมีส่วนในการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

1. เนื่องจากอาคารชิโน-ยูโรเปียนได้รับการอนุรักษ์จากชุมชนซึ่งมีอนุญาติปรับเปลี่ยนหรือบุกเบิกอาคารแบบดั้งเดิมมากเกินไป ดังนั้น เมื่อมีความต้องการอยากสร้างสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพที่มีอัตลักษณ์เมืองเก่าภูเก็ตโดยเฉพาะ ควรได้รับความยินยอมและการอนุมัติ จากชุมชนเมืองเก่าภูเก็ตและสำนักงานจังหวัดภูเก็ต
2. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสปาและนวดเพื่อสุขภาพควรมีแนวทางในการค้นคว้าอัตลักษณ์สปาของภาคใต้ ซึ่งอัตลักษณ์สปาของภาคใต้มีหน้าที่ในการนำเสนอหลักการของสปาไทยอย่างบูรณาการและมีความแตกต่างกับสปาของภาคอื่นในประเทศไทย เช่น สร้างสปารูปแบบเมืองเก่าโดยนำอาคารเมืองเก่าสงขลาประยุกต์ใช้เป็นสถานประกอบการสปาหรือ นวดเพื่อสุขภาพ (ด้านรูป) การจัดทำอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพโดยการเลือกวัตถุดิบสมุนไพร ผักหรือผลไม้จากท้องถิ่น (ด้านรส) การออกแบบบริการสุคนธ์บำบัดโดยใช้กลิ่นดอกไม้ผสมกับกลิ่นผลไม้ตามภาพลักษณ์การท่องเที่ยวภาคใต้ (ด้านกลิ่น) การสร้างเสียงดนตรีแบบธรรมชาติ ที่สอดคล้องกับภูมิประเทศของภาคใต้ เช่น การใช้เสียงคลื่นทะเลหรือเสียงลมทะเล (ด้านเสียง) การสร้างรูปแบบบริการนวดแบบภาคใต้ Thai Southern Distinctive Massage (ด้านสัมผัส)
3. หน่วยงานภาครัฐและชุมชนย่านเมืองเก่าภูเก็ตควรมีแผนการสร้างแอปพลิเคชันบริการการท่องเที่ยวแบบ one-site เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศสามารถทราบถึงข้อมูล แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เกี่ยวกับเมืองเก่าภูเก็ต รวมถึงข้อมูลโรงแรม ร้านอาหาร คาเฟ่ สถานประกอบการสปาและนวดต่าง ๆ ในเมืองเก่าภูเก็ตอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว หรือการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เป็นไปตามกระแส ให้มีความทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันเพราะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวจีนมักมีการปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เช่น รูปแบบการท่องเที่ยว การใช้เทคโนโลยี และการรับข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเชื้อชาติอื่น ๆ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรป อาหรับ หรือเอเชียในโซนอื่น ๆ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. (2560). แนวทางการดำเนินงานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ.
กองสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข.
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559, 19 พฤษภาคม). รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว ฉบับที่ 3.
https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7622
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563, 10 กันยายน). สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย.
https://mots.go.th/more_news_new.php?cid=593.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2562, 11 สิงหาคม). รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว ฉบับ 1 ปี 2562.
<https://secretary.mots.go.th/policy/>
ฐานิภา ภาณุสุวรรณ และจิตินันท์ ชาญโกศล. (2563). การจัดการการท่องเที่ยวเพื่อไหว้พระขอพรของ
นักท่องเที่ยวชาวจีน ในลักษณะการท่องเที่ยวอิสระ บนถนนสายมังกร. วารสารบริหารธุรกิจ
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 3(3), 117-131.
ปฏิภาณ บัณฑิตรัตน์ และเสรี วงษ์มณฑา. (2563). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ใช้บริการสปาใน
ประเทศไทย. วารสารรัชต์ภาคย์, 14(35), 92-103.
World Tourism Organization. (2021). *World Tourism Organization*.
[https://www.unwto.org/news/2020-worstyear-in-tourism-history-with-1-
billion-fewer-international-arrivals](https://www.unwto.org/news/2020-worstyear-in-tourism-history-with-1-billion-fewer-international-arrivals)
Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). Harper and Row: New York.

วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร
สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ORGANIZATIONAL CULTURE IN OPERATIONS AFFECTING ORGANIZATIONAL
ENGAGEMENT FOR PERSONNEL CHAIYAPHUM RAJABHAT UNIVERSITY

ทินนิกร เสมอโชค¹ และอนุสรณ์ สิงหาราช²
Tinnikon Samerchok¹, And Anuson Singharach²

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Faculty of Business Administration Chaiyaphum Rajabhat University
E-mail: uji2830@gmail.com
²กองกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Secretarial work, Central Office, Chaiyaphum Rajabhat University

Received : November 17, 2022

Revised : May 1, 2023

Accepted : May 31, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร 2) ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการวิจัย พบว่า วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$, S.D.= 0.17) พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการทำงาน มีระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมากที่สุด ($\bar{X}=3.66$, S.D.=0.27) รองลงมา คือ ด้านส่งเสริมการพัฒนางาน ($\bar{X}=3.62$, S.D.=0.27) ด้านความมั่นคงในการทำงาน ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.25) และด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากร ($\bar{X}=3.52$, S.D.= 0.19) ตามลำดับสำหรับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.61$, S.D.=0.21) พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรมีระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด ($\bar{X}=3.76$, S.D.=0.37) รองลงมา คือ ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร ($\bar{X}=3.75$, S.D.= 0.29) ด้านความห่วงใยขององค์กร ($\bar{X}=3.69$, S.D.= 0.45) และด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=3.62$, S.D.= 0.45) ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง ($r_{xy}= 0.818$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูงกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คำสำคัญ

วัฒนธรรมองค์กร การปฏิบัติงาน ความผูกพันต่อองค์กร บุคลากร

ABSTRACT

This research examines the organizational culture in work that affects organizational commitment for personnel. Chaiphaphum Rajabhat University The objectives were 1) to study the organizational culture in the work of personnel, 2) to study the organizational commitment of the personnel, and 3) to study the relationship between the organizational culture in the work and the organizational commitment of personnel. A sample of 250 people collected data by using a research questionnaire. It was found that the organizational culture in the performance of personnel The overall picture is at a high level ($\bar{x}$ =3.58, S.D.= 0.17). Considering each aspect, it was found that the work process had the highest level of organizational culture in operation ($\bar{x}$ =3.66, S.D.=0.27), followed by work promotion ($\bar{x}$ =3.62, S.D.=0.27), work security ($\bar{x}$ =3.53, S.D.=0.25) and the importance of personnel ($\bar{x}$ =3.52, S.D.= 0.19), respectively. For organizational commitment of personnel, The overall level was at a high level ($\bar{x}$ =3.61, S.D.=0.21). Considering each aspect, it was found that the aspect of being part of the organization had the highest level of organizational commitment of personnel ($\bar{x}$ =3.76, S.D.=0.37), followed by came to be member retention ($\bar{x}$ =3.75, S.D.= 0.29), organizational concern ($\bar{x}$ =3.69, S.D.= 0.45) and willingness to work ($\bar{x}$ =3.62, S.D.= 0.45), respectively. And the relationship between organizational culture in performance and organizational commitment of personnel. There was a relatively high positive correlation (r_{xy} = 0.818) with a statistical significance at the 0.05 level, indicating that the organizational culture in operation had a relatively high positive correlation with the organizational commitment of the personnel Chaiphaphum Rajabhat University.

Keywords

Organizational culture, Work practices, Commitment to the Organization, Personnel

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้องค์กรต่าง ๆ ต้องปรับตัวเพื่อให้องค์กรสามารถอยู่ได้ และให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับองค์กรของภาครัฐนั้น ได้มีความพยายามที่จะปฏิรูประบบราชการมาหลายยุคหลายสมัย รวมทั้งมีการปรับปรุงระบบ การบริหารงานในองค์กรทั้งภาคราชการ และรัฐวิสาหกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต การทำงานเป็นทีม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานกับผู้บริหารให้มีความร่วมมือสูง การรับรู้ถึงการสนองตอบต่อการปรับตัวเข้ากับองค์กร การรับรู้ภารกิจหลักขององค์กรและการมีค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีซึ่งวัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture) เป็นบทบาทสำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่ส่งผลต่อการทำงานของบุคลากรในองค์กร เนื่องจากลักษณะสำคัญขององค์กรอย่างหนึ่ง คือ การเป็นทีมรวมของบุคคลซึ่งมาทำงานร่วมกันและยอมรับร่วมกันถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติในองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร วัฒนธรรมองค์กรนั้นจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรเป็นอย่างมาก หน้าที่ของวัฒนธรรมก็เพื่อสร้างแนวทางการปฏิบัติในการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสภาพแวดล้อม เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงาน รวมทั้งยังมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของพนักงานในองค์กรอีกด้วย ดังนั้นองค์กรต่าง ๆ จึงมีความพยายามในการสร้างและแสวงหาวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับองค์กรของตน ทั้งนี้เพื่อสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานขององค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (นิติพล ภูตะโชติ, 2562, น.134)

ความผูกพันของคนที่มีต่อองค์กรถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่ดีและมีประสิทธิผลต่อองค์กรอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนจากผลการปฏิบัติงาน การเข้า-ออก งาน หรือแม้กระทั่งการขอย้ายไปสังกัดและปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น หากคนในองค์กรมีความผูกพันที่ดีต่อองค์กรแล้วก็จะมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมาย (สร้อยญา จันทรวงทอง, 2546, น. 14-15) ซึ่งความผูกพันต่อองค์กรก็มีผลความสัมพันธ์ทางบวกกับการคงอยู่ของบุคลากรในองค์กรสูง บุคคลที่มีความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรสูงจะเต็มใจที่จะใช้ความพยายามกระทำสิ่งที่ดีให้กับองค์กรเพื่อประโยชน์ขององค์กรความผูกพันต่อองค์กรยังเสริมสร้างความจงรักภักดีให้กับสมาชิกองค์กร ช่วยลดอัตราการลาออก และยังมีส่วนช่วยในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารองค์กรได้ (วาสนา สัวเกียรติ, 2553, น. 24)

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นองค์กรหนึ่งที่จะต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นซึ่งประกอบด้วยบุคลากรหลักในการปฏิบัติงานแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ใหญ่ ๆ คือ กลุ่มพนักงานประจำมหาวิทยาลัย กลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานราชการ ปัจจุบันโครงสร้างบุคลากรเริ่มเปลี่ยนเป็นระบบมากขึ้น ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้การที่บุคลากรทำงานด้วยความตั้งใจ อุทิศตัวในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และการที่จะทำให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถให้กับองค์กรนั้น บุคลากรจะต้องมีความผูกพันต่อองค์กรเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยการศึกษาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรสำหรับบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยทำการศึกษาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรและความผูกพันต่อองค์กรกับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสัมพันธ์อย่างไร และเป็นไปในทิศทางใด ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนาและกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นข้อสารสนเทศในการส่งเสริมพัฒนาวัฒนธรรมการปฏิบัติงาน ตลอดจนสร้างเสริมความผูกพันภายในองค์กรให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 250 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนวิชาการ ที่ปฏิบัติงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มพนักงาน ประเภทงบประมาณการจ้าง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านส่งเสริมการพัฒนางาน ด้านความปลอดภัยจะเกิดขึ้นกับบุคลากร ด้านกระบวนการทำงาน และด้านความมั่นคงในการทำงาน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ด้านความห่วงใยขององค์กรในอนาคต ด้านความเชื่อมั่นขององค์กร ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ด้านการปกป้องชื่อเสียง และด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร จำนวน 35 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินแบบสอบถามวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และแบบสอบถามความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทีมผู้วิจัย ดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเองเป็นหลัก โดยการติดต่อ ประธานงาน นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และแบบสอบถามความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้ในการทดสอบ คือ t -test เป็นการทดสอบสมมติฐานที่สัมพันธ์

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านส่งเสริมการพัฒนางาน ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากร ด้านกระบวนการทำงาน และด้านความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้ง 4 ด้าน

วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงาน		ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
1	ด้านส่งเสริมการพัฒนางาน	3.62	0.27
2	ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากร	3.52	0.19
3	ด้านกระบวนการทำงาน	3.66	0.27
4	ด้านความมั่นคงในการทำงาน	3.53	0.25
รวม		3.58	0.17

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้ง 4 ด้าน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.58 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.17 พิจารณารายด้านพบว่า ด้านกระบวนการทำงาน มีระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.66 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.27 รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมการพัฒนางาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.27 ด้านความมั่นคงในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.53 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.25 และด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากรมีค่าเฉลี่ยที่ 3.52 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ด้านการส่งเสริมการพัฒนางาน

ด้านการส่งเสริมการพัฒนางาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 องค์กรของท่านมีการชี้แจงนโยบายการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรและองค์กรอย่างชัดเจนและเป็นระบบ	3.49	0.50
2 องค์กรมีการสนับสนุนให้เข้าอบรมและศึกษาต่อเพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.48	0.55
3 การปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรในองค์กรเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาอย่างเรียบง่าย	3.23	0.57
4 องค์กรมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	4.35	0.80
5 องค์กรมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี	3.56	0.54
6 องค์กรส่งเสริมพนักงานในเรื่องการพัฒนาความรู้ด้านต่าง ๆ	3.51	0.50
7 องค์กรให้คำชี้แนะ สนับสนุนและช่วยเหลือในการปฏิบัติงานภายในองค์กร	3.74	0.44
8 องค์กรมีการวางแผนการปฏิบัติงานในลักษณะการทำงานเป็นทีม	3.64	0.77
รวม	3.62	0.27

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิด้านการส่งเสริมการพัฒนางาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.62 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.27 พิจารณารายข้อ พบว่า องค์กรมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.80 รองลงมา คือ องค์กรให้คำชี้แนะ สนับสนุนและช่วยเหลือในการปฏิบัติงานภายในองค์กร มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 องค์กรมีการวางแผนการปฏิบัติงานในลักษณะการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.77 และการปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรในองค์กรเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาอย่างเรียบง่าย มีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากร

ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 องค์กรจัดสวัสดิการต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญในเรื่องความใส่ใจดูแลพนักงาน	4.38	0.81
2 มีระบบการป้องกันความปลอดภัยให้กับผู้รับบริการตลอดเวลา	3.28	0.81
3 มีการป้องกันความปลอดภัยในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรอย่างเป็นระบบ	3.23	0.42
4 มีการจัดทำระบบ 5ส. เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3.74	0.44
5 ท่านมีความเชื่อมั่นว่า ผู้บริหารมีความจริงใจในการค้นหาวิธีการป้องกันความปลอดภัย	3.25	0.75
6 การสนับสนุนให้เข้าอบรมและศึกษาต่อเพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.30	0.83
7 การมีสิ่งสนับสนุนในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องเขียน อุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้	3.50	0.97
8 องค์กรรับฟังข้อมูลจากท่านและนำไปพิจารณาตัดสินใจในการบริหาร	3.49	0.50
รวม	3.52	0.19

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.52 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.19 พิจารณารายข้อแล้ว พบว่า องค์กรจัดสวัสดิการต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญในเรื่องความใส่ใจดูแลพนักงานมีระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมากที่สุด ค่าเฉลี่ยที่ 4.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.81 รองลงมา คือ มีการจัดหาระบบ 5 ส. เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 การมีสิ่งสนับสนุนในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องเขียน อุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.50 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.97 และมีการป้องกันความปลอดภัยในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านกระบวนการทำงาน

ด้านกระบวนการทำงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 องค์กรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน	3.48	0.55
2 องค์กรมีการจัดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	3.34	0.73
3 องค์กรมีการปฏิบัติงานตามนโยบายความโปร่งใสซึ่งสามารถตรวจสอบได้	4.35	0.80
4 ท่านมีความรับผิดชอบงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายของท่านอย่างเหมาะสม	3.56	0.54
5 งานในหน้าที่ของท่าน มีโอกาสได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	3.51	0.50
6 องค์กรมีการปฏิบัติงานในลักษณะเป็นทีมที่มีคุณภาพ	3.74	0.44
7 องค์กรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ลักษณะการทำงานที่ชัดเจน	3.64	0.77
รวม	3.66	0.27

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านกระบวนการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.66 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.27 โดยพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า องค์กรมีการปฏิบัติงานตามนโยบายความโปร่งใสซึ่งสามารถตรวจสอบได้มีระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.80 รองลงมา คือ องค์กรมีการปฏิบัติงานในลักษณะเป็นทีมที่มีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 องค์กรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ลักษณะการทำงานที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.77 และองค์กรมีการจัดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.34 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความมั่นคงในการทำงาน

ด้านความมั่นคงในการทำงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ท่านรู้สึกว่าการที่ท่านปฏิบัติอยู่ ช่วยให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคมในเรื่องเกียรติยศ ชื่อเสียง	4.32	0.82
2 ท่านได้รับสิทธิและสวัสดิการที่ควรจะได้รับอย่างเป็นธรรมจากองค์กร	3.32	0.85
3 องค์กรมีการปลูกฝังให้บุคลากรทุกระดับให้ความเคารพซึ่งกันและกัน	3.26	0.48
4 องค์กรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอย่างเป็นระบบ และเท่าเทียมกัน	3.74	0.44

ด้านความมั่นคงในการทำงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
5 จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ท่านคิดว่า ท่านประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี	3.28	0.78
6 องค์กรเลื่อนตำแหน่งพนักงานโดยพิจารณาจากความสามารถ ประสิทธิภาพและผลการปฏิบัติงาน	3.30	0.83
7 องค์กรมีวิธีปฏิบัติงานที่ให้ความสำคัญต่อการรักษาสุขภาพของบุคลากร	3.50	0.97
รวม	3.53	0.25

จากตารางที่ 5 พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความมั่นคงในการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.53 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.25 โดยพิจารณารายข้อ พบว่า รู้สึกว่างานที่ปฏิบัติอยู่ช่วยให้ได้รับการยอมรับจากสังคมในเรื่องเกียรติยศ ชื่อเสียงมีระดับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.32 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.82 รองลงมา คือ องค์กรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอย่างเป็นระบบ และเท่าเทียมกัน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 องค์กรมีวิธีปฏิบัติงานที่ให้ความสำคัญต่อการรักษาสุขภาพของบุคลากร มีค่าเฉลี่ยที่ 3.50 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.97 และจากการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ท่านประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.78 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย ด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ด้านความห่วงใยองค์กรในอนาคต ด้านความเชื่อมั่นขององค์กร ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ด้านการปกป้องชื่อเสียง และด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้งหมด 6 ด้าน

ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน	3.62	0.45
2 ด้านความห่วงใยองค์กรในอนาคต	3.69	0.45
3 ด้านความเชื่อมั่นขององค์กร	3.40	0.17
4 ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร	3.76	0.37
5 ด้านการปกป้องชื่อเสียง	3.44	0.20
6 ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร	3.75	0.29
รวม	3.61	0.21

จากตารางที่ 6 พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ รวมทั้งหมด 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.61 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.21 พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรมีระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.37 รองลงมาคือ ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร มีค่าเฉลี่ยที่ 3.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.29 ด้านความห่วงใยองค์กรในอนาคต มีค่าเฉลี่ยที่ 3.69 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45 ด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45 ด้านการปกป้องชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.44 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.20 และด้านความเชื่อมั่นขององค์กร มีค่าเฉลี่ยที่ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความ
เต็มใจในการปฏิบัติงาน

ด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ท่านมีความยินดีที่จะปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจาก ผู้บังคับบัญชาด้วยความเต็มใจ	3.49	0.50
2 ท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี	3.48	0.55
3 ท่านยินดีที่จะใช้เวลาส่วนตัวทำงานล่วงเวลาหรือปฏิบัติงานให้กับ องค์กรแม้ว่าจะไม่ได้รับผลตอบแทนเพื่อให้งานเสร็จลุล่วงไปด้วยดี	3.23	0.57
4 ท่านมีความสามารถและทุ่มเทเพื่อให้งานปฏิบัติงานเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด	4.35	0.80
5 ท่านพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าขององค์กรนี้	3.56	0.54
รวม	3.62	0.45

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความ
เต็มใจในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45 พิจารณาราย
ข้อ พบว่า มีความสามารถและทุ่มเทเพื่อให้งานปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความผูกพันต่อองค์กร
ของบุคลากรมากที่สุด ค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.80 รองลงมา คือ พร้อมที่จะทำทุกอย่าง
เพื่อความก้าวหน้าขององค์กรนี้ ค่าเฉลี่ยที่ 3.56 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.54 มีความยินดีที่จะปฏิบัติงานตามที่
ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาด้วยความเต็มใจ ค่าเฉลี่ยที่ 3.49 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.50 และท่านยินดีที่
จะใช้เวลาส่วนตัวทำงานล่วงเวลาหรือปฏิบัติงานให้กับองค์กรแม้ว่าจะไม่ได้รับผลตอบแทนเพื่อให้งานเสร็จลุล่วงไป
ด้วยดีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความ
ห่วงใยองค์กรในอนาคต

ด้านความห่วงใยองค์กรในอนาคต	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ท่านมีความห่วงใยอย่างจริงจังในความอยู่รอดขององค์กร	3.51	0.50
2 ท่านปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ	3.74	0.44
3 ท่านคิดว่า ผลการปฏิบัติงานของท่านสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของ องค์กรได้อย่างเต็มที่	3.64	0.77
4 ท่านคิดว่า ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของท่านขึ้นอยู่กับผลงาน และความสามารถในการปฏิบัติงาน ความเชื่อมั่นในการยอมรับ เป้าหมาย ค่านิยมขององค์กร	4.26	0.84
5 ในการปฏิบัติงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมงาน ท่านสามารถปฏิบัติงานตาม หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงด้วยดี	3.28	0.81
รวม	3.69	0.45

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความ
ห่วงใยองค์กรในอนาคต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.69 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45
โดยพิจารณารายข้อ พบว่า ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับผลงานและความสามารถในการปฏิบัติงาน ความ
เชื่อมั่นในการยอมรับเป้าหมาย ค่านิยมขององค์กร มีระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่

4.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.84 รองลงมา คือ ปฏิบัติงานด้วยความถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการมีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 ผลการปฏิบัติงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างเต็มที่ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.77 และในการปฏิบัติงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมงาน ท่านสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงด้วยดี มีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความเชื่อมั่นขององค์กร

ด้านความเชื่อมั่นขององค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ผู้บังคับบัญชาเปิดโอกาสให้ท่านเสนอแนวทางและวิธีแก้ไขเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน	3.23	0.42
2 งานที่ท่านรับผิดชอบมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และทักษะของท่าน	3.74	0.44
3 ผู้บังคับบัญชาเป็นกันเอง และให้ความสนใจผู้ใต้บังคับบัญชาโดยเท่าเทียมกัน	3.25	0.75
4 ท่านยินดีและเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานและองค์กรนี้	3.49	0.50
5 ท่านมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในองค์กรนี้เสมอ	3.48	0.55
6 ท่านปฏิบัติงานทุกอย่างที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องเพื่อความเชื่อมั่นในองค์กร	3.23	0.57
รวม	3.40	0.17

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านความเชื่อมั่นขององค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.17 พิจารณารายข้อ พบว่า งานที่ท่านรับผิดชอบมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถและทักษะ มีระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 รองลงมา คือ ยินดีและเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานและองค์กรนี้ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.49 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.50 มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในองค์กรนี้เสมอ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.48 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.55 และผู้บังคับบัญชาเปิดโอกาสให้เสนอแนวทางและวิธีแก้ไขเพื่อปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานทุกอย่างที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องเพื่อความเชื่อมั่นในองค์กร มีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.42, 0.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ท่านคิดว่า องค์กรที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ เป็นองค์กรที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งที่นำร่วมงานด้วย	4.35	0.80
2 ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานขององค์กรได้เป็นอย่างดี	3.56	0.54

ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
3 ท่านมีความพยายามที่จะโน้มน้าวเพื่อนร่วมงานให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่เพื่อ ความก้าวหน้าขององค์กรเสมอ	3.51	0.50
4 ท่านมีความตั้งใจที่จะทำงานในองค์กรนี้จนเกษียณอายุราชการ	3.74	0.44
5 ท่านคิดว่าการบริหารงานและเป้าหมายขององค์กรมีความเหมาะสมดีแล้ว	3.64	0.77
6 ท่านพร้อมทุ่มเทให้กับงานเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ	4.26	0.84
7 ท่านคิดว่าท่านเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จ	3.28	0.81
รวม	3.76	0.37

จากตารางที่ 10 พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ชัยภูมิ ด้านการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ที่ 0.37 โดยพิจารณารายชื่อ พบว่า องค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่ เป็นองค์กรที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งที่นำร่วมงานด้วยมีระดับ
ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.80 รองลงมา คือพร้อม
ทุ่มเทให้กับงานเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.84 มีความตั้งใจที่จะ
ทำงานในองค์กรนี้จนเกษียณอายุราชการ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 และคิดว่าเป็นส่วนหนึ่ง
ที่ทำให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.28 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.81 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ด้านการปกป้องชื่อเสียง

ด้านการปกป้องชื่อเสียง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 ท่านรู้สึกต่อต้าน เมื่อมีผู้อื่นพูดถึงองค์กรของท่าน ในทางที่เสื่อมเสีย ชื่อเสียง	3.23	0.42
2 ท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่ตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ เพื่อมิให้มีการร้องเรียน	3.74	0.44
3 ท่านมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักตามอำนาจหน้าที่ให้ เกิดการยอมรับจากทุกฝ่ายในองค์กร	3.25	0.75
4 ท่านคิดว่า ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรมีความ เหมาะสมและยุติธรรม	3.49	0.50
5 ท่านภูมิใจที่จะกล่าวถึงองค์กรของท่านกับบุคคลภายนอก	3.48	0.55
รวม	3.44	0.20

จากตารางที่ 11 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการปกป้อง
ชื่อเสียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.44 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.20 พิจารณารายชื่อ
พบว่ามีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่ตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ เพื่อมิให้มีการร้องเรียน มีระดับ
ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 รองลงมาคือ ระบบการ
ประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรมีความเหมาะสมและยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยที่ 4.49 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่
0.50 ภูมิใจที่จะกล่าวถึงองค์กรกับบุคคลภายนอก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.48 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.55 และรู้สึกต่อต้าน
เมื่อมีผู้อื่นพูดถึงองค์กรในทางที่เสื่อมเสียชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร

ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1 รางวัลหรือผลตอบแทนที่แท้จริงของท่านคือ ความภูมิใจในผลสำเร็จของงาน	3.23	0.57
2 ถ้าสภาพการปฏิบัติงานของท่านมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ก็อาจเป็นสาเหตุให้ท่านลาออกได้	4.35	0.80
3 ท่านพร้อมที่จะโยกย้ายไปทำงานยังองค์กรอื่นทันที หากได้รับข้อเสนอที่ดีกว่า	3.56	0.54
4 โอกาสที่จะเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.51	0.50
5 การพิจารณาความดีความชอบจากผู้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรม	3.74	0.44
6 การพิจารณาการเลื่อนตำแหน่งตามความสามารถของบุคคล	3.64	0.77
7 ท่านมีความต้องการที่จะปฏิบัติงานในองค์กรอย่างแน่วแน่ไม่คิดจะลาออกไปไหน	4.26	0.84
รวม	3.75	0.29

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.29 พิจารณารายข้อ พบว่า ถ้าสภาพการปฏิบัติงานมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ก็อาจเป็นสาเหตุให้ลาออกได้มีระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.80 รองลงมาคือ มีความต้องการที่จะปฏิบัติงานในองค์กรอย่างแน่วแน่ ไม่คิดจะลาออกไปไหน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.84 การพิจารณาความดีความชอบจากผู้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 และรางวัลหรือผลตอบแทนที่แท้จริงของท่านคือ ความภูมิใจในผลสำเร็จของงาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.57 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงาน กับ ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวม

วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงาน	ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร	
	r	0.818**
	P-value	0.000
	ระดับความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานทั้ง 2 ตัวแปร ผู้วิจัยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficients) ระหว่างระดับการปฏิบัติงานในวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร และระดับการปฏิบัติงานในวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรภาพรวม พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูงมาก ($r_{xy} = 0.818$) อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูงกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงาน กับ ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมรายการ

วัฒนธรรม องค์กรในการ ปฏิบัติงาน (x)		ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร (y)					
		ด้านความ เต็มใจใน การ ปฏิบัติงาน	ด้านความ ห่วงใย องค์กรใน อนาคต	ด้านความ เชื่อมั่น ของ องค์กร	ด้านการ เป็นส่วน หนึ่งของ องค์กร	ด้านการ ปกป้อง ชื่อเสียง	ด้านการ คงไว้ซึ่ง สมาชิกใน องค์กร
ด้านส่งเสริม การพัฒนางาน	r	0.886	0.378	0.198	0.740	0.050	0.802
	P-value	0.00	0.00	0.002	0.00	0.433	0.00
ด้านการให้ ความสำคัญต่อ บุคลากร	r	-0.094	0.323	0.129	0.255	0.074	0.229
	P-value	0.138	0.00	0.042	0.00	0.241	0.00
ด้าน กระบวนการ ทำงาน	r	0.796	0.453	0.170	0.765	-0.037	0.854
	P-value	0.00	0.00	0.007	0.00	0.561	0.00
ด้านความ มั่นคงในการ ทำงาน	r	-0.315	0.305	0.042	0.130	-0.095	0.152
	P-value	0.00	0.00	0.513	0.040	0.134	0.016

จากตารางที่ 14 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ระหว่าง -0.095 ถึง 0.886 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางลบและความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางลบและทางบวกค่อนข้างต่ำ กับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการพัฒนางานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง ($r_{x_1y_1}=0.886$) รองลงมา คือ วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานด้านกระบวนการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง ($r_{x_3y_6}=0.854$) และวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงาน ด้านส่งเสริมการพัฒนางานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ด้านการคงไว้ซึ่งสมาชิกในองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง ($r_{x_1y_6}=0.802$) ตามลำดับ สำหรับคู่ที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ด้านการปกป้องชื่อเสียง มีความสัมพันธ์ทางลบต่ำ ($r_{x_6y_5}=-0.095$) รองลงมา คือ วัฒนธรรมองค์กร ในการปฏิบัติงาน ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากรกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางลบต่ำ ($r_{x_2y_1}=-0.094$) และ วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานด้านกระบวนการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ด้านการปกป้องชื่อเสียงมีความสัมพันธ์ทางลบต่ำ ($r_{x_3y_5}=-0.037$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร โดยองค์กรมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานที่ดีอย่างสม่ำเสมอ เริ่มจากการจัดสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้ความสำคัญในเรื่องความใส่ใจดูแลพนักงาน มีการกำหนดลักษณะการทำงานที่ชัดเจน ปฏิบัติงานตามนโยบายความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ส่งผลให้บุคลากรได้รับการยอมรับจากสังคมในเรื่องเกียรติยศ ชื่อเสียง ซึ่งวัฒนธรรมองค์กรของบุคลากรสายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความคิดเห็น ในด้านต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน (นวลล่อ แสงสุข และวไลพรณ อาจารย์ วัฒนา, 2561 น. 111) ทั้งนี้ประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน นอกจากนี้ยังพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพงาน ด้านปริมาณงาน และด้านเวลาในการทำงาน (รัมย์ประภา บุญทะระ, 2563, น. 71)

ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก โดยจะส่งผลต่อความสามารถและทุ่มเทเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่องค์กร ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาด้วยความเต็มใจ ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานรวมถึงความสามารถในการปฏิบัติงานพร้อมทั้งความเชื่อมั่นในค่านิยมขององค์กรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรมีความเหมาะสมและยุติธรรมตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถและสร้างโอกาสในการเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้อย่างดี ทั้งนี้มหาวิทยาลัยสหัสวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ความผูกพันในองค์กรของบุคลากรในมหาวิทยาลัยสหัสวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ความผูกพันในองค์กรด้านบรรทัดฐาน ความผูกพันองค์กรด้านจิตใจและความผูกพันในองค์กรด้านการงานต่อไปอย่างต่อเนื่อง (คำภีร์ ศรีหาจักร, 2560, น.100)

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูง ($r_{xy} = 0.818$) แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างสูงกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยในด้านความเต็มใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับด้านส่งเสริมการพัฒนางานมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงองค์ต้องส่งเสริมพัฒนาเพื่อคงความสัมพันธ์อันดีไว้ ส่วนด้านการปกป้องชื่อเสียงและด้านความมั่นคงในการทำงานยังคงมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำองค์กรอาจมีการดำเนินการกิจกรรมและวางแผนการสร้างความมั่นคงในการทำงานให้มากขึ้น เพื่อเสริมความสัมพันธ์อันดีและเพิ่มการมีส่วนร่วมในส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคลากรด้วย ทั้งนี้วัฒนธรรมองค์กรกับการปฏิบัติงานของบุคลากรสายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสัมพันธ์กันในทุกด้านอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นวลล่อ แสงสุข และวไลพรณ อาจารย์วัฒนา, 2561, น.117) นอกจากนี้การศึกษาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดมหาสารคาม มีความสัมพันธ์ทางลบต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวกค่อนข้างต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานของบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางลบต่ำ และทางบวกค่อนข้างต่ำกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดมหาสารคาม (สุพัฒน์ ศรีสารคาม, 2554, น.114)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรด้านการให้ความสำคัญต่อบุคลากรเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้บุคลากรเกิดความรัก ความผูกพัน เห็นความสำคัญของตนเองต่อองค์กรโดยมีการวางแผน และปรับปรุงหลักการหรือกำหนดนโยบายเชิงพัฒนาเพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กรที่คาดหวังไว้

1.2 ควรพัฒนาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ด้านความเชื่อมั่นขององค์กรโดยการเปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถเสนอแนวทางและวิธีแก้ไขหรือปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อหนุนเสริมการปฏิบัติงานทุกอย่างที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องเพื่อความเชื่อมั่นในองค์กร

1.3 ควรพัฒนาส่งเสริม วางแนวทาง หรือพัฒนาความสัมพันธ์ด้านความมั่นคงในการทำงานและด้านการปกป้องชื่อเสียง เพื่อสร้างแนวทางหรือแบบแผนที่ชัดเจนในการทำงานให้บุคลากรเกิดความตระหนักในการปกป้องชื่อเสียงองค์กร

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบวัฒนธรรมขององค์กรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาในสิ่งที่ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ขององค์กร เพื่อนำข้อมูลที่ได้แต่ละองค์กรมาเปรียบเทียบกัน

2.2 ควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรสามารถรับรู้เรื่องราวเพื่อนำมาเป็นบรรทัดฐานและแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- คำภีร์ ศรีหาจักร. (2560). วัฒนธรรมองค์กรและคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อความผูกพันในองค์กรของบุคลากรทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยสว่นนเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นวลลออ แสงสุข และวไลพรณ อาจาร์ วัฒนา. (2561). วัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรสายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 11(2), 62-68.
- นิติพล ภูตะโชติ. (2562). พฤติกรรมองค์กร. (พิมพ์ครั้งที่ 5). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัมย์ประภา บุญพระ. (2563). วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. [ค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วาสนา ส้วยเกร็ด. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสถาบันวิจัยและพัฒนาเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล. [ค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยศิลปากร. Thailand.
- สร้อยญา จันทรวงทอง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การมีอคติทางเพศและการรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชา กับความผูกพันต่อองค์กรและพฤติกรรมความเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. Chiang Mai University Digital Collections. <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/>

สุพัฒน์ ศรีสารคาม. (2554). *วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดมหาสารคาม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ภาษาอังกฤษ

- Boontara. R. (2020). *Organizational culture affects work performance of university support Officer in nakhon ratchasima Rajabhat University* [Unpublished master's thesis]. Raja mangala University of technology ISAN].
- Jantararoungtong. S. (2003). *The relationships of gender bias perception and supervisory fairness perception to organizational commitment and organizational citizenship behavior*. [Unpublished master's thesis]. Chiang Mai University <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/>
- Phutachot. N. (2013). *organizational behavior*. (5th ed.). Chulalongkorn University Publishing House.
- Saengsook. N & Arjareewattana. W. (2018). *Organizational culture affecting of staffs' work performance at Ramkhamhaeng University*. [Research Ramkhamhaeng university]. Research database (Thailis)
- Sihachack, K. (2017). *Organizational culture and quality of work life affecting organizational commitment of personnel in Savannakhet University, lao people's democratic republic*. [Unpublished master's thesis]. Raja Mangala University of Technology Isan].
- Srisarakham. S. (2011). *The Organizational culture in operation relate to affair's personnel of maha sarakham provincial electricity authority*. [Unpublished master's thesis]. Rajabhat Mahasarakham University. https://arit.rmu.ac.th/e_thesis.php
- Suaylred, W. (2010). *Relationship Between staff's job satisfaction and Organizational commitment: the research institute for languages and cultures of asia, Mahidol University*. [Unpublished master's thesis]. Silpakorn University.

การศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงและอิทธิพลที่มีต่อการปรับตัวในการทำงาน
ของพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

THE STUDY OF THE METHOD OF TRANSFERRING MENTORING ORGANIZATIONAL
CULTURE AND ITS INFLUENCE ON WORK ADAPTATION OF NEW EMPLOYEES.
CHAIYAPHUM RAJABHAT UNIVERSITY

กฤษณา พัทพ์เพ่ง*
Krisana Phatpheng

*งานบริหารทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Human Resources Management of Chaiyaphum Rajabhat University
E-mail Krisana_Ph@hotmail.com

Received : November 19, 2022

Revised : May 1, 2023

Accepted : May 31, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงและอิทธิพลที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.16 พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ มีระดับการถ่ายทอดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.69 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45 รองลงมา คือ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.46 และด้านการถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่าง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.37 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำ มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ เพราะมีการมอบหมายภาระงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามมาตรฐานตำแหน่ง และมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน การรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านระบบ line เพียงช่องทางเดียว การไม่ส่งต่อข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และการมอบหมายภาระงานล่าช้าหรือกะทันหันมีผลต่อการปฏิบัติงานอย่างมาก

คำสำคัญ

อิทธิพล วัฒนธรรมองค์กร ที่เลี้ยง พนักงานใหม่ การปรับตัวในการทำงาน

ABSTRACT

This research examines the method of transferring mentoring organizational culture and its influence on work adaptation of new employees. Chaiphaphum Rajabhat University The objectives were to 1) study the method of transferring the mentoring organizational culture toward work adaptation for new employees of personnel Chaiphaphum Rajabhat University and 2) to study factors affecting work adaptation for new employees of personnel Chaiphaphum Rajabhat University. It was found that the method of transferring the mentee organizational culture had an effect on work adaptation for new employees of personnel. Chaiphaphum Rajabhat University Overall, it was at a high level. with a mean of 3.57, a standard deviation of 0.16. Considering each aspect, it was found that the transmission through the role of providing mental support has the highest level of transmission The mean was 3.69 and the standard deviation was 0.45. There was a mean of 3.62, a standard deviation of 0.46, and the transmission through modeling. with a mean of 3.40, a standard deviation of 0.37, respectively, and factors affecting work adjustment for new employees Chaiphaphum Rajabhat University in terms of adapting to the nature of work done Influencing work adaptation for new employees because there is a written assignment of workload Meet the position standards and has a clear time limit Sending and receiving information through a single line system Failure to pass on current information and late or sudden assignments of workloads have a significant impact on operations.

Keywords

Influence, Organizational Culture, Mentors, New Employees, Work Adaptation

ความสำคัญของการศึกษา

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่ช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกัน มีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ของผู้คนในสังคม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาต่อยอดในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน จนเกิดการใช้ความรู้และทักษะมาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์นั้น เน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยมุ่งเน้นส่งเสริมการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานให้มีความเข้มแข็ง (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง, 2560)

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้าได้ เพราะมนุษย์เป็นผู้ใช้ทรัพยากรทั้งหลายที่มีอยู่ในองค์กร ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี แต่อย่างไรก็ตามยังไม่สามารถทดแทนทรัพยากรมนุษย์ได้เพราะเทคโนโลยีต้องอาศัยการควบคุม ทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาองค์กรให้สามารถอยู่รอดได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันให้องค์กรพัฒนาและเจริญเติบโตได้ จึงทำให้องค์กรทั้งหลายให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก ตั้งแต่การสรรหาว่าจ้างเป็นต้นไป การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานทั้งสิ้น กล่าวคือ ถ้าพนักงานมีความสุขกับการทำงานจะทำให้สร้างผลงานที่ดี และทำให้ผลประกอบการขององค์กรดีขึ้นด้วย เช่นเดียวกันกับพนักงานใหม่ที่เริ่มทำงาน ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่องค์กรให้ความสำคัญเพราะพนักงานใหม่จะเป็นกำลังสำคัญในการช่วยพัฒนาองค์กร (เชมณัฐ อริยยานันต์, 2558)

การถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของพี่เลี้ยงจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้พนักงานใหม่สามารถปรับตัวในการทำงานได้แล้ว โดยกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กร พนักงานใหม่ไม่ได้เป็นผู้ถูกกระทำเพียงฝ่ายเดียวแต่พนักงานใหม่คือผู้ที่มีส่วนในกระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรโดยพนักงานใหม่ไม่ได้เป็นฝ่ายรับข้อมูลหรือคำสั่งจากองค์กรเพียงอย่างเดียว แต่พนักงานใหม่จะพยายามเฝ้าหาข้อมูลและมีพฤติกรรมการทำงานเชิงรุกมากขึ้น เมื่อเริ่มทำงานจะต้องเรียนรู้ทักษะและบทบาทในการทำงานในตำแหน่งที่ตนเองรับผิดชอบ หาวีธีสำหรับการได้มาซึ่งข้อมูลจากบุคคลในที่ทำงาน ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และพี่เลี้ยง เพื่อให้ตนเองสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ทำงานและสามารถปรับตัวในการทำงานได้ ซึ่งวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของพี่เลี้ยงและคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงรุกของพนักงานใหม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่ แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่ผ่านมามีส่วนน้อยที่ศึกษาถึงวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของพี่เลี้ยงวิธีการใดและคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงรุกของพนักงานใหม่คุณลักษณะใดที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่ตามการรับรู้ของพนักงานใหม่ (เชมณัญญ์ อริยขยานันต์, 2558)

งานบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นหน่วยงานระดับงาน สังกัดกองกลาง สำนักงานอธิการบดี มีภารกิจหลักในการสนับสนุนการบริหารจัดการทางด้านบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นกลุ่มงานหลักที่สำคัญ มีขอบข่ายภารกิจในการดำเนินงานวิเคราะห์ภาระงาน จัดทำและบริหารกรอบอัตราค่าจ้าง การดำเนินการสอบแข่งขันหรือคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ การรับโอนโยกย้าย เปลี่ยนตำแหน่ง เปลี่ยนประเภทตำแหน่ง ตลอดจนการปฐมนิเทศ บรรจุ แต่งตั้งและการลาออกของบุคลากรด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัย เรื่อง การศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงและอิทธิพลที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากรที่มีระยะเวลาในการเข้าทำงานในองค์กรไม่เกิน 1 ปี และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานที่มีพี่เลี้ยงชี้แนะ ให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวทางการพัฒนางาน ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนา และกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงาน ตลอดจนการสร้างเสริมความผูกพันภายในองค์กรที่ดีอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธีเชิงปริมาณกับวิธีการเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบสอบถามวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร และการสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 250 คน และพนักงานใหม่ ยังไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานประจำมาก่อนโดยเริ่มเข้าทำงานในองค์กรระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี และยังอยู่ในช่วงได้รับการดูแลจากพี่เลี้ยงจำนวน 10 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนวิชาการ ที่ปฏิบัติงานภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ กลุ่มพนักงาน ประเภทงบประมาณการจ้าง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยง ประกอบด้วย วิธีการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน วิธีการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ และวิธีการถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่าง ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำ ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา และปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงและอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ ทีมผู้วิจัยดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเองเป็นหลัก โดยการติดต่อประสานงาน นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อขอเข้าสัมภาษณ์และส่งแบบประเมินในรูปแบบที่เหมาะสม

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรียบเรียง และจัดกลุ่มรายละเอียดเนื้อหาจากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อหาความสอดคล้องของข้อมูล และสรุปผลข้อมูล

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (250คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	104	41.60
หญิง	146	58.40
2. อายุ		

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (250คน)	ร้อยละ
20 - 25 ปี	3	1.20
26 - 30 ปี	11	4.40
31 - 35 ปี	10	4.00
36 - 40 ปี	72	28.80
41 - 45 ปี	77	30.80
46 - 50 ปี	51	20.40
51 - 55 ปี	15	6.00
56 - 60 ปี	11	4.40
3. กลุ่มพนักงาน		
พนักงานประจำมหาวิทยาลัย	208	83.20
พนักงานจ้างตามภารกิจ	18	7.20
พนักงานราชการ	24	9.60
4. ประเภทบุคลากร		
ผู้บริหาร	11	4.40
วิชาการ	59	23.60
เชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ	95	38.00
ทั่วไป	85	34.00
5. งบประมาณ		
งบประมาณเงินรายได้	142	56.80
งบประมาณแผ่นดิน	108	43.20
6. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	5	2.00
1 - 5 ปี	24	9.60
6 - 10 ปี	86	34.40
11 - 15 ปี	82	32.80
16 - 20 ปี	38	15.20
21 ขึ้นไป	15	6.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 58.60 อายุในช่วง 41 - 45 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 เป็นกลุ่มพนักงานประจำมหาวิทยาลัย จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 83.20 ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะหรือวิชาชีพเฉพาะ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 งบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40

ส่วนที่ 2 การศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย 1) การถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน 2) การถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ และ 3) การถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทั้ง 3 ด้าน

วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1 ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน	3.62	0.46	มาก
2 ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ	3.69	0.45	มาก
3 ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่าง	3.40	0.37	ปานกลาง
รวม	3.57	0.16	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.16 โดยพิจารณาารายด้านแล้ว พบว่า ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ มีระดับการถ่ายทอดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.69 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45 รองลงมา คือ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.46 และด้านการถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่างมีค่าเฉลี่ยที่ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน

ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1 พี่เลี้ยงสอนเรื่องวัฒนธรรมองค์กร เช่น โครงสร้างภายในองค์กร กฎระเบียบ ภายในองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	3.49	0.50	ปานกลาง
2 พี่เลี้ยงให้ความรู้เรื่องงานและช่วยเหลือในการทำงานจนสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายของงานตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน	3.48	0.55	ปานกลาง
3 พี่เลี้ยงสอนเทคนิคต่าง ๆ ในการทำงาน เช่น ขั้นตอนในการทำงาน การร่างหนังสือ การติดต่อประสานงาน การปรับตัว เป็นต้น	3.23	0.57	ปานกลาง
4 พี่เลี้ยงสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งทางบวกและทางลบ	4.35	0.80	มาก
5 พี่เลี้ยงให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้การสื่อสารที่เหมาะสมและรับฟังเหตุผลหากไม่พอใจในข้อมูลย้อนกลับ	3.56	0.54	มาก
รวม	3.62	0.46	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการสอนงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.62 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.46 โดยพิจารณาารายข้อ พบว่า พี่เลี้ยงสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ทั้งทางบวกและทางลบ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.80 รองลงมาคือ พี่เลี้ยงให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้การสื่อสารที่เหมาะสมและรับฟังเหตุผลหากไม่พอใจในข้อมูลย้อนกลับ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.56 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.54 และพี่เลี้ยงสอนเรื่องวัฒนธรรมองค์กร เช่น โครงสร้างภายในองค์กร กฎระเบียบ ภายในองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.49 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ

	การถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1	พี่เลี้ยงให้กำลังใจเมื่อทำงานผิดพลาด	3.51	0.50	มาก
2	พี่เลี้ยงตั้งใจฟังในขณะที่ยานพูดหรือแสดงความคิดเห็น	3.74	0.44	มาก
3	พี่เลี้ยงใช้ภาษาที่เป็นกันเองเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน	3.64	0.77	มาก
4	พี่เลี้ยงแนะนำการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในที่ทำงาน	4.26	0.84	มาก
5	พี่เลี้ยงสอบถามดูแลเรื่องปัญหาในการทำงาน	3.28	0.81	มาก
	รวม	3.69	0.45	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.69 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.45 โดยพิจารณารายข้อ พบว่า พี่เลี้ยงแนะนำการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในที่ทำงานมีระดับการถ่ายทอดมากที่สุด ค่าเฉลี่ยที่ 4.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.84 รองลงมา คือ พี่เลี้ยงตั้งใจฟังในขณะที่ยานพูดหรือแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 และพี่เลี้ยงใช้ภาษาที่เป็นกันเองเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรพี่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการถ่ายทอดโดยการเป็นแบบอย่าง

	ด้านการถ่ายทอดโดยการเป็นแบบอย่าง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1	พี่เลี้ยงเป็นตัวอย่างที่ดีของการวางตัวในหน่วยงาน	3.23	0.42	ปานกลาง
2	พี่เลี้ยงสามารถตัดสินใจงานในหน้าที่อย่างรอบคอบ	3.74	0.44	มาก
3	พี่เลี้ยงเป็นตัวอย่างในการประสานงาน	3.25	0.75	ปานกลาง
4	พี่เลี้ยงมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทำงานร่วมกับผู้อื่นความสามารถในการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	3.30	0.83	ปานกลาง
5	พี่เลี้ยงสามารถอธิบายลักษณะและลงมือปฏิบัติงานที่ทำได้อย่างชัดเจน	3.50	0.97	ปานกลาง
	รวม	3.40	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ด้านการถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.40 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.37 โดยพิจารณารายชื่อ พบว่า พี่เลี้ยงสามารถตัดสินใจงานในหน้าที่อย่างรอบครอบ มีระดับการถ่ายทอดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.44 รองลงมาคือ พี่เลี้ยงสามารถอธิบายลักษณะและลงมือปฏิบัติงานที่ทำได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.50 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.97 และพี่เลี้ยงมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทำงานร่วมกับผู้อื่นความสามารถในการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยที่ 3.30 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.83 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำ ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา และปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) เป็นเรียงถ้อยคำ ประโยค และจับใจความจากการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์บุคลากรใหม่ทั้งประเภทวิชาการ ประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ หรือวิชาชีพเฉพาะ ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งอายุราชการไม่เกิน 1 ปี ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำ

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำนั้นผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามในการเก็บข้อมูลการวิจัยแบบสัมภาษณ์โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในงาน การมอบหมายงานที่ถูกต้อง ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามมาตรฐานตำแหน่งงาน และกำหนดระยะเวลาในการทำงาน เพื่อให้ทำงานได้บรรลุเป้าหมายอย่างชัดเจน เป็นอย่างไร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

“ไม่เป็นปัญหาในการทำงาน เพราะบุคลากรทุกท่านให้ความเป็นกันเองกันดี มีการมอบหมายภาระงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรตรงตามมาตรฐาน แต่ยังคงขาดความยืดหยุ่นในการทำงาน คำสั่งในการปฏิบัติงานก็ช้า บางครั้งก็ช้าเกินไป มีผลต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก” (บุคลากรคนที่ 1, 4 กันยายน 2565)

“ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานไม่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงาน เนื่องจากได้รับมอบหมายภาระงานตรงตามมาตรฐานตำแหน่งงาน” (บุคลากรคนที่ 2, 4 กันยายน 2565)

“ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานเป็นเรื่องปกติเพราะทุกคนมีความเห็นต่าง ๆ กันได้ แต่จะเป็นเรื่องไม่ปกติเมื่อปัญหานั้นนำไปสู่การถกเถียงกันในที่ทำงาน ปัญหาที่เกิดจากความลำเอียงของหัวหน้างาน ในการมอบหมายภาระงานตรงตามตำแหน่ง หน้าที่ ตามพันธกิจภาระงานของอาจารย์ผู้สอน แต่ยังขาดบุคลากรสายสนับสนุนที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานเอกสารประจำสาขาวิชาจึงส่งผลกระทบต่อเวลาในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์” (บุคลากรคนที่ 3, 4 กันยายน 2565)

“ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานไม่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงาน เนื่องจากได้รับมอบหมายภาระงานตรงตามมาตรฐานตำแหน่งงาน ทำให้งานสำเร็จตามที่กำหนด และมีประสิทธิภาพ” (บุคลากรคนที่ 4, สัมภาษณ์, 4 กันยายน 2565)

“ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานเป็นเรื่องปกติย่อมเกิดขึ้นเสมอสำหรับการปฏิบัติงาน ฉะนั้น การรู้จักปรับตัว ปรับทัศนคติของตนเองจึงมีส่วนสำคัญมากในการอยู่ร่วมกับองค์กรและเพื่อนร่วมงานซึ่งการมอบหมายงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามมาตรฐานตำแหน่งงาน มีการถ่ายทอดข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วน พัฒนาปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน จะสามารถทำให้งานที่ปฏิบัติมีความต่อเนื่อง ลดเวลาทันต่อการเรียกใช้ข้อมูล ตรวจสอบได้ง่าย ตลอดจนการกำหนดระยะเวลาในการทำงานที่ชัดเจนจะทำให้ผู้ปฏิบัติมีความตื่นตัว เรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเร่งปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่ให้เกิดผลเสียต่อองค์กรหรือหน่วยงาน และที่สำคัญทำให้งานขององค์กรมีความเคลื่อนไหว ก้าวกระโดด มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้” (บุคลากรคนที่ 5, 4 กันยายน 2565)

จะเห็นได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในงานไม่มีปัจจัยต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพราะมีการมอบหมายภาระงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามมาตรฐาน

ตำแหน่ง และมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน แต่การรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านระบบ line เพียงช่องทางเดียว การไม่ส่งต่อข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และการมอบหมายภาระงานล่าช้าหรือกะทันหัน มีปัจจัยต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามในการเก็บข้อมูลการวิจัยแบบสัมภาษณ์โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน สถานที่ทำงานเงียบสงบไม่มีเสียงรบกวน และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงาน เป็นอย่างไร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

“การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากบรรยากาศในห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ต้องมีสภาพที่พร้อมใช้งาน ไม่เกะจนเกินไป มีคุณภาพ ประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน หรือทันสมัย โดยเฉพาะเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่ใช้งาน เฉพาะกลุ่มงาน เช่น กลุ่มงานที่ต้องใช้ความเร็วหรือหน่วยความจำที่ค่อนข้างสูง สำหรับงานออกแบบ งานตัดต่อต่าง ๆ เหล่านี้ จะส่งผลต่อสมาธิและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน” (บุคลากรคนที่ 1, 4 กันยายน 2565)

“การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถทำงานได้ราบรื่นทันเวลา และบรรยากาศในห้องทำงาน พฤติกรรม ของผู้ร่วมงานเป็นสิ่งกระตุ้นความเครียดได้ระดับหนึ่ง” (บุคลากรคนที่ 2, 4 กันยายน 2565)

“การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นครู ที่ต้องสอนเด็ก ระดับปฐมวัยลักษณะของห้องทำงานหรือห้องเรียนต้องเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต้องมีและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน” (บุคลากรคนที่ 3, 4 กันยายน 2565)

“การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากจะทำให้มีสมาธิในการทำงาน และมุ่งมั่นในงานที่ได้รับมอบหมาย และเพื่อนร่วมงานจะช่วยให้ปรับตัวได้ตัวได้ถูกต้อง เหมาะสม” (บุคลากรคนที่ 4, 5 กันยายน 2565)

“การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากจะทำให้งานเสร็จได้เร็วขึ้น และเพื่อนร่วมงานจะช่วยให้ปรับตัวได้ตัวได้ถูกต้อง เหมาะสม” (บุคลากรคนที่ 5, 5 กันยายน 2565)

“การจัดลำดับความสำคัญในการทำงานไม่มีผลต่อการปรับตัวในการปฏิบัติงานแต่ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน เพราะหากสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกเอื้อต่อการปฏิบัติงาน และมีเพื่อนร่วมงานที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันจะทำให้งานเสร็จได้เร็ว” (บุคลากรคนที่ 6, 5 กันยายน 2565)

สรุปได้ว่า การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีปัจจัยมากต่อการปฏิบัติงาน ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติสามารถทำงานได้เร็วหรือช้า ราบรื่นหรือติดขัด นอกจากนี้ พฤติกรรมของผู้ร่วมงานเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความเครียดหรือความสุขในการทำงานได้

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามในการเก็บข้อมูลการวิจัยแบบสัมภาษณ์โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการชักถามปัญหาและอุปสรรค และประเมินการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรม เป็นอย่างไร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

“ความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และประเมินการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรมมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชามีผลทั้งต่อการปฏิบัติงาน และการปรับปรุงพฤติกรรมการทำงาน” (บุคลากรคนที่ 1, 4 กันยายน 2565)

“ความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และประเมินการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรมมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชามีผลทั้งต่อการปฏิบัติงาน และการปรับปรุงพฤติกรรมการทำงาน เพราะแสดงให้เห็นได้ว่า หน่วยงานหรือองค์กรนั้น ๆ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มุ่งเน้นที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายเหมือนกัน ส่งผลให้องค์กรพัฒนาไปในทิศทาง ที่ดี ได้รับคำชื่นชมจากบุคคลอื่น” (บุคลากรคนที่ 2, 4 กันยายน 2565)

“ความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และประเมินการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรมมีอิทธิพลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชามีผลต่อจิตใจเพราะการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งที่ดีและเป็นพลังบวกในการทำงานมาก” (บุคลากรคนที่ 3, 4 กันยายน 2565)

“ความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และประเมินการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรมมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชามีอิทธิพลต่อจิตใจ เกิดความรัก ความสามัคคี ความอบอุ่น และทำให้มีแรงผลักดันในการปฏิบัติงาน” (บุคลากรคนที่ 4, 5 กันยายน 2565)

สรุปได้ว่าความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการชักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรมเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปรับตัวในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรใหม่เป็นอย่างมาก เพราะเป็นแรงผลักดันหรือแรงเสริมให้บุคลากรสามารถนำความรู้ความสามารถ และศักยภาพที่มีมาพัฒนางาน ซึ่งส่งผลให้พนักงานใหม่มีการพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงในด้านการถ่ายทอดผ่านการเป็นแบบอย่างที่ดีของพี่เลี้ยงส่งผลโดยตรงต่อการปรับตัวของพนักงานใหม่ ไม่ว่าจะการวางตัว การสร้างปฏิสัมพันธ์ในการร่วมงานจนกระทั่งการอธิบายลักษณะงานที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนให้พนักงานใหม่เกิดความเข้าใจในงานอีกด้วย

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามในการเก็บข้อมูลการวิจัยแบบสัมภาษณ์โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีต่าง ๆ การสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้า ในการทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น มีลักษณะเป็นครอบครัว บุคลากรมีความเป็นกันเอง และมีการเข้มงวด มีระเบียบ วิธี ปฏิบัติอย่างเป็นทางการ อย่างไร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

“อุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติ เป็นทางการ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานเป็นอย่างมากที่สุด โดยเฉพาะวัฒนธรรมการกีดกัน การแบ่งพวก ช่วยเพราะพวกเดียวกัน ไม่ช่วยเพราะแนวคิดไม่ตรงกัน การปรับทัศนคติความเชื่อใจความน่าเชื่อถือ เพราะอยู่กันไม่ได้ หมายถึงทำงานดีน่าเชื่อถือ วัฒนธรรมเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ไม่ใส่ใจในเรื่องของส่วนรวม เป็นต้น” (บุคลากรคนที่ 1, 4 กันยายน 2565)

“อุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการ ไม่มีผลการปรับตัวในการทำงาน” (บุคลากรคนที่ 2, 4 กันยายน 2565)

“อุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการสืบทอดวัฒนธรรมแบบเดิม ๆ ทำให้ค่านิยมของบุคคลที่ไม่พัฒนา ต้องรู้จักเปิดใจ เรียนรู้ ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ จากคนรอบข้าง และพร้อมที่จะร่วมมืออย่างเต็มใจเต็มความสามารถ” (บุคลากรคนที่ 3, 4 กันยายน 2565)

“อุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะเป็นแรงจูงใจในการทำงาน” (บุคลากรคนที่ 4, 4 กันยายน 2565)

“อุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานหรือการเพิ่มค่าจ้าง และการที่ผู้บังคับบัญชามีความเข้มงวดเกินไป ส่งผลให้เกิดความเบื่อและไม่อยากพัฒนางาน” (บุคลากรคนที่ 5, 4 กันยายน 2565)

“อุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวัฒนธรรมการแต่งกายที่ไม่ให้เกียรติสถานที่หรือไม่เหมาะสม” (บุคลากรคนที่ 6, 5 กันยายน 2565)

สรุปได้ว่าอุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงาน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชา ที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการเกินไป มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่เป็นอย่างมาก ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้งาน ปรับปรุงงานและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการถ่ายทอดวัฒนธรรมที่เลี้ยงในแต่ละด้านมีผลต่อการปรับตัวของพนักงานใหม่เป็นอย่างมากโดยเฉพาะการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจการแนะนำการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในที่ทำงาน และการใช้ภาษาที่เป็นกันเองเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยเพิ่มมากยิ่งขึ้น

การถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยง โดยผ่านบทบาทการสอนงาน ที่เลี้ยงจะสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งทางบวกและทางลบ ให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้การสื่อสารที่เหมาะสมและรับฟังเหตุผลหากไม่พอใจในข้อมูล ซึ่งการถ่ายทอดโดยผ่านบทบาทการให้การสนับสนุนทางจิตใจนั้นมีความสำคัญยิ่งเพราะที่เลี้ยงต้องใช้ภาษาที่เป็นกันเองเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานแนะนำการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในที่ทำงานรวมไปถึงการดูแลเรื่องปัญหาในการทำงาน ส่วนด้านการถ่ายทอดโดยผ่านการเป็นแบบอย่างพี่เลี้ยงต้องสามารถตัดสินใจงานในหน้าที่อย่างรอบคอบ สร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทำงานร่วมกัน และต้องสามารถอธิบายลักษณะและลงมือปฏิบัติงานที่ทำได้อย่างชัดเจน ซึ่งสัมพันธ์กันกับ อิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ ด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำซึ่งมีการมอบหมายภาระงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามมาตรฐานตำแหน่ง

โดยการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานจัดได้ว่ามีความสำคัญอีกอย่าง การจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงาน นอกจากนี้การปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา หากที่เลี้ยงมีความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานลดน้อยลง รวมไปถึงการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชา ซึ่งมีการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่เป็นอย่างมากการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงมีความสำคัญในการปฏิบัติงานของพนักงานใหม่ซึ่งส่งผลถึงอนาคตการทำงาน การดำรงอยู่ของบุคกร ความก้าวหน้าในงานอีกทั้งยังช่วยลดระยะเวลาการเรียนรู้ในการทำงาน การส่งผ่านภาระงานที่เป็นปัจจุบันอีกทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดประสิทธิผลขององค์กร

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีการอภิปรายผลดังนี้

การถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรที่เลี้ยงที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งส่งผลให้พนักงานใหม่สามารถปรับตัวภายในองค์กรได้โดยเรียนรู้โครงสร้างภายในองค์กร กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ จัดลำดับงานที่ทำ จนสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายพร้อมทั้งเทคนิคต่าง ๆ ในการทำงานเป็นทีม สามารถตัดสินใจงานในหน้าที่อย่างรอบคอบและลงมือปฏิบัติงานที่ทำได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ เขมณัญญ์ อริยชนันต์ (2558, บทคัดย่อ) วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของที่เลี้ยงคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงรุกของพนักงานใหม่และการปรับตัวในการทำงานโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของที่เลี้ยงโดยผ่านบทบาทการให้สนับสนุนทางจิตใจและคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงรุกของพนักงานใหม่ในการสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในองค์กรมีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับอารมณ์ กว๊วยกุล (2564, น.105) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมในองค์กรที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี ด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นความมั่นคง พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน และยังพบอีกว่ามีความเข้าใจว่าวัฒนธรรมเป็นวิถีการดำรงชีวิตในองค์กรและวิถีชีวิตโดยรวมของคนในองค์กร ซึ่งเป็นมาตรฐานสำหรับเอาไว้ให้พนักงานยึดเป็นหลักในการทำงานและการใช้ชีวิตอยู่ในองค์กร

ปัจจัยด้านการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ในด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ เพราะมีการมอบหมายภาระงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามมาตรฐานตำแหน่ง และมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน แต่อาจมีการรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านระบบ เพียงช่องทางเดียว การส่งต่อข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับจินห์นิภา สุทธาวาส (2554, น.80) ศึกษาการปรับตัวในการทำงานของข้าราชการรุ่นใหม่ ในภาพรวมการปรับตัวในการทำงานอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณา พบว่า พนักงานใหม่สามารถเข้ากับผู้ร่วมงานได้ทุกคน ทำงานได้อย่างสะดวกสบายในสภาพแวดล้อมของที่ทำงานปัจจุบัน

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีการจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน ลักษณะของห้องทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการศึกษาบริบทขั้นต้นของบุคลากรภายในหน่วยงานมีผลมากต่อการปฏิบัติงาน ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานได้เร็วหรือช้า ราบรื่น หรือติดขัด นอกจากนี้ พฤติกรรมของผู้ร่วมงานเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความเครียดหรือความสุขในการทำงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับวรุณณ์ นิตยวัฒน์ชาญชัย (2561, น.117-118) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการด้านการเกษตรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กรณีศึกษา บริษัท โดล ไทยแลนด์ พบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ทุก ๆ ด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เช่น หลอดไฟ พัฒนาระบายอากาศ อุปกรณ์ในการทำงานชำรุด ไม่เพียงพอ หรือไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ความเป็นกันเองของเพื่อนร่วมงาน ความช่วยเหลือ การได้รับการยอมรับ ชมเชย และความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชามีการซักถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรมมีผลต่อการปรับตัวในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรใหม่เป็นอย่างมาก เพราะเป็นแรงผลักดันหรือแรงเสริมให้บุคลากรสามารถนำความรู้ความสามารถ และศักยภาพที่มีมาพัฒนางาน และพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับบรรณาคณา ชัยซ้อน (2559. น.115) ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพ บรรยากาศองค์กร ความพึงพอใจในงานที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของครูต่างชาติในเครือโรงเรียนสอนภาษา พบว่า ปัจจัยการปรับตัวในการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ย 3.76 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร อุปสรรคระหว่างการทำงาน วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ขององค์กร การสนับสนุนความก้าวหน้า การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน และการบังคับบัญชาที่เข้มงวด มีระเบียบ วิธีปฏิบัติอย่างเป็นทางการเกินไป มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานใหม่เป็นอย่างมาก ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้งาน ปรับปรุงงาน และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเชมณัฐ อริยชนานันต์ (2558. น.129) ศึกษาวิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของพี่เลี้ยงและคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงรุกของพนักงานใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงาน พบว่า การปรับตัวในการทำงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกด้าน ได้แก่ ด้านการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะงานที่ทำการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการทำงานการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาและการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร ค่าเฉลี่ย 4.13, 4.06, 3.98, และ 3.82 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ส่งเสริมกระบวนการพี่เลี้ยงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.2 ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน หรือกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงาน
- 1.3 เป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปบริหารจัดการเพื่อพัฒนาบุคลากร

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 2.1 การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างพนักงานใหม่ในครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการศึกษา เช่น ศึกษาให้ครอบคลุมถึงกลุ่มระยะการทำงานระหว่าง 5 – 10 ปี หรือ มากกว่านั้น เป็นต้น ซึ่งอาจจะทำให้ได้รายละเอียดของผลการศึกษาที่แตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้
- 2.2 การศึกษาครั้งนี้ศึกษาจากการรับรู้ของพนักงานใหม่เท่านั้นดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงสมควรศึกษาข้อมูลจากพี่เลี้ยงและพนักงานใหม่ร่วมกันจะทำให้เกิดการขยายผลการศึกษามากขึ้น

บรรณานุกรม

เชมณัฐ อริยชนานันต์. (2558). วิธีการถ่ายทอดวัฒนธรรมองค์กรของพี่เลี้ยงและคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงรุกของพนักงานใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงาน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยมหิดล. Digital Object Identifier. https://doi.nrct.go.th/ListDoi/Download/335221/d8f4873d7e38d64a074e68740795dcb7?Resolve_DOI=10.14457/MU.res.2015.12

- จิณณ์นิภา สุทธาวาส. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของข้าราชการรุ่นใหม่
กรมพัฒนาที่ดิน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ], มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรางคณา ชัยซ้อน. (2559). อิทธิพลของคุณลักษณะบุคลิกภาพ บรรยายการยอมรับความพึงพอใจในงาน ที่มีต่อการ
ปรับตัวในการทำงานของครูต่างชาติในเครือโรงเรียนสองภาษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์],
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรุดม นิตยวัฒน์ชาญชัย. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของแรงงานต่างด้าวในสถาน
ประกอบการด้านการเกษตรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กรณีศึกษา บริษัท โดล ไทยแลนด์ .
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564).
- อาภรณ์ ก้าวไวยกุล. (2564). วัฒนธรรมในองค์กรที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล
เมืองสระบุรี อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี. [ค้นคว้าอิสระ ไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

การศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING
ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย

A STUDY OF LEARNING EXPERIENCE PROVISION ON AN UNPLUGGED CODING
MODEL OF EARLY CHILDHOOD TEACHERS TO ENHANCE EXECUTIVE FUNCTION
FOR EARLY CHILDHOOD

คันธรส ภาพล¹ และอนุชา ภาพล²
Khantharot Papol¹ And Anucha Papol²

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Faculty of Education, Walaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage

E-mail: kxantharot@vru.ac.th

² สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนวัดศรีสโมสร

Science and Technology, Watsrisamosorn School

E-mail: Anucha@ptt2.go.th

Received : January 21, 2023

Revised : June 12, 2023

Accepted : June 31, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยโดยจำแนกระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดปทุมธานี จำนวน 120 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัย จังหวัดปทุมธานี การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงสรุปอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า F – test ผลการวิจัยพบว่า

ครูมีทักษะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.69) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.75) และด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.64) โดยครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โค้ดดิ้ง ทักษะ EF เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The purposes of the current research were to; 1) To Study the opinions of early childhood teachers about UNPLUGGED CODING learning experience provision that enhance executive functions for early childhood. 2) To Compare the opinions of early childhood teachers about UNPLUGGED CODING learning experience provision of early childhood teachers classified by education level. And teaching experiences. The sample group used in this research is early childhood teachers under the Office of the Education Commission Pathum Thani Province, 120 people, was obtained by multi-stage random sampling. The instrument used in this research was the UNPLUGGED CODING learning experience provision questionnaire of early childhood teachers in Pathum Thani Province. Data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation. and the reference summary statistics, including the F – test. The results showed that

The teachers have the UNPLUGGED CODING learning experience provision of early childhood teachers that executive functions for early childhood. Overall, it was at a high level ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.69). When categorized by aspect, Knowledge and understanding about the unplugged coding learning experience provision of early childhood teachers to enhance executive functions for early childhood score was at a high level ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.75). and in terms of organizing an UNPLUGGED CODING learning experience provision, using coding and non-computerized computational thinking for early childhood was at a high level ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.64) by early childhood teachers with different levels of education and teaching experience They have the ability to provide an UNPLUGGED CODING learning experience provision that is no different.

Keywords

Experience; UNPLUGGED CODING; Executive Functions; Early Childhood

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546) สอดรับกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการมุ่งเน้นให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบค้นเจอปัญหาและเงื่อนไข รู้เหตุและผล เข้าใจกระบวนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในหลัก 4Cs ได้แก่ creativity, critical thinking, collaboration และ communication Creativity คือ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ตามสถานการณ์ของโลกสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการเข้ามาของเทคโนโลยีดิจิทัล แม้เด็กรุ่นใหม่ที่เกิดมาในยุคของเทคโนโลยีดิจิทัล จะมีความคุ้นเคยกับวิถีดิจิทัลและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เป็นอย่างดี แต่ประเทศไทยและนานาประเทศก็ยังวางแผนเตรียมพร้อมความสามารถ

ของเยาวชนในประเทศของตนเพื่อรองรับความต้องการของสายงานในอนาคต ด้วยการพัฒนาออกแบบหลักสูตรการศึกษาโดยมีวิชาคำนวณเป็นฐานราก วิทยาการคำนวณ ถือเป็นวิชาที่จะตอบโจทย์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งเด็กทุกคนต้องได้รับโอกาสฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงวัยตั้งแต่เด็กไปจนโตจนมีพัฒนาการที่รอบด้านและสมดุล ทั้งร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา เกิดเป็นทักษะและคุณลักษณะที่ติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งปฐมวัยช่วงเวลาก่อร่างสร้างฐานที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ หรือเป็นช่วงเวลาทองของการส่งเสริมพัฒนาการทั้งพัฒนาการทุกด้านและทักษะ EF เพราะเป็นระยะที่พัฒนาการทุกด้านเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมหาศาล ทั้งนี้ทักษะ EF หรือ Executive Functions (EF) เป็นการประมวลประสบการณ์เดิม และสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อการตัดสินใจทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมาย แก้ปัญหาได้เหมาะสมกับช่วงวัย มีกระบวนการคิดเป็นขั้นตอน ควบคุมอารมณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ สร้างพฤติกรรมเชิงบวกและตัดสินใจในทางสร้างสรรค์นำไปสู่ความสำเร็จ และทักษะศตวรรษที่ 21 เหล่านี้เกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนทักษะ EF ส่วนหน้า หรือ Executive Functions (EF) มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปฐมวัย จน “ฝังชิป” เกิดเป็นรากฐานของทักษะที่จำเป็นในศตวรรษใหม่ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและสถาบัน RLG, 2561)

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ทุกระดับตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566) ได้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้วิทยาการคอมพิวเตอร์ในระดับอนุบาลไว้ 3 ประการ คือ (1) แก้ปัญหาอย่างง่ายได้ (2) แสดงลำดับขั้นตอนการทำงาน โดยใช้ภาพ และ/หรือสัญลักษณ์และ (3) เขียนโค้ดอย่างง่ายโดยใช้สื่อแบบไม่ใช้คอมพิวเตอร์ผ่านการเล่น โดยกำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กอนุบาลเรียนรู้ทักษะและแนวคิดที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญ ผ่านกิจกรรมการลงมือกระทำ (Active Learning) การเล่น (Play) และกิจกรรมบูรณาการภาษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์โดยเฉพาะการปูพื้นฐานแนวคิดและทักษะเกี่ยวกับ แบบรูป การแก้ปัญหา การใช้ตัวแทน และการเรียงลำดับของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งการเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science) ในระดับอนุบาล มีจุดเน้น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 การใช้การคิดเชิงคำนวณ (Computational thinking) เพื่อการแก้ปัญหอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ ซึ่งประกอบไปด้วย การแบ่งปัญหาใหญ่ออกเป็นปัญหาย่อย (Decomposition) การพิจารณารูปแบบของปัญหาหรือวิธีการแก้ปัญหา (Pattern recognition) การพิจารณาสาระสำคัญของปัญหา (Abstraction) และการออกแบบอัลกอริทึม (Algorithms) และส่วนที่ 2 การเขียนโปรแกรม (Programing) โดยเน้นการเขียนโค้ด (Coding) แบบไม่ใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดแก้ปัญหอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่เด็กทุกคนตั้งแต่ระดับอนุบาลควรได้รับการปลูกฝัง เพื่อเป็นรากฐานของการสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ที่จะนำประเทศไปสู่การพัฒนาตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ต่อไป

ปัจจุบันเด็กขาดทักษะการแก้ปัญหาและทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุแนวทางโค้ด Coding ให้เป็นนโยบายเร่งด่วนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน อบรมครูอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ หมวดวิชา เป็นทักษะที่เด็กไทยต้องรู้ในโลกสมัยใหม่ (กัลยา โสภณพนิช, 2562) โดยการโค้ด Coding สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการเขียนสัญลักษณ์แทนคำสั่งในการดำเนินการอย่างเป็นลำดับ (เทพกัญญา พรหมขัติแก้ว, 2565) โดย Coding เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรวิทยาการคำนวณที่บรรจุอยู่ในสาระเทคโนโลยี กลุ่มสาระเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป้าหมายโดยรวมของหลักสูตรวิทยาการคำนวณ ตัวอย่างการเรียนรู้ Coding ในเด็กเล็กคล้ายกับการเล่นเกมสร้างสรรค์ เช่น เกมบันไดงู โดยให้ฝึกผ่านการคิดและออกคำสั่งลูกศร ซ้าย-ขวา-หน้า-หลัง เรียกว่า Unplugged Coding ซึ่งเป็นกระบวนการคิดที่ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องเสียบปลั๊ก ไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต แต่ใช้การคิดอย่างมีเหตุมีผล การแก้ปัญหามีระบบ และทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ผ่านการเล่นเกมสร้างสรรค์ร่วมกับสื่อการสอน หรือ Unplugged Coding เพื่อส่งเสริมการจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัย เพื่อฝึกทักษะการคิดคำนวณ การคิดแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ พัฒนาการอย่างองค์รวมและทักษะ EF เป็นทักษะที่คนรุ่นใหม่จะอยู่รอดปลอดภัย มั่นคง และทำให้โลกน่าอยู่ยิ่งขึ้น หรือเรียกว่าทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ครูปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ของเด็กปฐมวัยอย่างมาก จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมและติดตามการจัดประสบการณ์การสอนของครูปฐมวัยว่าส่งเสริมพัฒนาการและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ผ่านกิจกรรมการลงมือกระทำ การเล่น และกิจกรรมบูรณาการภาษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์โดยเฉพาะการปูพื้นฐานแนวคิดและทักษะการแก้ปัญหาอย่างมีระบบผ่านการใช้สัญลักษณ์แทนคำสั่งหรือการโค้ดดิ้ง ซึ่งครูปฐมวัยมีความใกล้ชิดและรู้จักกับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างดี จะสามารถใช้การจำลองสถานการณ์ที่สามารถเชื่อมโยงให้เด็กปฐมวัย ให้มีอารมณ์ร่วมไปกับกิจกรรมยิ่งเป็นเรื่องที่เด็กปฐมวัยกำลังสนใจ ครูปฐมวัยมีบทบาทสำคัญและมีหน้าที่เป็นเครื่องมือสื่อสาร ให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะด้าน Coding โดยการใช้บัตรคำสั่ง สัญลักษณ์ วิธีการเรียงลำดับ เป็นหลักฐานที่บ่งบอกว่าเด็กปฐมวัยได้ถ่ายทอดกระบวนการทางความคิดอย่างมีลำดับขั้นตอน (ปลุกปัญญา, 2563) ซึ่งข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลจำนวนของครูปฐมวัยจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จังหวัดปทุมธานี มีครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนที่หลากหลายระดับที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING เสริมสร้างทักษะ EF ให้เด็กปฐมวัย ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมาอย่างต่อเนื่อง

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING เพื่อสำรวจการจัดประสบการณ์ของครูปฐมวัยตามสภาพจริงที่สร้างเสริมทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยที่เหมาะสมต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นอย่างไร และระดับการศึกษา ประสบการณ์สอนแตกต่างกันมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัย โดยจำแนกระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 155 คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 120 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, Robert V., & Daryle, W. Morgan 1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 110 คน แต่เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเพิ่มความมั่นใจในเรื่องของอัตราการตอบกลับของแบบสอบถาม ที่กำหนดค่าที่ยอมรับได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (Kaemkate, 2012) แต่เพื่อชดเชยแบบสอบถามที่อาจไม่สมบูรณ์หรือไม่ได้รับการตอบกลับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 120 คน จากกำหนดขนาดตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการกำหนด

กรอบการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียน จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จังหวัดปทุมธานี ทั้งหมด 65 โรงเรียน ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนมา 45 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก

ขั้นที่ 2 สุ่มครูปฐมวัย จาก 45 โรงเรียน ที่สุ่มได้จากขั้นที่ 1 โดยผู้วิจัยสุ่มครูปฐมวัยโรงเรียนละ 2 - 3 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จะได้ตัวอย่างครูปฐมวัยจำนวนทั้งสิ้น 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 ชุด ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นตามหลักการออกแบบการวัดตัวแปร (measurement design) โดยแบบสอบถามดังกล่าวได้แบ่ง ออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูปฐมวัยเกี่ยวกับระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ

ตอนที่ 2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านทักษะการออกแบบกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พบว่า ผลการประเมิน IOC มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ทุกข้อ ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ จะต้องมียาค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2559) จากนั้นนำแบบสอบถาม (ฉบับร่าง) ไปทดลองใช้กับครูปฐมวัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 3 คน (เป็นตัวอย่างสำหรับทดลองใช้เครื่องมือวิจัย) เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) แบบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามเกณฑ์ของ Nunnally (1967) ที่กำหนดให้มีความมากกว่า 0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตัวอย่าง โดยส่งเอกสารด้วยระบบออนไลน์ผ่าน google form โดยแถมคิวอาร์โค้ดส่งผ่านระบบ Line และ Email ใช้ระยะเวลาประมาณ 30 วัน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลตอบกลับคืนมา จำนวน 120 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นจำนวนที่ยอมรับได้ ซึ่งไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (วรณี แกมเกตุ, 2555) จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิเคราะห์แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครูปฐมวัย โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูปฐมวัย โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงสรุปอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า F-test

เกณฑ์การแปลความหมายความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีที่มีการวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Best, 1981) ดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง การปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง การปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง การปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง การปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง การปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในระดับน้อยมาก

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของครู

ครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดปทุมธานี เขต 2 ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรระดับอายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอน (N=120 คน)

ตัวแปร	N (คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0.00
21 – 30 ปี	66	55.00
31 – 40 ปี	22	18.33
41 – 50 ปี	26	21.67
51 ปี ขึ้นไป	6	5.00
ระดับการศึกษา		
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00
ระดับปริญญาตรี	119	99.17
ระดับปริญญาโท	1	0.83
ระดับปริญญาเอก	0	0.00
ประสบการณ์ในการสอน		
1- 10 ปี	74	61.67
11-20 ปี	45	37.50
21 ปีขึ้นไป	1	0.83
รวม	120	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 120 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.00 ครูปฐมวัยมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 99.17 และครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.83

2. ผลการศึกษาข้อมูลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลการเปรียบเทียบระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนของครูปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	ระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัย		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย			
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING	4.46	0.70	มาก
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING	4.27	0.99	มาก
1.3 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	4.25	0.91	มาก
1.4 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	4.12	0.89	มาก
1.5 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING เหมาะกับช่วงวัยเด็กปฐมวัย	3.78	0.68	มาก
1.6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะ EF เหมาะกับช่วงวัยเด็กปฐมวัย	4.48	0.66	มาก
1.7 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ควรมีสื่ออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม	4.30	0.60	มาก
1.8 มีความรู้และความเข้าใจในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING	3.52	0.93	มาก
1.9 มีความรู้และความเข้าใจในการวัดและประเมินผลทักษะ EF จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย	3.37	0.73	ปานกลาง
1.10 UNPLUGGED CODING สำหรับเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเป็นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น	4.86	0.42	มากที่สุด
รวม	4.14	0.75	มาก
2. ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย			
2.1 กิจกรรมที่จัดฝึกการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและขั้นตอนผ่านการเล่น เช่น เล่นเกม โดยสัญลักษณ์ เช่น ลูกศร	4.06	0.80	มาก
2.2 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กแจกแจงงานหรือปัญหา โดยให้เด็กค้นหาปัญหาเพื่อวางแผนในการแก้ปัญหา	3.88	0.61	มาก
2.3 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กหารูปแบบ/วิธีการ ในการแก้ปัญหา	3.97	0.76	มาก
2.4 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กระบุสาระสำคัญของปัญหา	3.67	0.74	มาก
2.5 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กออกแบบอัลกอริทึม หรือการกำหนดลำดับขั้นตอนในการแก้ปัญหา	3.32	0.71	ปานกลาง
2.6 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กให้แก้ปัญหาด้วยตนเองตามสถานการณ์ที่เหมาะสมกับช่วงวัย	3.99	0.53	มาก
2.7 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กให้แก้ปัญหาด้วยตนเองในกิจกรรมประจำวัน	4.13	0.77	มาก

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่ เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	ระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัย		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2.8 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กให้จัดเก็บของเล่นตามสัญลักษณ์ที่กำหนด	4.80	0.40	มากที่สุด
2.9 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กให้เคลื่อนไหวตามผู้นำผู้ตามอย่างเป็นลำดับ	4.54	0.53	มากที่สุด
2.10 กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กให้บอกเหตุผลของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยครูใช้คำถาม ทำไม เพราะอะไร	4.66	0.57	มากที่สุด
รวม	4.10	0.64	มาก
รวมทั้งหมด	4.12	0.69	มาก

ตารางที่ 2 พบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของครูปฐมวัยสูงสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยการใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.75) โดยมีการปฏิบัติย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING สำหรับเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเป็นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.42)

ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยการใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.64) โดยมีการปฏิบัติย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมที่จัดฝึกเด็กให้จัดเก็บของเล่นตามสัญลักษณ์ที่กำหนด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40)

3. ผลการเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย โดยจำแนกระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัย โดยจำแนกระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ดังแสดงในตารางที่ 3 - 6

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการศึกษา ที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษา

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของ ครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัย
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0.00	-
	ระดับปริญญาตรี	119	4.10	0.88	มาก
	ระดับปริญญาโท	1	4.50	0.85	มากที่สุด
	ระดับปริญญาเอก	0	0.00	0.00	-
	รวม	120	4.10	0.88	มาก

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของ ครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัย
2. ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0.00	-
	ระดับปริญญาตรี	119	4.09	0.78	มาก
	ระดับปริญญาโท	1	4.60	0.51	มากที่สุด
	ระดับปริญญาเอก	0	0.00	0.00	-
	รวม	120	4.10	0.88	มาก
รวม	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.00	0.00	-
	ระดับปริญญาตรี	119	4.11	0.83	มาก
	ระดับปริญญาโท	1	4.55	0.68	มากที่สุด
	ระดับปริญญาเอก	0	0.00	0.00	-
	รวม	120	4.12	0.83	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูปฐมวัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.83)

พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 ซึ่งสูงกว่าครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88

ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ซึ่งสูงกว่าครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P	ผลการทดสอบรายคู่
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย						
ระหว่างกลุ่ม	.46	1	.46	1.55	0.23	ไม่มีความแตกต่าง
ภายในกลุ่ม	5.29	18	0.29			
รวม	5.75	19				
ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย						
ระหว่างกลุ่ม	.007	1	0.007	0.01	0.92	ไม่มีความแตกต่าง

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P	ผลการทดสอบรายคู่
ภายในกลุ่ม	13.27	18	0.74			
รวม	13.28	19				
ภาพรวม						
ระหว่างกลุ่ม	.17	1	0.17	0.35	0.56	ไม่มีความแตกต่าง
ภายในกลุ่ม	18.91	38	0.50			
รวม	19.08	39				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัย จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า ไม่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการศึกษา ที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	ประสบการณ์ในการสอน	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัย
1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย	1- 10 ปี	74	4.14	0.89	มาก
	11-20 ปี	45	4.12	0.87	มาก
	21 ปีขึ้นไป	1	4.60	0.51	มากที่สุด
	รวม	120	4.10	0.88	มาก
2. ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยที่ใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ สำหรับเด็กปฐมวัย	1- 10 ปี	74	4.14	0.76	มาก
	11-20 ปี	45	4.04	0.80	มาก
	21 ปีขึ้นไป	1	4.10	0.74	มาก
	รวม	120	4.10	0.88	มาก
รวม	1- 10 ปี	74	4.14	0.83	มาก
	11-20 ปี	45	4.08	0.83	มาก
	21 ปีขึ้นไป	1	4.35	0.67	มาก
	รวม	120	4.12	0.83	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ครูปฐมวัยมีประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.83)

พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ซึ่งสูงกว่า ครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 1 – 10 ปี จำนวน 74 คน มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89

และ ครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11-20 ปี จำนวน 45 คน มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 ตามลำดับ

ส่วนด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 1 – 10 ปี มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 ซึ่งสูงกว่าครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 และครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11-20 ปี มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	MS	F	P	ผลการทดสอบรายคู่
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย						
ระหว่างกลุ่ม	.22	2	.11	1.77	3.07	ไม่มีความแตกต่าง
ภายในกลุ่ม	7.52	117	.06			
รวม	7.75	119				
ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับเด็กปฐมวัย						
ระหว่างกลุ่ม	.26	2	.13	2.71	0.07	ไม่มีความแตกต่าง
ภายในกลุ่ม	5.71	117	.05			
รวม	5.98	119				
ภาพรวม						
ระหว่างกลุ่ม	0.11	2	0.05	0.14	0.86	ไม่มีความแตกต่าง
ภายในกลุ่ม	21.74	57	0.38			
รวม	21.85	59				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาโดยใช้สถิติเอฟ (F-test) ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัย จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่าไม่มีความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูปฐมวัยในจังหวัดปทุมธานี มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ที่ส่งเสริมทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากครูปฐมวัยได้ผ่านการอบรมที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING และการอบรม

เกี่ยวกับส่งเสริมทักษะ EF และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING สำหรับเด็กปฐมวัย ของหน่วยงานต่างๆอย่างต่อเนื่อง ทั้งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) หน่วยงาน เอกชน และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อีกทั้งยังผ่านการอบรมจากคณะครุศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จึงส่งผลให้ ครูปฐมวัยมีระดับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ของครูปฐมวัยที่เสริมสร้างทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย มีระดับการปฏิบัติของครูปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) บทบาทของครูในการสอนวิทยาการคำนวณที่เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดเชิงคำนวณ การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ ตามนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่สนับสนุนให้ขับเคลื่อนให้ครูมีการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของคนไทย 4.0 สามารถสร้าง นวัตกรรมทางเทคโนโลยีให้กับประเทศ ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน พร้อมทั้ง ได้จัดทำหลักสูตรอบรมสำหรับบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาได้รับอบรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาการคำนวณระดับอนุบาลที่ เชื่อมโยง กับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กิจกรรมพื้นฐานที่นำไปสู่การเรียนรู้วิทยาการ คอมพิวเตอร์ กิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดเชิงคำนวณและการเขียนโค้ดตั้งแต่ระดับอนุบาล และการนิเทศการจัดการ เรียนรู้วิทยาการคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ระดับอนุบาล นอกจากนี้ในคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองไว้อีกด้วย ซึ่งเป็นแนวทาง ที่ช่วยให้ครูปฐมวัย จังหวัดปทุมธานี มีความรู้ความเข้าใจมีแนวทางในการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมทักษะ EF ของเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2562) กล่าวว่า การคิด เชิงคำนวณ เป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลเป็นขั้นตอนเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา ในรูปแบบที่สามารถนำไปประมวลผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การคิดเชิงคำนวณนี้ยังเป็นพื้นฐานสำคัญ ของความสามารถในการเขียนโปรแกรมหรือ โค้ดดิ้ง (Coding) โดยมีลำดับของคำสั่งหรือวิธีการที่ชัดเจนในการ ส่งเสริมกระบวนการคิดแก้ปัญหาให้มีประสิทธิภาพ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ที่ส่งเสริมทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ ในการสอน พบว่า

2.1 ครูปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ไม่มีความแตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อวิเคราะห์ ระดับการศึกษาของครูปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้พบว่า มีการศึกษาเพียง 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี 119 คนและระดับปริญญาโท 1 คน ซึ่งครูปฐมวัยผ่านมาตรฐานของคุรุสภาในการเป็นครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัยเป็น ทุนเดิม ซึ่งสอดคล้องกับ Jensen (2000) ที่กล่าวถึงสภาวะ Plasticity หรือการปรับเปลี่ยนของสมองมนุษย์ว่า สมองของมนุษย์มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาโดยการเชื่อมเซลล์ประสาทสามารถเกิดได้กับคนทุกวัย ไม่จำกัด เพียงแค่เด็กเท่านั้น สมองของผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุก็ไม่หยุดนิ่งเช่นกัน หากครูปฐมวัยได้รับการส่งเสริมให้อบรม เสริมความรู้ รวมถึงลงมือปฏิบัติจริง ที่สำคัญคือการอบรมเพิ่มเติมความรู้ของครูปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้อง กับ Longkai Wu, et al. (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจของครูและความพร้อมที่จะสอนทักษะการ ถอดรหัส เป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศ ฟินแลนด์ ประเทศจีน สิงคโปร์ ไต้หวัน และเกาหลีใต้ พบว่า ถึงแม้ครูจะมีความรู้ความเข้าใจในการสอนและการถอดรหัส แต่ครูก็ยังควรได้รับการสนับสนุนให้มีความพร่ อมของครูและความท้าทายในการสอน การเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อความสำคัญของข้อมูลและทักษะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะการถอดรหัสโค้ดดิ้ง และยังเป็นประเด็นที่หนักใจของประเทศตะวันตกหลาย ประเทศโดย Guera et al. & Dagiene et al. (2019) กล่าวว่าแม้ว่าข้อมูลที่สอนเป็นวิชาในประเทศ ยุโรป ในต้นปี 1970 เพราะไม่เข้าใจในความสำคัญ แต่ในปัจจุบันเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ท้าทาย ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ต้อง

นำมาสอนในโรงเรียน รวมถึงทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นส่วนที่สำคัญในหลักสูตร ถึงอย่างไรก็ต้องอบรมครู เพื่อนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในทุกระดับการศึกษา

2.2 ครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการสอนที่ต่างกันมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ไม่มีความแตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสอนของครูปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้พบว่า ครูปฐมวัยที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ UNPLUGGED CODING ที่ส่งเสริมทักษะ EF สำหรับเด็กปฐมวัยสูงที่สุด เนื่องจากครูปฐมวัยที่ได้จัดประสบการณ์อย่างต่อเนื่องจะมีความรู้ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จนตกผลึกเป็นรากฐานของการจัดประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) (Kolb, 1984) การเรียนรู้ของมนุษย์จะต้องมีการลงมือทำ ประกอบของการสะท้อนคิด (reflection) วิเคราะห์ และใช้ระยะเวลาสะสมองค์ความรู้จนเกิดประสบการณ์ และกระบวนการเรียนรู้ที่ดีจนเกิดประสบการณ์ประกอบด้วย 1) การสร้างสมเรียนรู้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม 2) การสรุปแนวคิดที่เรียนรู้เป็นนามธรรม 3) การสังเกต คิดไตร่ตรอง และ 4) การทดลองนำ ความรู้ ประสบการณ์ที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ การเรียนรู้จะเกิดขึ้น เป็นวงจรซ้ำ ๆ ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูปฐมวัย สังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต 1 จังหวัดปทุมธานี ควรได้รับการอบรมเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในประเด็นด้านการวัดและประเมินผลทักษะ EF จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING โดยการใช้การเขียนโค้ดและการคิดเชิงคำนวณที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์เหมาะสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 1-10 ปี ทั้งนี้ครูผู้สอนควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากต้นสังกัดและมีคู่มือในการสอนอย่างเป็นขั้นตอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการอบรมการผลิตสื่อ UNPLUGGED CODING สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างองค์รวม
2. ควรมีการอบรมเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ UNPLUGGED CODING ให้ครูปฐมวัยที่สนใจและสามารถขับเคลื่อนการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่องทางการสื่อสารในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นส่งในรูปแบบออนไลน์ซึ่งมีผลกระทบต่อการได้ข้อมูลที่เป็นเท็จจริง อาจเพิ่มการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *หลักสูตรอบรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาการคำนวณระดับอนุบาล*.
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา โสภณพนิช . (2562). *ติดตามการสอน Coding รร.เกษมพิทยา*. <https://www.thairath.co.th/news/society/1734805>
- เทพกัญญา พรหมขัติแก้ว. (2565). *การใช้ฐานข้อมูล Up-to-date การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ CODING สำหรับเด็กปฐมวัย*. แพลนฟอร์คิดส์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). *สถิติชวนใช้*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). โอคอนพรีนตัง.
- ปลุกปัญญา. (2563). *UNPLUGGED CODING: โมเดลทักษะแห่งอนาคต สำหรับเด็กปฐมวัย*.
<http://plookpanya.ac.th>
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, ดิเรก ศรีสุขโข. (2559). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*.
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). *กรอบมาตรฐานการเรียนรู้และแนวทางการจัด
ประสบการณ์เรียนรู้ บูรณาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคณิตศาสตร์ในระดับปฐมวัยตามหลักสูตร
การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. บริษัท โกโงพรีนซ์ (ไทยแลนด์) จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ.2566 – 2570)*.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 (ฉบับที่ 2)*.
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anika Saxena, Chung Kwan Lo, Khe Foon Hew, and Gary Ka Wai Wong. (2019). *Designing
Unplugged and Plugged Activities to Cultivate Computational Thinking: An Exploratory
Study in Early Childhood Education*. Asia-Pacific Edu Res, 29(1), 55–66.

ภาษาอังกฤษ

- Best, J.W. (1981). *Research in education (4th ed)*. New Delhi: Prentice-Hall of India Private
Limited.
- Cohen, J. (1992). Quantitative methods in psychology: a power primer. *Psychological
Bulletin*, 112(1), 155-159.
- Eric Jensen. (2000). *Brain-based learning*. San Diego, CA: The Brain Store Publishing.
- Joohi Lee & Jo Junoh, (2019). Implementing Unplugged Coding Activities in Early Childhood
Classrooms. *Early Childhood Education Journal*, 47, 709–716.
- Kaemkate, W. (2012). *Behavioral research science methodology (3rd ed.)*. Bangkok:
The Publisher of Chulalongkorn University.

- Kolb, D. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning process*.
City: Prentice Hall
- Krejcie, Robert V., & Daryle, W. Morgan. (1970). Determining Sampling Size for Research Activities.
Journal of Education and Psychological Measurement, 10(11), 308.
- Longkai Wu, Chee-Kit Looi, Jari Multisilta, Meng-Leong How, Hyungshin Choi, Ting-Chia Hsu, and
Pauliina Tuomi. (2019). Teacher's Perceptions and Readiness to Teach Coding Skills:
A Comparative Study Between Finland, Mainland China, Singapore, Taiwan, and South
Korea. *Asia-Pacific Edu Res*, 29(1), 21–34
- Nunnally, J. C. (1967). *Psychometric Theory*. New York: McGraw-Hill.
- Wiersma, W. & Jurs, S. G. (2005). *Research methods in education: An introduction*. (8th ed).
Massachusetts: Pearson Education.

การเปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว
A COMPARISON OF COMPOUND WORDS IN NORTHERN THAI DIALECT
AND LAO LANGUAGE

อัคราภรณ์ จันท์สว่าง¹ และรัชตพล ชัยเกียรติธรรม²
Acharaporn Junsawang¹ And Rathchataphol Chaikiattitham²

^{1,2} คณะมนุษยศาสตร์และนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
Faculty of Humanities and Communication Arts, Payap University
E-mail acharapon_j@payap.ac.th, E-mail meebearxiong@gmail.com

Received : February 3, 2023

Revised : June 12, 2023

Accepted : June 31, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจำนวนของคำ 2) ด้านลักษณะความเหมือนและความแตกต่างด้านความหมาย 3) ปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสม และ 4) ลักษณะการใช้ความหมายของคำประสมจากพจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง (อุดม รุ่งเรืองศรี, 2547) และพจนานุกรมภาษาลาว (ทองคำ อ่อนมะนิสอน, 2551)

ผลการศึกษาพบว่า มีจำนวนคำประสมภาษาไทยถิ่นเหนือ จำนวน 11,010 คำ คิดเป็นร้อยละ 80.52 ส่วนจำนวนคำประสมภาษาลาว จำนวน 2,663 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.48 ด้านความหมายของคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว พบว่า คำที่มีความหมายเหมือนกัน จำนวน 358 คำ คิดเป็นร้อยละ 87.96 ส่วนคำที่มีความหมายต่างกัน จำนวน 49 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.04 แสดงให้เห็นว่า คำที่มีความหมายเหมือนกันมีจำนวนมากกว่าคำที่มีความหมายต่างกัน จำนวน 309 คำ คิดเป็นร้อยละ 75.92 ด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสมทั้งภาษาไทยและภาษาลาวเหมือนกันมากที่สุด 2 อันดับแรก ปัจจัยด้านการดำรงชีพ (ภาษาไทยถิ่นเหนือ คิดเป็นร้อยละ 56.51, ภาษาลาว คิดเป็นร้อยละ 58.84) และ ปัจจัยด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ภาษาไทยถิ่นเหนือ คิดเป็นร้อยละ 56.51, ภาษาลาว คิดเป็นร้อยละ 18.93)

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าจำนวนการใช้คำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือมีจำนวนมากกว่าภาษาลาว แต่ด้านลักษณะการใช้ความหมายและปัจจัยต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

คำสำคัญ:

คำประสม การเปรียบเทียบ ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาลาว

ABSTRACT

This research aimed to analyze and compare the Northern Thai dialect compound words and the Lao language in 4 aspects: 1) the number of compound words, 2) similarities and differences of the meanings, 3) factors in creating compound words, and 4) determination of the meaning of compound words which from Lanna-Thai dictionary, Mae Fah Luang version (Rungruang Sri, U., 2004) and Lao Dictionary (Onmaneesorn, T., 2008)

The research results indicated that there were 11,010 words of the Northern Thai dialect compound words (80.52%). There were 2,663 words of the Lao compound words (19.48%). In terms of the meanings of compound words in the Northern Thai dialects and the Lao language, it indicated that there were 358 compound words with similar meanings (87.96%) and 49 compound words with different meanings (12.04%). Thus, the number of compound words with similar meanings outpaced the number of compound words with different meanings was 309 words (75.92%). There were the most two common factors in creating compound words in both the Northern Thai dialect compound words and the Lao language. First, it was the livelihood factor (Northern Thai dialects were 56.51% and the Lao Language was 58.84%). The others were the nature and environment factor (Northern Thai dialects were 56.51% and the Lao Language was 18.93%).

In conclusion, the findings indicated that although the Northern Thai dialects contained more compound words than the Lao Language, the application of meaning and other factors were similar.

Keywords:

Compound word, Comparative, Northern Thai dialect, Lao Language

ความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยถิ่นเหนือ นับเป็นภาษาหนึ่งในภาษาตระกูลไท (Tai Language Family) ที่ใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวันตามท้องถิ่นใน 8 จังหวัดทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยาแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน โดยผู้คนใน 8 จังหวัดดังกล่าวเรียกภาษาของตนว่า “คำเมือง” หรือออกเสียงตามภาษาไทยถิ่นเหนือว่า “ก่าเมือง” ซึ่งภาษาไทยถิ่นเหนือนี้มีประเภท/ชนิดของคำเช่นเดียวกับภาษาไทยมาตรฐาน ได้แก่ คำซ้ำ คำซ้อน และคำประสม โดยเฉพาะคำประสมปรากฏในภาษาไทยถิ่นเหนือเป็นจำนวนมากตามที่กรณีกักร วิมลเกษม (2555, น. 63) กล่าวว่า การสร้างคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือเป็นการนำหน่วยคำอิสระที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเกิดเป็นคำใหม่ อาจมีความหมายใหม่หรือมีคำความหมายเดิม ซึ่งทำให้ภาษาล้านนามีคำใช้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกับภาษาลาวนับเป็นคำภาษาต่างประเทศที่ใกล้เคียงกับคำภาษาไทยถิ่นอีสานและภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่หากเปรียบเทียบกันแล้วกลับพบความแตกต่างกัน แม้ว่ามีวิธีการสร้างคำประสมเหมือนกัน ดังที่วิเชียร อำพนรักษ์ (2556, น. 10) กล่าวว่า แม้ไวยากรณ์ของภาษาลาวและภาษาไทยจะมีรูปแบบใกล้เคียงกัน แต่ทั้งสองภาษาต่างมีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัว ไม่ขึ้นต่อกัน นอกจากนี้ยังพบว่าภาษาอีสานมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทยถิ่นเหนือ (วิไลศักดิ์ กิ่งคำ, 2544, น. 8) ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงเกิดข้อคำถามในเรื่องของความเหมือนกับความแตกต่างของคำประสมในภาษาลาวและในภาษาไทยถิ่นเหนือ ว่าเกิดจากสาเหตุใดและอะไรเป็นมูลเหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดความเหมือนและความแตกต่างของคำประสมนั้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว” เพื่อศึกษาเปรียบเทียบด้านจำนวนของคำ ลักษณะความเหมือนและความแตกต่างด้านความหมาย ปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสม และลักษณะการใช้ความหมายของคำประสม โดยคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือรวบรวมได้จากพจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง (อุดม รุ่งเรืองศรี, 2547) จำนวน 1 เล่ม มีจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 22,000 คำ ส่วนคำประสมในภาษาลาว รวบรวมได้จากพจนานุกรมภาษาลาว (ทองคำ อ่อนมะนิสอน, 2551) จำนวน 1 เล่ม มีจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 22,000 คำ โดยคณะผู้วิจัยมีหลักการคัดเลือกพจนานุกรมทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวเป็นข้อมูลสำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้เนื่องจาก มีจำนวนคำศัพท์ที่ใช้เก็บข้อมูลมีปริมาณใกล้เคียงกัน จึงน่าจะมีข้อมูลไม่แตกต่างกันมากเกินไป 2) ช่วงระยะเวลาตีพิมพ์เผยแพร่ใกล้เคียงกันและอยู่ในยุคเดียวกัน โดยห่างกันเพียง 4 ปี กล่าวคือ พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง ตีพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2547 ส่วน พจนานุกรมภาษาลาว ตีพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2551

จากหลักการคัดเลือกทั้ง 3 ปัจจัยสำคัญดังกล่าว จึงทำให้คณะผู้วิจัยศึกษาข้อมูลคำประสมจากพจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง (อุดม รุ่งเรืองศรี, 2547) และพจนานุกรมภาษาลาว (ทองคำ อ่อนมะนิสอน, 2551) ซึ่งผลการวิจัยจะทำให้เห็นลักษณะการใช้คำประสมของภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาวว่าเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไร รวมถึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ภาษาไทยทั่วไป รวมถึงชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาคำประสมที่ปรากฏอยู่ในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว อีกทั้งยังเป็นการรวบรวมข้อมูลอนุกรมคำศัพท์ประสมพื้นฐานสำคัญให้แก่ผู้ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว นอกจากนี้ยังนำไปใช้ในการเรียนการสอนด้านลักษณะของคำประสมที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อรวบรวมคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว
2. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว” เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้ข้อมูลจากพจนานุกรมภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว ได้แก่ พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง (อุดม รุ่งเรืองศรี, 2547) จำนวน 1 เล่ม มีจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 22,000 คำ และพจนานุกรมภาษาลาว (ทองคำ อ่อนมะนิสอน, 2551) จำนวน 1 เล่ม มีจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 22,000 คำ โดยเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากพจนานุกรมทั้ง 2 เล่ม รวมถึงข้อมูลจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ คำประสมทุกคำที่มีจำนวน 2 พยางค์ขึ้นไป และคำประสมที่เป็นสำนวน ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดย ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบสถิติแบบพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงข้อมูลเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยรวบรวมคำประสมภาษาไทยถิ่นเหนือ และภาษาลาว โดยมีกรอบในการเก็บข้อมูลคำประสมที่เรียงลำดับคำประสมคำแรกตามลำดับพยัญชนะไทยในภาษาไทยมาตรฐาน แล้วนำคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว ที่รวบรวมมาเปรียบเทียบกัน และนำคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวมาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของความหมาย โดยรวบรวมคำที่มีความหมายเหมือนกันและคำที่มีความหมายต่างกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยร้อยละ แล้วนำคำประสม ในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว มาเปรียบเทียบกันว่ามีปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำด้านใดบ้าง แล้วคิดค่าร้อยละ ต่อไปจึงนำคำประสม ในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว มาเปรียบเทียบกันว่ามีลักษณะการใช้ความหมายของคำประสมอย่างไรบ้างแล้วคิดค่าร้อยละ

ประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวบรวมคำประสมที่ปรากฏในพจนานุกรมทั้ง 2 เล่ม วิเคราะห์ และเปรียบเทียบคำประสม ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดเป็นค่าความถี่ และค่าร้อยละในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย แล้วอภิปรายผลข้อมูลโดยนำผลข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และเปรียบเทียบว่า คำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว ลักษณะความเหมือนและความแตกต่าง ได้แก่ ความหมาย และปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสม และลักษณะการใช้คำอย่างไร โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของการอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การรวบรวมคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือจากพจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง (อุดม รุ่งเรืองศรี, 2547) และพจนานุกรมภาษาลาว (ทองคำ อ่อนมะนิสอน, 2551) ต่างมีจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดประมาณ 22,000 คำ โดยภาษาไทยถิ่นเหนือมีคำประสมจำนวน 11,010 คำ คิดเป็นร้อยละ 50.04 ส่วนคำประสมในภาษาลาว มีคำประสมจำนวน 2,663 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.10 แสดงให้เห็นว่าพจนานุกรมภาษาไทยถิ่นเหนือปรากฏคำประสมมากกว่าพจนานุกรมภาษาลาวจำนวน 8,347 คำ คิดเป็นร้อยละ 37.94

เมื่อรวบรวมเฉพาะคำประสมทั้งหมดจากพจนานุกรมทั้งสองเล่มดังกล่าวมีจำนวนคำประสมรวมกันทั้งหมด 13,637 คำ โดยแบ่งเป็นภาษาไทยถิ่นเหนือมีจำนวน 11,010 คำ คิดเป็นร้อยละ 80.52 ส่วนภาษาลาวมีจำนวน 2,663 คำ คิดเป็นร้อยละ 19.48 แสดงให้เห็นว่า จำนวนคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือมีจำนวนมากกว่าภาษาลาวจำนวน 8,347 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.04

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะความเหมือนและความแตกต่างด้านความหมายของคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว พบคำประสมที่มีความหมายเหมือนกัน จำนวน 358 คำ คิดเป็นร้อยละ 87.96 ส่วนคำประสมที่มีความหมายต่างกัน มีจำนวน 49 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.04 แสดงให้เห็นว่าคำประสมที่มีความหมายเหมือนกันมีจำนวนมากกว่าคำประสมที่มีความหมายต่างกัน จำนวน 309 คำ คิดเป็นร้อยละ 75.92

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว ปรากฏลักษณะเดียวกัน แต่มีลำดับที่แตกต่างกันดังรายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสมคำในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว

ปัจจัย	ภาษาไทยถิ่นเหนือ			ภาษาลาว		
	ลำดับที่	จำนวน (คำ)	ร้อยละ	ลำดับที่	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
การดำรงชีพ	1	6,222	56.51	1	1,567	58.84
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2	3,484	31.63	2	504	18.93
ศาสนาความเชื่อ	3	458	4.16	5	114	4.28
อารมณ์และความรู้สึก	4	370	3.36	3	196	7.36
การเมืองการปกครอง	5	210	1.91	4	177	6.65
วัฒนธรรมและประเพณี	6	153	1.39	6	75	2.82
การแพทย์	7	66	0.60	9	2	0.07
วัฒนธรรมตะวันตก	8	27	0.25	8	13	0.49
เทคโนโลยี	9	20	0.18	7	15	0.56
รวม		11,010	100		2,663	100

จากผลการวิจัยดังตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสมคำในภาษาไทยและภาษาลาวเหมือนกันใน 2 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การดำรงชีพ และ 2) ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วน 3 ลำดับถัดมา

แตกต่างกัน กล่าวคือ ลำดับที่ 3 ถึงลำดับที่ 5 ในภาษาไทยถิ่นเหนือ ประกอบด้วย ลำดับที่ 3) ศาสนาและความเชื่อ ลำดับที่ 4) อารมณ์และความรู้สึก ลำดับที่ 5) การเมืองการปกครอง ในขณะที่ลำดับที่ 3 ถึงลำดับที่ 5 ในภาษาลาว ประกอบด้วย ลำดับที่ 3) อารมณ์และความรู้สึก ลำดับที่ 4) การเมืองการปกครอง และลำดับที่ 5) ศาสนาและความเชื่อ สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างความประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวเกิดจากปัจจัยประเภทเดียวกัน แต่ปริมาณหรือลำดับของการใช้คำประสมแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบลักษณะของความหมายของทั้งสองภาษามีลักษณะความหมายโดยตรงมากที่สุด เช่นเดียวกันด้วย แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวมีลักษณะการใช้คำประสมในด้านความหมายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผลวิจัย

จากการรวบรวมคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและคำประสมในภาษาลาวพบว่า จำนวนคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือมีมากกว่าคำประสมในภาษาลาว เนื่องจากคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือมีคำประเภทของชื่อ ต้นไม้ ดอกไม้ และพืชพันธุ์ต่าง ๆ ค่อนข้างมาก ซึ่งปรากฏเกือบทุกตัวอักษร ได้แก่ ประเภท “ต้นก่อ” เช่น คำว่า “ก่อก่อ”, “ก่อกำดั่ง”, “ก่อขาว” ฯ ประเภท “กูด” (เฟิน) เช่น “กูดกวางฯ”, “กูดแก้ว”, “กูดไก่อ” เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า สภาพภูมิศาสตร์ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยเป็นเทือกเขาสูง และเป็นแหล่งกำเนิดของแม่น้ำสำคัญหลายสาย อีกทั้งยังมีอากาศที่หนาวเย็นกว่าภูมิภาคอื่น ๆ จึงทำให้ทรัพยากรป่าไม้และพืชพันธุ์ธัญญาหารในภาคเหนืออุดมสมบูรณ์กว่าภูมิภาคอื่น จึงทำให้มีชื่อเรียกต้นไม้ ดอกไม้ และพืชพันธุ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วิถี พานิชพันธ์ (2548, น. 1-3) กล่าวว่า พื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยเป็นชุมชนลุ่มแม่น้ำสายสำคัญ ด้านภูมิศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาตินั้น ตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีนของเอเชียอาคเนย์ โดยอยู่ลึกเข้าไปในแผ่นดินห่างจากชายฝั่งทะเล มีสันเขาสูงต่ำจำนวนมากที่เป็นแหล่งน้ำ มีลักษณะภูมิอากาศอยู่ในเขตอบอุ่นแบบร้อนชื้นที่เหมาะสมแก่การเกษตร ด้วยเหตุนี้ดินแดนภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยจึงเป็นแหล่งของพืชพันธุ์ธัญญาหารหลากหลายชนิด จึงมีการสร้างความประสมที่มีชื่อเรียกให้สอดคล้องกับลักษณะหรือความโดดเด่นอันเป็นลักษณะเฉพาะของพืชพันธุ์แต่ละสายพันธุ์

ส่วนการเปรียบเทียบลักษณะความเหมือนและความแตกต่างด้านความหมายของคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว โดยคัดเลือกเฉพาะคำที่เขียนสะกดเหมือนกัน รวมทั้งคำที่มีการกลายเสียง พบว่า คำที่มีความหมายเหมือนกันมากกว่าคำที่มีความหมายต่างกัน ดังตัวอย่างคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น คำว่า “เข้าหนมจ็อก” ในภาษาไทยถิ่นเหนือ หมายถึง น. ขนมหิวน, ขนมสอดไส้ ในภาษาลาว หมายถึง น. ขนมที่ใช้ใบตองหุ้มเป็นห่อ ๆ เรียก ขนมหมก ขนมเหียน ส่วนคำที่มีความหมายต่างกัน เช่น คำว่า “จอมหัว” ในภาษาไทยถิ่นเหนือ หมายถึง น. เกล้าผม, มงกุฎ ในภาษาลาว หมายถึง น. ผู้เป็นที่พึ่ง ที่นับถือสูงสุดเรียก จอมเหนือหัว

ความหมายของคำที่ยกตัวอย่างมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวมีความคล้ายคลึงกัน ขณะที่ภาษาไทยถิ่นอีสานและภาษาไทยถิ่นเหนือก็มีความคล้ายคลึงกัน อาจกล่าวได้ว่า ภาษาดังกล่าวจึงมีลักษณะร่วมกัน คือเป็นภาษาตระกูลไตหรือไท (Tai) เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่วิริยา โอสธานนท์ (2559, น. 1) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาลาวมีคำศัพท์และสำเนียงที่ใกล้เคียงกันกับภาษาไทยถิ่นอีสาน และหากพิจารณาในแง่ของภาษาศาสตร์แล้ว ภาษาลาวและภาษาไทยอีสานจัดอยู่ในภาษากลุ่มย่อย (Language Subgroup) ของภาษาตระกูลเดียวกัน คือภาษาตระกูลไตหรือไท เช่นเดียวกับที่ลาวัญย์ สังขพันธ์ (2551, น. 12) กล่าวว่า ภาษาลาวเป็นภาษาคำโดด จัดอยู่ในภาษาตระกูลไตหรือไท (Tai) ซึ่งมีเสียงศัพท์และการใช้คำศัพท์ต่าง ๆ คล้ายกับภาษาอีสาน ด้านตัวอักษรภาษาลาวจำนวนมากมีหลายตัว ที่เขียนคล้ายตัวอักษรไทยปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาของวรรณศิริ สร้างเอี่ยม (2553) ที่พบว่าวิธีการสร้างคำในภาษาไทยและภาษาลาวมีลักษณะตรงกัน คือ

เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมารวมกัน สำหรับคำประสมที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกันในภาษาไทยและภาษาลาว พบว่ามีทั้งคำประสมที่ใช้รูปคำเหมือนกันและใช้รูปคำที่ต่างกัน

ทางด้านอักษรลาวและอักษรล้านนา ก็มีความคล้ายคลึงกัน ดังที่บุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (2547, น. 28-29) ได้อธิบายถึงตัวอักษรภาษาลาวว่ามีรูปร่างคล้ายกับตัวหนังสือไทยที่ปรากฏในจารึกสุโขทัย และจารึกที่พบในจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง พะเยา และเมืองเชียงแสน ฯลฯ ซึ่งเรียกว่า “อักษรฝักขาม” มีลักษณะใกล้เคียงกับอักษรไทย ปัจจุบัน นอกจากนี้อาณาจักรล้านช้างยังมีอักษรลักษณะอื่นที่เหมือนกันกับอักษรที่พบในภาคเหนือของไทย อาทิ อักษรล้านนา อักษรในสิบสองปันนา และอักษรไทเขินในเมืองเชียงตุง ดังนั้น หากกล่าวถึงรูปลักษณ์ของตัวอักษรลาวในช่วงอาณาจักรล้านช้าง จึงน่าจะได้รับอิทธิพลจากอักษรที่ใช้อยู่ในพื้นที่อาณาจักรไทยและอาณาจักรตอนบนของประเทศไทยที่มีการใช้ภาษาตระกูลไทและมีตัวอักษรใช้อยู่แล้วในช่วงเวลาเดียวกัน

นอกจากนี้ หากพิจารณาจากพื้นที่ของภาคเหนือและภาคอีสานของไทยที่อยู่ใกล้กับประเทศลาว จึงเกิดการอพยพเคลื่อนย้ายของประชาชน จากถิ่นเหนือไปสู่ถิ่นอีสาน จากอีสานไปสู่ประเทศลาว และเกิดจากประชาชนของประเทศลาวอพยพเคลื่อนย้ายมาสู่ภาคอีสานหรือภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประคอง นิมมานเหมินท์ (2547, น. 40) กล่าวว่า การที่บางพื้นที่ของภาคกลางใช้ภาษาไทยถิ่นคล้ายคลึงกับภาษาไทยถิ่นในภาคเหนือหรือล้านนา และบางพื้นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นคล้ายกับภาษาลาวหรือภาษาอีสานนั้น มาจากปัจจัย 2 ประการ คือ ประการแรกเนื่องมาจากพื้นที่นั้น ๆ อยู่ใกล้เคียงกับภาคเหนือหรือใกล้เคียงกับภาคอีสาน ประการที่ 2 เนื่องมาจากประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้อพยพเคลื่อนย้ายมาจากภาคเหนือ ภาคอีสานหรือลาว

ทางด้าน เรื่องเดช ปันเขื่อนขันธ์ (2552, น.32) ยังได้ให้เหตุผลสอดคล้องกันในเรื่องของภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่นนั้น หากขาดการไปมาหาสู่ซึ่งกันและกันเป็นเวลานาน หลายชั่วอายุคน ทำให้ภาษาถิ่นใดถิ่นหนึ่งเปลี่ยนไป กลายเป็นภาษาถิ่นอื่น ๆ ซึ่งไม่เหมือนกันกับภาษาดั้งเดิมในที่สุด

ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าข้อสนับสนุนทั้งหมดข้างต้นเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้คำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและคำประสมในภาษาลาว มีคำที่มีความหมายเหมือนกัน มากกว่าคำที่มีความหมายต่างกัน

จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว 5 ลำดับแรก พบว่า ปัจจัยด้าน “การดำรงชีพ” และ “ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” ปรากฏจำนวนมากในลำดับเดียวกัน ส่วนด้าน “ศาสนาความเชื่อ” “อารมณ์และความรู้สึก” และ “การเมืองการปกครอง” ปรากฏจำนวนมากในลำดับถัดมาที่แตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่าการดำรงชีพ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตของคนในสังคมไทยภาคเหนือและคนในสังคมลาวที่ใกล้ชิดธรรมชาติ เลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรม และค้าขาย ในภาษาไทยถิ่นเหนือ เช่น คำว่า “กวยชี้เหยื่อ” (น. ตะกร้าสำหรับทิ้งขยะ) คำว่า “ก๊อกตำหมาก” (น. ตะบันหมาก – เครื่องตำหมากของคนแก่ มีรูปคล้ายกระบอก โดยมากทำด้วยทองเหลือง) คำว่า “กะเบือช้าง” (น. ฝั่เสื้อขนาดใหญ่) คำว่า “ช่วงเรือบิน” (น. สนามบิน) ในภาษาลาว คำว่า “กะจอบบ้อง” (น. เสียมขุดดิน) คำว่า “เก็ดลิน” (ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง มีสองชนิด คือ เก็ดลินเล็ก และ เก็ดลินใหญ่) คำว่า “จ้วงกางตง” (น. ชื่อหญิงชนิดหนึ่ง ลำตัวคล้ายงูเขียวแต่ตัวเล็กและยาวกว่าเลื้อยไปช้า ๆ ตามพุ่มไม้กลางป่า) เป็นต้น จะเห็นได้ว่าลักษณะสังคมและสิ่งแวดล้อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดภาษาขึ้นใช้สื่อสารกันภายในกลุ่ม ลักษณะทางกายภาพเป็นอย่างไร ภาษาก็จะเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี สิงห์น้อย (2548, น.104) กล่าวเกี่ยวกับค่านามประสมเป็นรูปแบบภาษาที่แสดงหรือสะท้อนให้เห็นถึงพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดภาษานั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับการศึกษาของเนตญา บุญอ่อน (2560) พบว่า หนึ่งในหมวดหมู่ของค่านามประสมภาษาลาว คือ หมวดสรรพสิ่ง ส่วนการศึกษาด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรมลาวผ่านค่านามประสมภาษาลาวนั้นพบว่า สังคมลาวเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ เป็นสังคมเกษตรกรรมและเป็นสังคมที่มีความเชื่อที่หลากหลาย

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้าน“ศาสนาความเชื่อ” เช่น คำว่า “พระเจ้าข้า” (ว. นานมาแล้ว, เก่าแก่จน สืบค้นไปไม่ถึง) คำว่า “มังซิด” (ก. ถอนเสียด, ถอนความเป็นอับมงคล) คำว่า “แก้มะ” (ก. ทำการบูชาสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ที่ตนนับถือตามที่ได้สัญญาเอาไว้) คำว่า “แก่นท่า” (น. หลักธรรมที่เป็นแก่นของพุทธศาสนา มี 5 อย่าง คือ ศีล สมาธิ ปัญญา วิมุต วิมุตติยานะทั้งสี่สนะ) ปัจจัยด้าน“อารมณ์และความรู้สึก” เช่น คำว่า “ตกชะพา” (ก. ตก ประหม่า, ตกตะลึง) คำว่า “ทือเซอะ(ก. เหยียดหยามว่าเซอะเซอะ) คำว่า “กอยก่าว” (ก. พุดด้วยความจริงใจ) คำ ว่า “เชิงเคียด” (ก. โกรธร้าย, อาฆาต, ชิงโกรธ กั้ว) และปัจจัยด้าน “การเมืองการปกครอง” เช่น คำว่า “รั้งเมือง” (ก. ดูแลเมือง, ปกครองบ้านเมือง) คำว่า “ลูกพันนา” (น. ลูกเมือง, เมืองบริวาร, กำลังคนจากเมืองบริวาร) คำว่า “แก้มะดี” (ก. (ผู้)ดีความด้วยเหตุผล หลักฐานและคำพูดที่ฉลาดหลักแหลม เพื่อปลดเรื่องที่มิผู้ฟัง) คำว่า “กค บ้าน” (น. กฎระเบียบที่ชาวบ้านร่วมกันตั้งขึ้น เรียก กฎบ้าน) เป็นต้น

ผู้ศึกษาวิจัยตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดคำประสมด้านเทคโนโลยีและด้านวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งพบน้อยมากทั้งในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว อาจเนื่องจากเป็นข้อมูลที่ปรากฏเฉพาะในพจนานุกรม เท่านั้น จึงเป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่าทั้งสองภาษายืมคำหรือเลือกรับภาษาต่างชาติมาใช้ในสถานการณ์ที่จำเป็น เท่านั้น เช่น ภาษาที่เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคม และคำทับศัพท์บางคำเท่านั้น โดยส่วนใหญ่จะ ใช้ภาษาของตนเองเพื่อง่ายต่อการสื่อสาร เช่น คำว่า “กล่องกระจายเสียง” (น. เครื่องขยายเสียง, ลำโพงชนิดโลหะ ทรงดอกมะเขือของเครื่องขยายเสียงคำว่า) คำว่า “ยนต์ผัด” (น. กงจักร) คำว่า “กงสติกฯ” (น. เครื่องยิงชนิดหนึ่ง ทำด้วยแถบยางผูกกับคันลือที่เป็นไม้งาม) คำว่า “ทองคะลิก” (น. ทองอังกฤษ – เรียกโลหะชนิดหนึ่งที่แผ่เป็นแผ่น บาง สีคล้ายทองคำหรือสีอื่นก็มี ใช้สลักหรือปูเป็นลวดลาย) คำว่า “ถ่ายฮูบเงา” (ก. จำลอง หรือบันทึกภาพโดย ต่อเนื่องกันใส่ฟิล์มแถบยาว ๆ เมื่อฉายด้วยเครื่องฉายไปใสจอ จะมองเห็นภาพนั้น เคลื่อนไหวได้เหมือนจริง) คำว่า “ลดจัก” (น. รถที่วิ่งด้วยเครื่องยนต์กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และมีกงล้อไม่เกิน 2 วง ถ้ามีการพ่วงข้าง ก็มีกงล้อ เพิ่มไม่เกิน 1 วง) คำว่า “กะลาด้า” (น. ชนชาติแขก ที่อาศัยอยู่ในทวีปแอฟริกา กะลาด้ามาจากคำว่า กุลา คำลาว ในอดีตเรียกคนเมียนมาร์ว่า กุลา) คำว่า “ลดเม” (น. รถโดยสารประจำทางที่วิ่งตามเส้นทางที่กำหนดไว้ และเก็บค่า โดยสารตามระเบียบกฎหมายกำหนดไว้) เป็นต้น อย่างไรก็ตามจากงานศึกษาของกันยารัตน์ อุ่นทานนท์ และรัตนา จันทรเทาว์ (2560) ที่ศึกษาคำยืมในภาษาอังกฤษนิตยสาร หนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ ที่เผยแพร่ในปี ค.ศ. 2010 พบว่าคำยืมในภาษาอังกฤษที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวจากสื่อมวลชนลาว ส่วนมากอยู่ในกลุ่ม ความหมายเกี่ยวข้องกับธุรกิจ เมื่อมีการขยายตัวทางด้านธุรกิจประกอบกับการเปิดประเทศของลาว จึงส่งผลให้ ได้รับอิทธิพลทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เช่นเดียวกับภาษาไทยถิ่นเหนือที่ได้รับอิทธิพลจากภาษา ต่างชาติได้แทรกซึมในภาษามาแต่ละยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การศึกษาข้อมูลด้านอิทธิพลของภาษาต่างชาติดีย่อมมีความแตกต่างกันตามแหล่งข้อมูลที่ศึกษา

ด้านลักษณะความหมายปรากฏความหมายโดยตรงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ทั้งภาษาไทยถิ่นเหนือและ ภาษาลาวมีลักษณะการใช้คำประสมในด้านความหมายในทิศทางเดียวกัน จากลักษณะความหมายของคำประสม เด่นทุกคำและมีลักษณะความหมายโดยตรงนั้นเป็นการสร้างคำเพื่อต้องการเน้นการสื่อสารให้มีความชัดเจนและ ตรงไปตรงมา และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการสื่อสารคลาดเคลื่อน นอกจากนี้ภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวต่างก็ เป็นภาษาคำโดด ดังนั้นจึงเน้นการสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งสอดคล้องกับการให้นิยามความหมายของ ความหมายตรงของ ดิยู ศรีนราวัฒน์ และชลธิชา บำรุงรักษ์ (2558, น. 170) ที่ระบุว่าความหมายตรง (denotative meaning/denotation) หมายถึง ความหมายประจำของคำ เป็นความหมายที่ชี้บ่งสิ่งที่อ้างอิง ซึ่งสิ่งที่อ้างอิงนั้น (referent) เป็นความหมายที่เจ้าของภาษาโดยทั่วไปรู้และเข้าใจ และเป็นความหมายหลักของคำก่อนที่จะมีการ ขยายความออกไป ความหมายประจำของคำเป็นความหมายที่เป็นแก่นของความหมายของคำ “ความหมายตรง” มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ได้แก่ ความหมายโนทัศน์ (conceptual meaning) ความหมายหลักหรือความหมายแกน/

แก่น (core meaning) ความหมายประจำรูป หรือความหมายตรงตามตัวอักษร (literal meaning) และความหมายอ้างอิง (referential meaning)

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือ ในหนึ่งคำมีลักษณะความหมายทั้งโดยตรงและโดยนัย เช่น คำว่า “กลางบ้านกลางเมือง” ความหมายโดยตรง หมายถึง ว. กลางหมู่บ้านหรือกลางเมือง, ในที่ชุมชน ส่วนความหมายโดยนัย หมายถึง น. เทพรักษาดูแลรักษาบ้านเมือง สอดคล้องกับแนวคิดความหมายโดยนัยของ ดิยู ศรีนราวัฒน์ และชลธิชา บำรุงรักษ์ (2558, น. 177) กล่าวคือ ความหมายโดยนัย (connotative meaning/ connotation) หมายถึง ความหมายที่เพิ่มเติมขึ้นมานอกเหนือไปจากความหมายตรง เป็นความหมายอื่น ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร มีลักษณะของความหมายที่แฝงอยู่ในคำรวมอยู่กับความหมายตรง ซึ่งเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ความหมายแฝง” เพราะเป็นความหมายที่แฝงอยู่ในการสื่อสารซึ่งมีที่มาของความหมายต่าง ๆ กัน โดยอาจเกิดจากลักษณะการใช้ภาษาทางสังคม อารมณ์ ความรู้สึก ฯลฯ ความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงเป็นความหมายที่เกิดร่วมในคำที่มีความหมายตรงอยู่แล้ว การ “แฝง” ของความหมายประเภทนี้ เป็นนัยของความหมายที่เกิดร่วมอยู่ในความหมายตรง โดยมีที่มาจากลักษณะต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นความหมายที่เกิดจากลักษณะทางสังคม ลักษณะการใช้ภาษา อารมณ์ความรู้สึก และผลจากการได้ยิน

นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะความหมายโดยนัยทั้งภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาวจะปรากฏในคำประสมที่เป็นสำนวนโวหาร เช่น ในภาษาไทยถิ่นเหนือ คำว่า “ปากน้ำกล้ำหน้า” หมายถึง น. ขาดหน้า ตัวอย่างในภาษาลาว เช่น คำว่า “กะลาหัว” หมายถึง เป็นคำสั่งสอนของพ่อแม่ เน้นหนักให้จดจำคำสอนไว้ตลอดชีวิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการสอนเรื่องภาษาไทยถิ่นเหนือ เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการสร้างคำประสม ลักษณะการใช้ความหมายของคำประสม และภาพสะท้อนทางสังคม วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นเหนือที่ปรากฏในคำประสม
2. ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการสอนภาษาลาว ซึ่งเป็นภาษาเพื่อนบ้านของไทย ที่มีบางคำคล้ายกับภาษาไทย และมีความหมายเหมือนกัน สามารถใช้ร่วมกันได้
3. ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปสู่การจัดทำหนังสือรวมคำประสมพร้อมความหมายในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาลาว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสำนวนสุภาษิตในภาษาไทยถิ่นเหนือกับภาษาลาว
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมอาหารที่ปรากฏในวรรณกรรมล้านนาและวรรณกรรมล้านช้าง

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ วิมลเกษม. (2555). ภาษาไทยถิ่นเหนือ (พิมพ์ครั้งที่ 3). เซนปรินต์.
- กันยารัตน์ อุ่นทนนท์ และรัตนา จันทร์เทว. (2560). คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาลาว. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์*, 34(3), 82-99.
- ดิฐ ศรีนราวัฒน์ และชลธิชา บำรุงรักษ์. (2558). ภาษาและภาษาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทองคำ อ่อนมะนิสอน. (2551). *วัดเจนนานุกม พาสาลาว*. หอสมุดแห่งชาติ.
- เนตญา บุญอ่อน. (2560). *คำนามประสมภาษาลาว*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. (2547). *ไทยสิบสองปันนา เล่ม 1*. ศยาม.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2547). *มองภาษา*. แม่คำผาง.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์. (2552). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย*. Fast Books.
- ลาวัณย์ สังขพันธ์านนท์. (2551). *ภาษาลาวในชีวิตประจำวัน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณสิริ สร้างเอี่ยม. (2553). *เปรียบเทียบคำประสมในภาษาไทยและภาษาลาว*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วริษา โอสถานนท์. (2559). *ฝึกทักษะภาษาลาวเวียงจันทน์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร อำพนรักษ์. (2556). *สนุกกับภาษาลาว ญาติสนิทภาษาไทย*. สถาพรบุ๊ค.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2544). *ภาษาไทยถิ่น*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิถี พานิชพันธ์. (2548). *วิถีล้านนา*. โอ.เอส.พริ้นต์เฮาส์.
- อัญชลี สิงห์น้อย. (2548). *คำนามประสม ศาสตร์และศิลป์ในการสร้างคำไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุตม รุ่งเรืองศรี. (2547). *พจนานุกรมล้านนา-ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง*. มิ่งเมือง.

การจำแนกประเภทของการตีความเชิงอรรถศาสตร์ของวิเศษณานุกรประโยค:
มุมมองจากนวนิยายภาษาอังกฤษ

CLASSIFICATIONS OF SEMANTIC DENOTATIONS OF ADVERBIAL CLAUSES:
PERSPECTIVES FROM NOVELS IN ENGLISH

อภินันท์ วงศ์กิตติพร*
Abhinan Wongkittiporn

* วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
College of Liberal Arts, Rangsit University
Email: abhinan.w@rsu.ac.th

Received : September 19, 2022

Revised : April 18, 2023

Accepted : May 31, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาการจำแนกประเภทของการตีความเชิงอรรถศาสตร์ของวิเศษณานุกรประโยคจากนวนิยายภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องก่อนหน้านี้ให้ความสำคัญกับการจำแนกประเภทการตีความเชิงอรรถศาสตร์ของวิเศษณานุกรประโยคในงานเขียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ตำราอาหารภาษาอังกฤษและหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ (Durant, Brenchley & Clarkson, 2020; Wongkittiporn, 2021) เพื่อนำเสนอมุมมองที่แตกต่างออกไป การศึกษาการจำแนกประเภทการตีความเชิงอรรถศาสตร์ของวิเศษณานุกรประโยคในงานวิจัยครั้งนี้จึงให้ความสำคัญกับนวนิยายภาษาอังกฤษ ชุดข้อมูลเก็บรวบรวมมาจาก *Robinson Crusoe* (Defoe, 2013), *Naked Lunch* (Burroughs, 2016) *Wide Sargasso Sea* (Rhys, 2016) และ *The War of the Worlds* (Well, 2018) ซึ่งเป็นนวนิยายขายดี จำนวนประมาณ 200,000 คำของชุดข้อมูลจากนวนิยาย 4 เล่มประกอบด้วย 50 ตัวอย่างวิเศษณานุกรประโยค การวิเคราะห์ข้อมูลวิเศษณานุกรประโยคทำตามแบบของ Swan (2016) ซึ่งจำแนกประเภทของวิเศษณานุกรประโยคออกเป็นแปดประเภทคือวิเศษณานุกรประโยคที่เกี่ยวข้องกับเวลา วิเศษณานุกรประโยคที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง วิเศษณานุกรประโยคเชิงจุดประสงค์ วิเศษณานุกรประโยคที่เกี่ยวข้องสถานที่ วิเศษณานุกรประโยคที่เกี่ยวข้องลักษณะ วิเศษณานุกรประโยคเชิงเหตุผล วิเศษณานุกรประโยคเชิงเปรียบเทียบและวิเศษณานุกรประโยคที่เกี่ยวข้องเงื่อนไข หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล นักภาษาศาสตร์จำนวนสามท่านดำเนินการตรวจสอบการวิเคราะห์ข้อมูลวิเศษณานุกรประโยคเพื่อความถูกต้องและแม่นยำ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าวิเศษณานุกรประโยคที่เกี่ยวข้องกับเวลาในนวนิยายภาษาอังกฤษปรากฏในความถี่ที่สูงซึ่งคิดเป็นร้อยละ 68 ซึ่งสามารถอธิบายได้โดยหลักการของลำดับเหตุการณ์และหลักการนำหนักปลาย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยครั้งนี้จะมีตัวอย่างเกี่ยวกับวิเศษณานุกรประโยคเพิ่มมากขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการประยุกต์ใช้โครงสร้างวิเศษณานุกรประโยคในนวนิยายภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสำคัญ

โครงสร้างวิเศษณานุกรประโยค การตีความเชิงอรรถศาสตร์ การจำแนกประเภท นวนิยายภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This study examines the classifications of semantic denotations of adverbial clauses in novels in English. While related previous studies concentrated on the classifications of semantic denotations of adverbial clauses in the materials of EFL writing, English cookbooks and English daily newspapers (Durant, Brenchley & Clarkson, 2020; Wongkittiporn, 2021), this study contributes to the field by examining their use in novels in English in order to present the new perspective of semantic denotations of adverbial clauses. The sources of data were gathered from *Robinson Crusoe* (Defoe, 2013), *Naked Lunch* (Burroughs, 2016) and *Wide Sargasso Sea* (Rhys, 2016) and *The War of the Worlds* (Well, 2018) due to their high sales volumes (www.amazon.com). The approximate number of data collection in this study is 200,000 words which provide 50 tokens referring to sentences. According to the data analysis, the classifications of semantic denotations of adverbial clauses follow Swan (2016), who proposed eight classifications of adverbial clauses. The classifications are temporal adverbial clauses, concessive adverbial clauses, adverbial clauses of reason, manner adverbial clauses, adverbial clauses of comparison, adverbial clauses of purpose, adverbial clauses of place and adverbial clauses of condition. Three English linguists were asked to validate the data analysis via the process of inter-rater reliability to ensure the accuracy of the data analysis. The results of this study reveal that the semantic denotations of temporal adverbial clauses occur the highest at 68 percent. This is explainable by the principle of *iconicity of sequence* and *end-weight principle*. It is expected that the results of this study will be beneficial for learners of English as a Foreign Language (EFL) to use adverbial clauses in narrative writing appropriately.

KEYWORDS

Adverbial clauses, Semantic denotations, Classifications, Novels in English

Introduction

At the present time, globalization broadens our internationalization. It is undeniable that English has become an increasingly important language of the world. This claim could be supported by the popularity of the English language, given that it is ranked in the top three most spoken languages around the world (Melchers & Shaw, 2013). It is, therefore, important for everyone in the 21st century to know English in order to increase their ability of international communication. This could lead one to having better opportunities in life, such as the chance of higher education overseas and more challenging jobs and higher salary. Accordingly, knowing English as a Foreign Language (EFL) or English as a Second language (ESL) could be a pathway for future progress and achievement.

Radford (2009) suggests that to know a language is to know its grammar. As such, grammar is considered a necessary mechanical tool, which allows us to master languages accurately and appropriately. Although the traditional way to teach grammar is Grammar-Translation Method, this is regarded as being old-fashioned and ineffectively helps develop English language learners' *communicative competence* (Larsen-Freeman, et al. 2016).

It is necessary for us to boost our *grammatical competence*, or the ability to use language effectively and efficiently (Radford, 2009) in order to receive those better opportunities aforementioned.

While the study of English via old-fashioned methods seemed to pay a lot of attention to grammar, technically known as *focus on form* (Kim, 2005), we are now in the era of *communicative competence* (Savignon, 2018) in English language teaching. The study of the English language in the present time has a high tendency to avoid traditional methods, such as *audio-lingual* approach. Instead, we are now focusing on form and meaning of the English language simultaneously. This way of English language learning allows the English language learners to apply the use of the English language more practically and consistently. Accordingly, English language learners' *communicative competence* could be supported and they can improve their English language proficiency faster. With this belief, syntactic structures and semantic denotations of the English language should be encouraged to be learned concurrently (Wongkittiporn, 2021).

Although grammar is important to support our communicative communication (Radford, 2009; Syvak, 2018), numerous EFL and ESL learners are faced with difficulties in learning adverbial clauses (Altenberg & Tapper, 2014), such as (1).

(1)

- (a) *After I finished my dinner*, I went for a walk.
- (b) Peter watched a movie *before he went to bed*.

Example (1) represents adverbial clauses in English, which are dependent clauses. Dependent clauses are clauses which cannot stand alone (Swan, 2016). In examples (1a) and (1b), *after I finished my dinner* and *before he went to bed*, are examples of adverbial clauses. Adverbial clauses in English are grammatically known as adjuncts referring to place, manner and time. Thus, omitting this piece of information does not have an impact on the grammaticality of the sentence.

Since adverbial clauses are grammatically interpreted as adjuncts (Radford, 2009), they can be situated in different syntactic positions either at the beginning or at the end of the sentence. So there are several ways to use adverbial clauses as illustrated in (2).

(2)

- (a) After I finished my dinner, I went for a walk.
- (b) After finishing my dinner, I went for a walk.
- (c) I went for a walk after I finished my dinner.
- (d) I went for a walk after finishing my dinner.

Example (2) shows the grammaticality of different ways of writing adverbial clauses, which are all semantically the same. Even if the positions of adverbial clauses are located either at the beginning or the end of the sentence, the semantic denotations of each counterpart remain identical. This raises a question as to when and why one variant of adverbial clause is used over the other.

As mentioned earlier, this study focuses on the classifications of semantic denotations of adverbial clauses in English. There are eight semantic denotations of adverbial clauses in English that English language learners are supposed to know, such as temporal adverbial clauses, concessive adverbial clause and adverbial clauses of reasons, such as (3).

(3)

- (a) *After I finished my dinner*, I went for a walk.
- (b) James likes mangosteen, *while Kathy likes durian*.
- (c) I dislike driving a car *because I hate traffic jams*.

Example (3a) represents a temporal adverbial clause as noticed by the temporal adverbial connector *after*. Example (3b) represents concessive adverbial clauses as suggested by the concessive adverbial connector *while*. Example (3c) demonstrates the use of adverbial clauses of reason as indicated by the adverbial connector of reason *because*.

While related previous studies put emphasis on the grammaticality of adverbial clauses in EFL learners' writing in order to detect their errors (Altenberg & Tapper, 2014), this study contributes to the field by examining their use in novels in English because of the following advantageous reasons. Firstly, novels in English are authentic texts, which are normally used as outside reading materials in the subject of reading in English classrooms. This supports English literacy among English language learners. Secondly, novels in English are classified as reading materials that are suitable for everyone referring to different ages and different genders. Thirdly, different English language learners could select novels in English which are suitable for their level of English proficiency to read themselves. Finally, reading novels in English could support one's imagination and creativity, which are viewed as important parts of language learning. One distinctive study reveals that Thai EFL learners have problems of using semantic denotations of adverbial clauses as they are various variants of adverbial connectors, which made them confused which one should be used over the other (Promsupa, Varasarin & Brudhiprabha, 2017).

This current study provides definition, theory and practical semantic interpretations of adverbial clauses in English. The definition and theory of adverbial clauses in English are derived from grammar references (Swan, 2016). The practical use of adverbial clauses in this study is observed via novels in English. The current study will provide examples concerning the use of adverbial clauses in novels in English for those who are interested in study this field. It is expected that this study will be useful for EFL and ESL learners. This leads to the following research objective and research question.

Objectives of the Study

To examine the semantic denotations of adverbial clauses in novels in English

Research questions

What are the semantic denotations of adverbial clauses in novels in English?

Literature Review

This section provides both theoretical knowledge, semantic classifications of adverbial clauses and previous studies of adverbial clauses in English.

Semantic Denotations of Adverbial clauses

According to Sæbø (2012), adverbial clauses are syntactically classified as subordinate clauses to modify the main clause in different ways. They are classified into types. First of all, there are temporal adverbial clauses indicating a temporary event. The adverbial connectors *when* and *while* are indicative of this classification. In addition, the adverbial connectors *since* and *until* also belong to this group. The next type is known as conditional clauses such as *if* clauses. Apart from that, the adverbial clauses of result are used to convey a causal relationship such as *so that*. Causal clauses are used to answer the why type of question such as *because*. Purpose clauses help answer questions in a different way. Finally, concessive clauses are used to introduce contradictory events, such as *although* and *even if*.

Following Swan (2016), the semantic denotations of adverbial clauses in English in this study refer to the meaning of adverbial clauses which are divided into eight categories. The meaning of adverbial clauses could be noticed from their connectors such as *when* and *after*, referring to temporality. They include temporal adverbial clauses, adverbial clauses of conditions, concessive adverbial clauses, adverbial clauses of reasons, adverbial clauses of places, adverbial clauses of purposes, adverbial clauses of comparison and adverbial clauses of result.

The first classification of adverbial clauses is temporal adverbial clause. It is a type of adverbial clause to indicate time (Swan, 2016), such as (4).

(4)

- (a) I liked listening to the radio *when I was young*.
- (b) Mary usually eats fruits *before her dinner*.

When I was young and *before her dinner* are dependent clauses to indicate adverbial clauses of time. The keywords which are used to indicate this type of adverbial clauses include *when*, *whenever*, *after*, *before*, *while*, *until*, *since* and *as*.

The second classification of adverbial clauses is concessive adverbial clauses. This refers to opposition and contrast as in (5).

(5)

- (a) Peter likes to stay in a house, *whereas Mary enjoys living in a condominium*.
- (b) *While Mary likes to read novels*, her husband enjoys reading newspapers.

Whereas Mary enjoys living in a condominium and *while Mary likes to read novels* are concessive adverbial clauses, referring to contradiction. Swan (2016) suggests several keys to observe concessive adverbial clauses as in *though*, *although*, *even though*, *even if*, *while*, *whilst* and *whereas*.

The third classification of adverbial clauses is adverbial clause of reasons, as in (6).

(6)

(a) Peter left this house yesterday *as he felt uncomfortable to stay here*.

(b) June wants to learn German *because she expects to work there in the future*.

As he felt uncomfortable to stay here and *because she expected to work there in the future* represent adverbial clauses of reason. The keywords or adverbial connectors to observe adverbial clauses of reason include *because*, *since* and *as* (Swan, 2016).

The fourth classification of adverbial clauses is adverbial clauses of place. This type of adverbial clause is used to indicate location as in (7).

(7)

(a) Peter wants to travel *where he could go fishing*.

(b) Kids follow wherever their mother goes.

Where he could go fishing and *wherever their mum goes* in (7) is an adverbial clause of place. The keywords that are used to indicate adverbial clauses of place include *where* and *wherever* (Swan, 2016).

The fifth classification of adverbial clauses is adverbial clauses of purposes. This adverbial clause is used to indicate aims or objectives of doing something, as in (8).

(8)

(a) I learn several languages *in order to improve my communication skills*.

(b) Peter bought a condominium near to his workplace *so as to avoid traffic congestion*.

In order to improve my communication skills and *so as to avoid traffic congestion* is an adverbial clause of purpose. The keywords that indicate adverbial clauses of purpose include *in order to*, *so as to*, *so that* and *for fear that*.

The sixth classification of adverbial clauses is adverbial clauses of comparison. They are used to make a comparison of one entity with another such as (9).

(9)

(a) Mary danced on the stage *as if she was a professional*.

(b) Nanny swims so fast *as if she is a mermaid*.

As if she was a professional and *as if she is a mermaid* is an adverbial clause of comparison. The keywords used to observe adverbial clauses of comparison include *as*, *as if*, *as ... as* and *than* (Swan, 2016).

The seventh type of adverbial clause is adverbial clauses of result to indicate outcomes, as in (10).

(10)

(a) Jane felt so sleepy *that she could not continue working*.

(b) The dog jumped on us *so we fell down*.

So sleepy that she could not continue working and *so we fell down* represent adverbial clauses of result. The keywords that are used to observe this type of adverbial clause include *so... that* and *such... that*.

The last classification of adverbial clauses is adverbial clauses of condition.

(11)

(a) *If this project is not completed by the end of this month*, the company will be fined.

(b) Add some sugar *if needed*.

In (11), *If this project is not completed by the end of this month* and *if needed* represent adverbial clauses of condition. The keywords to help identify adverbial clauses of condition include *if*, *unless*, and *providing that*.

Difficulty in Writing

Whilst the classifications of adverbial clauses have been mentioned above, English language learners tend to have difficulty with using them in their writing. According to Al-Gharabally (2015), writing is regarded among English language learners as the most difficult skill to learn due to its requirement of a wide range of vocabulary and various grammar features. In addition, most English language teachers tend to avoid teaching writing since it is regarded as a complicated process and not so many activities can be provided to their students inside classrooms. When teachers check students' written papers or assignments, teachers often use red pen to correct or make comments which makes English language learners become frustrated and upset. As a result, it demotivates English language learners to continue studying (Siahaan, 2013). Although there are several ways of teaching writing, including the product approach, the process approach and the genre approach, Al-Gharabally (2015) suggested that English language teachers should bring only lexical items, such as the adverbial connectors *when*, *after*, *whilst*, and *in order* to teach inside the classroom. The written task should be assigned as homework. In this way, English language teachers could provide activities for student to discuss in class. It is less time consuming. Finally, English language learners should be encouraged to read a lot of outside reading materials in order to improve their grammar and vocabulary.

End-weight Principle and Iconicity of Sequence

End-weight principle is the principle in cognitive linguistics. When information is heavy or written longer, it is usually placed at the final position of the sentences. This longer information is regarded as additional information (Eitelmann, 2016). If the readers feel interested in reading, they could read it themselves as in (12).

(12) Peter enjoys reading novels, *while Mary like reading academic textbooks so as to improve writing his research quality*.

Example (12) shows adverbial clauses of contrast where the contrastive information is longer and contain more information. That is why it is placed at the end of the sentence. The relationship between end-weight principle and adverbial clauses can be explained in that adverbial clauses are structurally classified as complex sentences including dependent clauses and independent clauses. The clause that is written longer and heavier is likely to be written in the final position of the sentence (Eitelmann, 2016).

On the other hand, *iconicity of sequence* refers to the order of events. The event that occurs first will be placed in an initial clause, whereas the event that occurs later will be placed in the final position, such as after *I finished my dinner, I took a bath*. The relationship between

iconicity of sequence and adverbial clauses can be explained in that the linguistic expression of adverbial clauses is likely to be written according to the occurrence in the real-world event.

Previous Studies of Adverbial Clauses

Related previous studies focused on the classifications of semantic denotations of adverbial clauses in the materials of EFL writing and English cookbooks (Durant, Brenchley & Clarkson, 2020; Wongkittiporn, 2021). Nevertheless, this study would like to present the new perspective to the field by contributing to novels in English.

A study by Durant, Brenchley & Clarkson (2020) highlighted four classifications of adverbial clauses, including adverbial clauses of reasons, adverbial clauses of condition, adverbial clauses of purpose and adverbial clauses of concession. The objective of their study was to determine the effect of gender toward the use of adverbial clauses in Shakespeare's plays. The samples are *All's Well that Ends Well*, *As You Like It*, *Comedy of Errors*, *Measure for Measure*, *Merry Wives of Windsor*, *Midsummer Night's Dream*, *Much Ado About Nothing*, and *The Taming of the Shrew*. Male and female characters employed different adverbial clauses. Men were more likely to use concessive adverbial clauses, while women preferred to use adverbial clauses of comparison.

In addition to that, Wongkittiporn (2021) studied semantic denotations of adverbial clauses in cookbooks as written in English. His results of the study shows that adverbial clauses of temporality are frequently used in this study. He explained the time is a very important factor in cooking and time of cooking affect the taste of food.

Methodology

Source of Data

The source of data in this study is novels in English. There are a total of four novels in English to examine semantic denotation of adverbial clauses in English. The novels in English in this study were selected based upon their being best-sellers. The data collection in this study is based upon purposive sampling method. The advantages of this method are that it allows the researcher to gather information conveniently and it helps the researchers to save cost when gathering the data. Moreover, the researcher can keep adding information until the results become generalizable. The novels in English used in this study are summarized in Table 1.

Table 1 Data Collection

Novels in English	Author	Original Published Years
<i>Robinson Crusoe</i>	Defoe	1719
<i>The War of the Worlds</i>	Wells	1898
<i>Naked Lunch</i>	Burroughs	1959
<i>Wide Sargasso Sea</i>	Rhys	1966

Data Collection

The numbers of data collection in this study is approximately 200,000 words including 50 tokens, referring to sentences. The novels in English that are used in this present study are the most up-to-date version since this present study focuses on the study of adverbial clauses in the present-day English (Melchers & Shaw, 2013). It is expected that the results of the study will be useful for EFL learners. All adverbial clauses that appear in selected novels in this study were collected to be studied. It seems that the frequency of adverbial clauses gathered in this study is rather low. This is because the versions of novels in selected in this study is not a long-written versions. They are rather thin and carriable. So the thinness of these novels in this study may affect of the data collection in terms of their frequency.

The data collection of adverbial clauses in this study is based upon Radford (2009). They were collected manually based upon a sentence level consisting of subordinate clauses or adverbial clauses and the main clause. The whole sentence was collected for semantic interpretations as demonstrated in (13).

(13)

(a) 'Give it to a mark with K.Y. and he will come back for more.' And *When the Kid spots a mark*, [TEMPORAL ADVERBIAL CLAUSE] he begins to breath heavy. (Burroughs, 2016, p. 5)

(b) I read that long ago *when I was young*. [TEMPORAL ADVERBIAL CLAUSE]. (Rhy, 2016, p. 107)

Once the data was collected as demonstrated in (13), the semantic denotations were analyzed as explained in the following section.

Data Analysis

The data analysis in this study follows Swan (2016) with 8 categories of adverbial clauses. The descriptive statistical data was applied in this study where frequencies are calculated into percentage. Each type of adverbial clause is indicated by keywords or adverbial connectors to be observed. The interpretation of the data in this study is described in Table 2.

Table 2 The Data Analysis

(14)

Classification of Adverbial Clauses	Examples
Temporal Adverbial Clauses	(a) 'Give it to a mark with K.Y. and he will come back for more.' And <i>when the Kid spots a mark</i>, he begins to breath heavy. (Burroughs, 2016, p. 5) (b) In fact, it seemed to have thickened enormously <i>since</i> he entered the room. (Burroughs, 2016, p. 164) (c) I can say definitely that I was never

Classification of Adverbial Clauses	Examples
	metabolically cured <i>until</i> I took the apomorphine cure. (Burroughs, 2016, p. 204)
Adverbial Clauses of Reason	(d) Now it was a Friday I happen to remember <i>because</i> the Old Lady was down with the menstrual cramps. (Burroughs, 2016, p. 139)
Adverbial Clauses of Comparison	(e) He drank <i>as if</i> he were very thirsty. (Rhy, 2016, p. 64)
Adverbial Clauses of Condition	(f) <i>If</i> I was a cunt, we could open a dry goods store. (Burroughs, 2016, p. 160)

Table 2 illustrates how the data collection in this study was interpreted semantically. In (14a), the adverbial clause is interpreted as temporal adverbial clauses as indicated by the keyword or adverbial connector *when*. More adverbial connectors in this category could be exemplified as *whenever*, *after* and *before*. In addition, example (14d) is semantically interpreted as an adverbial clause of reason as indicated by *because*. Another indicator in this classification could be *whereas*. Example (14e) is classified as an adverbial clause of comparison as indicated by the keyword *as if*. Example (14f) is an adverbial clause of condition as indicated by the keyword *if*.

Data Validation

Once the data collection was analyzed semantically, three linguists were asked to validate the data analysis for the sake of accuracy and reliability. To begin with, each linguist was instructed to read the definition of adverbial clauses as available in the literature review. After that, they were asked to read the data analysis and make a judgement whether they agree or disagree with the data analysis. Placing a tick in column A meant they agreed with the data analysis, whereas placing a tick in column D meant they disagreed with the data analysis. If 2 or 3 linguists placed a tick in column A, the data analysis gained reliability. However, if only one or none placed a tick in column A, the data was reanalyzed according to the linguists' suggestion. This methodology leads to the results and discussion in the following section.

The Results

With the presentation of methodology above, the results of adverbial clauses in *Robinson Crusoe* (Defoe, 2013), *the War of the Worlds* (Wells, 2018), *Naked Lunch* (Burroughs, 2016) and *Wide Sargasso Sea* (Rhys, 2016) are presented in Table 4.

Table 3 *The Frequency and Percentage of Novels in English*

Classifications of Adverbial Clauses	Frequency	Percentage (100)
Temporal adverbial clause	34	68
Adverbial clause of condition	11	22
Adverbial clause of comparison	3	6
Adverbial clause of reason	1	2

Classifications of Adverbial Clauses	Frequency	Percentage (100)
Adverbial clause of place	1	2
Total	50	100

Table 4 reports the frequency and percentage of each classification of adverbial clauses in the English novel *Naked Lunch*. The highest percentage of adverbial clauses in this English novel is temporal adverbial clause at 68 percent. The second place is adverbial clauses of condition at 20.37 percent. Adverbial clauses of comparison occur at 6 percent. The use of adverbial clauses of reason and place occurs at 2 percent each.

Discussion

Structure of Adverbial Clauses in Novels in English

Based upon observation, the majority of adverbial clauses in the selected novels in English are used with the form of finite adverbial clause, as in (15).

(15) *If you come near the boat*, I'll shoot you through the head.

(Defoe, 2013, p. 20)

Actually, example (15) can be reduced into non-finite adverbial clause as in *if coming near the boat*. One reason as to why finite adverbial clauses frequently occur in novels in English is because in this genre of writing, the writer is not required to save space. There is enough space for the writers to relay the story. However, the results of this study are contradictory to the results of the study of adverbial clauses in English cookbooks by Wongkittiporn (2011), who found that non-finite adverbial clauses are frequently preferred in English cookbooks due to economy reasons. The following section will discuss the semantic denotations of adverbial clauses in novels in English based upon *principle of iconicity* of events.

Iconicity of Sequence

Where finite adverbial clauses are preferred in novels in English, the highest percentage of adverbial clauses in the selected novels in English is temporal adverbial clauses at 60.98 percent. One of the distinctive reasons to explain this phenomenon is that novels in English is narrative, so the stories are usually set by time in chronological order or sequential order. To avoid the readers' confusion regarding events that happen in the story, adverbial clauses of time are used to indicate what happened first, second and afterward as in (16).

(16) *When they walked in that morning at 8 o'clock*, I knew it was my last chance, my only chance.

Example (16) demonstrates the use of a temporal adverbial clause to indicate the simultaneity between the two circumstances as in walking and knowing.

The high frequency of time orientation in novels in English could be related to *the principle of sequential order of events* (Li, 2020). This principle states that the event that happens first will be written first, whereas the event that happens later will be written subsequently as in (17).

(17)

(a) *When I smiled at him, he began to cry.*
(Rhy, 2016, p. 40)

(b) *When our boat mounting the waves, we were able to see the shore.*
(Defoe, 2013, p. 13)

(c) *Christophine found me there when it was nearly dark.*
(Rhy, 2016, p. 9)

In (17a), there are two sequential events, which are the event of smiling and the event of crying. In (17b), there are two events sequentially. First is the mounting of the boat on the waves. The second event is seeing the shore.

End-weight Principle

This study found that the use of adverbial clauses in the selected novels in English has an involvement with end-weight principle or putting heavier information at the end of the sentence (Eitelmann, 2016).

(18)

(a) He leaves the platform in a pile of old used condoms *while he adjusts the rope across the room and come back carrying the noose on a silver tray.*
(Burroughs, 2016, p. 82)

(b) Your mind will answer most questions *if you learn to relax and wait for the answer.*
(Burroughs, 2016, p. 180)

(c) That's what they call all of us who were here *before their own people in Africa sold them to the slave trader.*
(Rhy, 2016, p. 64)

(d) He was there once *when they ate up twenty men, two women, and one child.*
(Defoe, 2013, p. 169)

(e) The horse had an hour's rest *while I took supper with my cousins and commented my wife to their care.*
(Wells, 2018, p. 45)

In (18a), there are two events happening at the same time. However, the second event is longer and contains more information. That is a reason why it is placed at the end of the sentence. In (18b), swapping the adverbial clauses of condition to the end of the sentence does not change its meaning. However, the writers selected to place the longer information at the final position. In (18), although the two events happened at the same time, the event that was depicted with a longer information was placed at the end.

Pedagogical Implications

The current study examines classifications of semantic denotations of adverbial clauses in novels in English. As mentioned earlier, this study will provide numerous advantages for learners of English as a Second Language (ESL) and learners of English as a Foreign Language (EFL). Once we looked at novels in English to study semantic denotations of adverbial clauses, it allowed us to see that novels in English are a good source to learn this structure as they provide many types of adverbial clauses for English language learners to study. This is particularly obvious in temporal adverbial clauses and adverbial clauses of condition. So English language learners can recognize which adverbial connectors are used with each semantic denotation from authentic texts and they can practically apply them in their actual use of the language.

This study is effectively applicable to writing classes where teachers could teach adverbial connectors to students before assigning homework. English language learners could brainstorm or discuss with their peers how to use each adverbial connector as one activity in the English classroom.

With the results of the study, it can be seen that novels as written in English are consistent and reliable source of studying adverbial clauses of temporality and adverbial clauses of condition. In writing classrooms, especially in narrative paragraph writing and writing short stories, teachers should bring the grammatical aspects of these two classifications of adverbial clauses to teach before allowing students to practice writing. Therefore, the scores of grammar in students' written essays could be increased when evaluated.

Conclusion

This study examines the classifications of semantic interpretations of adverbial clauses in novels in English in order to answer the following research question.

What are the semantic denotations of adverbial clauses in novels in English?

The results of this study shows that the semantic denotations of temporal adverbial clauses occur the highest at 68 percent followed by adverbial clauses of condition at 22 percent. These results go along the same lines as the hypothesis stating that temporal adverbial clauses are likely to occur the most in novels in English. This phenomenon of adverbial clauses of temporality could be explained by the principle of iconicity of sequence as the authors linguistically express the event that happens first before describing the next event in the final position. Doing this allows the readers to understand each scene sequentially. The iconicity of sequence as depicted in novels seems to be an important aspect to activate readers' creativity and imagination. This is because reading novels is not just linguistics, but it is about non-linguistic factor such as imagination and creativity (Seo & Kim, 2020). Therefore, this time orientation is useful for and supportive of the understanding of the readers. In addition to that, adverbial clauses of condition occur with the second highest frequency in novels in English.

In term of end weight principle, the novelists try to place longer and heavier information that is regarded as additional information of the stories at the final information, syntactically known as *adjuncts*. If the readers prefer to read addition information, they can

continue to read themselves. If not, they have just looked at the topic and then they can skip reading additional information.

The results of this study can only be applicable to novels in English. Generalizing the results of this study to other types of text, such as newspapers, magazine and academic prose may not be applicable to the optimal levels. In addition, the data collection in this study was quite limited. For future research studies, adding a larger data collection would make the results become more generalizable. Using other types of texts, such as research papers would contribute something new to the field.

REFERENCES

- Al-Gharabally, M. (2015). The writing difficulties faced by L2 learners and how to minimize them. *International Journal of English Language and Linguistics Research*, 3(5), 42-49.
- Altenberg, B., & Tapper, M. (2014). The use of adverbial connectors in advanced Swedish learners' written English. Bengt Altenberg & Marie Tapper (ed.). In *Learner English on computer* (pp. 80-93). Routledge.
- Burroughs, W. S. (2016). *Naked Lunch*. Penguin Classics.
- Defoe, D. (2013). *Robinson Crusoe*. Penguin Classics.
- Diessel, H. (2008). Iconicity of sequence: A corpus-based analysis of the positioning of temporal adverbial clauses in English. *Cognitive Linguistics*, 19(1), 475-482.
- Durant, P., Brenchley, M., & Clarkson, R. (2020). Syntactic development across genders in children's writing: The case of adverbial clauses. *Journal of Writing Research*, 12(2), 419-452.
- Eitelmann, M. (2016). Support for end-weight as a determinant of linguistic variation and change. *English Language & Linguistics*, 20(3), 395-420.
- Kim, J. S. (2005). The effects of a constructivist teaching approach on student academic achievement, self-concept, and learning strategies. *Asia Pacific Education Review*, 6(1), 7-19.
- Larsen-Freeman, D., Celce-Murcia, M., Frodesen, J., White, B., & Williams, H. A. (2016). *The grammar book: Form, meaning, and use for English language teachers*. National Geographic Learning.
- Li, T. (2020). Application of iconicity to English teaching. *Higher Education Studies*, 10(2), 13-23.
- Melchers, G., & Shaw, P. (2013). *World Englishes*. Routledge.
- Promsupa, P., Varasarin, P., & Brudhiprabha, P. (2017). An analysis of grammatical errors in English writing of Thai university students. *Hrd Journal*, 8(1), 93-104.
- Radford, A. (2009). *An introduction to English sentence structures*. Cambridge University Press.
- Rhys, J. (2016). *Wide Sargasso Sea*. Penguin Classics.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2017). *Self-determination theory: Basic psychological needs in motivation, development, and wellness*. Guilford Publications

- Savignon, S. J. (2018). Communicative competence. *The TESOL Encyclopedia of English Language Teaching*, 1-7.
- Seo, Y., & Kim, C. (2020). The Use of Short Fiction in a Writing Class: Pedagogical Suggestions for Secondary Level Teachers in EFL Settings. *English Teaching*, 75(1), 119-139.
- Siahaan, J. (2013). An analysis of students' ability and difficulties in writing descriptive texts. *Journal of English and Education*, 1(1), 114-121.
- Sæbø, K. J. (2012). Adverbial clauses. K. von Heusinger, C. Maienborn & P. Portner (eds.), In *Semantics: An International Handbook of Natural Language Meaning* (pp. 1420–1441). Mouton de Gruyter.
- Swan, A. (2016). *Practical English usage*. Oxford University Press.
- Syvak, O. (2018). Importance of grammar in ESP. *Science and Education a New Dimension*. VI(54), 50-52.
- Wells, H. G. (2018). *The war of the worlds*. Penguin Classics
- Wongkittiporn, A. (2021). Adverbial clauses in English cookbooks. *Thoughts*, 2021(1), 72-104.

DEVELOPMENT OF MOOC-BASED BLENDED LEARNING PROCESS TO ENHANCE CREATIVE THINKING OF ART MAJOR STUDENTS

Wang Li¹, Sombat Kotchasit², Rekha Arunwong³ And Angkana Karanyathikul⁴

¹ Curriculum and Instruction program, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage
E-mail: 115779410@qq.com

² Curriculum and Instruction program, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage
E-mail: sombat@vru.ac.th

³ Curriculum and Instruction program, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage
E-mail: rekha@vru.ac.th

⁴ Curriculum and Instruction program, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage
E-mail: angkana@vru.ac.th

Received : March 20, 2022

Revised : April 18, 2023

Accepted : May 31, 2023

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to develop a MOOC-based blended learning process to enhance creative thinking among art major students, 2) to compare the level of creative thinking after learning with a criterion of 70 percent, and 3) to investigate students' satisfaction with the MOOC-based blended learning process. The sample for this study consisted of 30 students majoring in Fine Arts at ZhouKou Normal University, located in ZhouKou City, Henan Province. The participants were selected using cluster random sampling. The experimental design employed a one-group post-test design. The research instruments included six lesson plans for the MOOC-based blended learning process, a creative thinking test, and a student satisfaction questionnaire. The data analysis involved the following: 1) calculation of the mean and standard deviation (SD) for the post-test creative thinking data, 2) conducting a one-sample t-test on the post-test creative thinking data, and 3) calculation of the mean and standard deviation for the student satisfaction data.

The study yielded the following results. Firstly, the MOOC-based blended learning process consisted of five steps: 1) Learning on MOOC, 2) Creating New Knowledge, 3) Providing Situations for Creative Thinking, 4) Collaborative Creative Thinking, and 5) Exhibiting the Results of Creative Thinking. Secondly, the students' creative thinking improved significantly after engaging in the MOOC-based blended learning process, surpassing the criterion of 70% at a statistical significance level of .05. Lastly, the students' satisfaction with the MOOC-based blended learning process was significantly higher than the criterion of 3.51 at a statistical significance level of .05.

Keywords

Learning Process, MOOC, Creative Thinking

Significance of the problems

China's Higher Education Law stipulates that "the task of higher education is to cultivate senior specialized talents with innovative spirit and practical ability, develop science, technology, and culture, and promote socialist modernization." The core of the higher education development strategy is to accelerate the training of innovative talents. The key point of training innovative talents is to develop and stimulate people's creative thinking. The cultivation of creative thinking ability can effectively help students form creative values, dynamic knowledge views, and positive aesthetic views. These thoughts can not only form a deeper spiritual environment conducive to the development of creative thinking ability but also become the motivation for the reform of traditional education (State Council of PRC, 2010).

Today, the surface learning of art majors relying on mechanical memory and a simple understanding of knowledge can no longer meet the requirements of the training of art majors in the new era. At the same time, the lack of imagination, immobilization of thinking, lack of illogical thinking ability training, and other factors restrict the development of students' innovation ability. Therefore, it is required students to not only master the high-level learning abilities of understanding, analysis, application, and evaluation in class but also improve their creative thinking ability to gain a foothold in the future intelligent and innovative social environment. To meet the new learning needs of art major students, it is urgent to develop high-quality teaching resources and explore suitable learning models. In the new teaching environment, finding how to optimize learning strategies and provide effective support for art major students' classroom learning needs to be further studied (Bin, 2015).

In 2018, the Ministry of Education issued the Opinions on Strengthening the Construction of High-level Undergraduate Education and Comprehensively Improving the Ability of Talent Cultivation, which pointed out that "taking student development as the center, promoting learning reform through teaching reform, actively promoting blended teaching flipped classroom, and constructing online and offline learning mode". From the point of view of the principle of teaching design, it is in line with the humanistic learning theory to advocate meaningful free learning and student-centered teaching. The proposal of blended learning integrates independent online and offline learning into a new learning method that can promote meaningful learning for college students and provides a feasible path for advanced learning for students majoring in art. At the same time, the support of new information technology has brought about great changes in the way art majors learn. In particular, the emergence of MOOC has been hailed as the most profound technological change in higher education in the past 500 years, and high-quality MOOC can provide good support for blended learning strategies. Students have instant and easy access to quality multimedia teaching resources through the Internet. Teachers can also change the teaching concept, reasonably set up the organization form of MOOC and offline classrooms, and realize the flipped linkage between MOOC and traditional classrooms (Zhou, 2017).

The purpose of implementing the MOOC-based blended learning process in the Fine Arts major of ZhouKou Normal University is to enhance students' creative thinking. The researchers found problems in the existing principles, objectives, content, teaching process, teaching materials, and learning assessment. These problems lead to low enthusiasm and initiative in students majoring in fine arts, poor learning effects, and difficulty to improve creative thinking. Therefore,

researchers believe that it is necessary to develop a MOOC-based blended learning process and implement it in the teaching process. This is for enhancing the creative thinking of art students by cultivating and improving their fluency, flexibility, originality, and elaboration.

Research questions

This research question:

1. What is the MOOC-based blended learning process to enhance the creative thinking of art major students?
2. Can the MOOC-based blended learning process enhance the creative thinking of art major students?
3. Can the MOOC-based blended learning process enhance the students' satisfaction of art major students?

Research objectives

This research objective:

1. To develop the MOOC-based blended learning process for enhancing the creative thinking of art major students.
2. To compare creative thinking after learning through with criteria of 70 percent.
3. To study students' satisfaction through the MOOC-based blended learning process.

Research findings

1.1 Research Methodology

1.1.1 Five experts evaluate the MOOC-based blended learning process.

1.1.2 Population and Sample

The population was 160 undergraduate students in the Fine Arts major of ZhouKou Normal University, ZhouKou City, Henan Province.

The sample was 30 students majoring in fine arts, randomized by cluster random sampling method.

1.2 Research instruments

Research instruments were the tools for researching to collect data. The research instruments which were used in this study were:

1.2.1 Six lesson plans of MOOC-based blended learning process

Five experts which consisted of 2 specialists in the curriculum field, 2 specialists in instruction relevant to specific content, and 1 specialist in the measurement and evaluation field evaluate the evaluation form. It was found that the Index of Item Objective Congruence (IOC) of each item of the evaluation form was between 0.80-1.00 which was higher than 0.5. The result of analyzing the IOC index showed that the evaluation form for the lesson plans of the MOOC-based blended learning process was appropriate and could be used to evaluate the MOOC-based blended learning process.

Five experts used the evaluation form to evaluate the six lesson plans of the MOOC-based blended learning process. The evaluation form of the lesson plan was established

using the 5-point Likert scale method. According to the expert evaluation, the scores of the six lesson plans are all above 3.51. Therefore, the six lesson plans of the MOOC-based blended learning process are applied to teaching the students majoring in Fine Arts at ZhouKou Normal University to enhance their creative thinking.

1.2.2 Creative Thinking Test

The test is adapted from the graphic test in Torrance's Creative Thinking Test. There are five open-ended answers. The five items tested four elements of creative thinking: fluency, flexibility, originality, and elaboration. The Index of Item Objective Congruence (IOC) was between 0.60-1.00. The result of analyzing the IOC value showed that all test items were appropriate and could be used in the test.

1.2.3 Satisfaction Questionnaire

Five experts evaluated 22 items of the satisfaction questionnaire and then calculated the formula according to the Index of Item Objective Congruence (IOC). The IOC of each item of the satisfaction questionnaire was between 0.80-1.00. The result of analyzing the IOC index showed that 22 items in the satisfaction questionnaire were appropriate and could be used in the satisfaction evaluation of the MOOC-based blended learning process.

The Cronbach's Alpha method was used to analyze the student satisfaction data. The Cronbach's Alpha-value was 0.849 (Lee J. Cronbach, 1951). This showed that the internal consistency of the student satisfaction questionnaire met the requirements.

1.3. Data collection

The procedures of data collection were as follows:

1.3.1 The sample was taught by using a MOOC-based blended learning process.

1.3.2 After the sample implemented the MOOC-based blended learning process, the sample was assigned to do a post-test of the Creative Thinking Test which was the constructed instrument.

1.3.3 Assess students' satisfaction using a satisfaction questionnaire.

1.4. Data analysis

In this study, data were analyzed by using the statistical method according to the research objectives.

1.4.1 Compare the results of creative thinking after learning through the MOOC-based blended learning process using 70% as the standard.

1.4.2 Analyze the student satisfaction data using Cronbach's Alpha method (Cronbach, 1951) and determine the level of student satisfaction.

1.5. Research Results

The results were presented according to the research objectives as follows:

1.5.1 Result of comparing the Creative Thinking of the students after the MOOC-based blended learning process by using a one-sample t-test.

Table 1 The analysis of the sample test about Creative Thinking

Group	n	Full score	Criteria score	Mean	SD	t	p
Experimental group	30	5	3.51	4.84	0.17	42.37*	.001

* $p < 0.05$

As presented in Table 1, the mean score of 30 students' creative thinking after learning through a MOOC-based blended learning process was 10.23 from the full score of 12, and the standard deviation was 1.72. The result was statistically higher than the criterion of 70% at a .05 level of statistical significance ($t=5.85$, $p=.001$).

1.5.2 Data analysis result of students' satisfaction questionnaire

The satisfaction questionnaire was used to investigate the students majoring in Fine Arts at ZhouKou Normal University. 30 of them were randomly selected for analysis.

Table 2 The analysis of the mean score of students' satisfaction with the MOOC-based blended learning process

Group	n	Full score	Criteria score (70%)	Mean	SD	t	p
Experimental group	30	12	8.4	10.23	1.72	5.85*	.001

* $p < 0.05$

As presented in Table 2, after learning through the MOOC blended learning process, the average score of 30 students in the MOOC blended learning process was 4.84 out of 5, and the standard deviation was 0.17. This indicated that the post-test score after taking the MOOC blended learning process is high. It was statistically higher than the criteria which were set at 3.51 at a .05 level of statistical significance ($t=42.37$, $p=.001$).

Based on the results, we could state the following:

The results showed that the creative thinking of Fine Arts students at ZhouKou Normal University has improved significantly after adopting the MOOC-based blended learning process. The students' satisfaction was at a high level.

1.6. Research Conclusions

From the data analysis, it could be drawn the following three conclusions:

1.6.1 This study developed the MOOC-based blended learning process with 5 steps. Step 1 is "Learning on MOOC". In this step, students learn course content by using MOOC resources and then took online tests. The tests are automatically scored on the MOOC platform. Step 2 is "Creating new knowledge". The teacher assigns students to create new knowledge by

discussing online. Step 3 is “Providing situation to Creative thinking”. Teacher creates a situation that links with new knowledge, enhances students' creative thinking, establishes target learning, and masters in knowledge and skills. Step 4 is “Cooperating creative thinking. The teacher organizes classroom activities on various creative thinking topics and highlights the process of personalized learning and cooperative learning, and mastering knowledge. Step 5 is “Exhibiting the result of creative thinking”. Students demonstrate the result of creative thinking by using multiple media, sharing and reflecting on the main ideas, and summarizing learning processes.

1.6.2 This study analyzed and compared the post-test scores after using the MOOC-based blended learning process in a class by using 70% as the criteria for the improvement of creative thinking of Fine Arts major students at ZhouKou Normal University. Finally, the research results showed that students' creative thinking was significantly improved at a high level after using the MOOC-based blended learning process in the Introduction to Art Subject. The MOOC-based blended learning process fully combines online and offline learning. Through the online learning stage and MOOC learning resources, students can actively learn, discuss and share their ideas. In the classroom learning stage and after the course stage, students actively participated and brainstormed through various activity situations which were created by teachers. In this process, students could better acquire knowledge and deepen their knowledge. Moreover, creative thinking significantly was improved.

1.6.3 This study assessed the students' satisfaction with the MOOC-based blended learning process by using SPSS software. The results showed that students' satisfaction with the MOOC-based blended learning process was at a high level. In the classroom which was applied the MOOC-based blended learning process, the learning content, learning discussion, learning tests, and learning activities organized in the MOOC platform provided students with sufficient opportunities for independent learning and cooperative learning. With the help of educational information technology, students could easily and quickly integrate into learning. It additionally improved students' enthusiasm and creativity. It obtained unanimous praise from students.

Discussion

The following points based on the research results were discussed:

1. The MOOC-based blended learning process enhanced the creative thinking of art students. This may be due to the following reasons. The MOOC-based blended learning process is a hybrid online and offline learning approach. In the online learning stage, students use MOOC resources to learn the course content and create new knowledge through online communication and discussion. In the classroom learning stage, teachers use new knowledge to create situation links that provide opportunities to enhance students' creative thinking, establish targeted learning, and master knowledge and skills. Classroom activities are organized on a variety of creative thinking topics, highlighted collaborative learning and the process of understanding and mastering knowledge, and used a variety of media to present and share the results of creative thinking. Students consolidate and deepen their knowledge and results in the after-course stage. On the other hand, due to the MOOC-based blended learning process, brainstorming and debates in cooperative groups promote students' good observation, questioning, and originality in their views. They further stimulate the generation of creative thinking and also contribute to the

development of students' collective concepts and team spirit, so that their overall quality presents an overall improvement (Zhang, 2006).

2. Student satisfaction improves because of the MOOC-based blended learning process. There are several reasons for this: Firstly, the MOOC blended learning process helps to increase students' intrinsic interest and makes the learning process more educational and interesting. The group cooperative process in the MOOC blended learning process is a process of building solidarity and collaborative relationships. Students cooperate as a group. They share and communicate with each other to promote more effective learning and to improve students' cooperative ability. Secondly, the evaluation system of the MOOC blended learning process runs through the whole process of students' learning. In the whole MOOC blended learning process, there is mutual evaluation among groups, mutual evaluation of students in groups, mutual evaluation between teachers and students, formative evaluation, and process evaluation. Therefore, the MOOC blended learning process evaluation system is conducive to synthesizing the learning effects of students, so that students learn in evaluation and evaluation in learning, and are recognized by most students (Onchawiang, 2021).

Recommendation

1. It is recommended to encourage teachers to adopt the MOOC-based blended learning process. MOOC-based blended learning process which is the new teaching concept is adopted. In the process of teaching implementation, it is needed to create two kinds of teaching situations, both online and offline. Additionally, a variety of information technology support should be created. Based on the characteristics of the blended learning process of MOOC, teachers need to adapt and change. Especially, great changes need to be made for teachers who are accustomed to the teacher-led face-to-face classroom teaching model under the traditional teaching concept. Teachers should understand the advantages and good teaching effects of the MOOC-based blended learning process, and master how to apply the MOOC-based blended learning process to teaching (Ruangrit, 2018).

2. It is recommended to focus on the teaching environment of the MOOC-based blended learning process. The MOOC-based blended learning process needs to be carried out in both online and offline environments. To ensure that there is a smooth development of the MOOC-based blended learning process, schools need to provide an appropriate teaching environment, including hardware equipment and software services. The hardware equipment mainly includes the server and high-speed network equipment (switch and router) used to construct the online teaching situation. Moreover, multimedia classrooms, electronic blackboards, mobile desks, chairs, and touch display screens are essential to construct offline teaching situations. Software services mainly include a teaching management platform, learning management platform, knowledge sharing platform, and classroom interaction platform (Luo, 2019).

3. It is recommended to promote the MOOC-based blended learning process in universities. The MOOC-based blended learning process, on the one hand, relies on excellent MOOC educational resources and implements high-quality educational resources in classroom teaching through the selection of teachers. On the other hand, the MOOC-based blended learning

process combines the advantages of students' online teaching situations and offline teaching situations. By organizing students' learning process through learning topics, students can obtain a comprehensive and profound understanding of specific topics. The blended online and offline learning situations cannot only give full play to students' freedom and autonomy in mastering key basic concepts and core competencies but also promote students' creative thinking through collaborative exploration and practice activities. The MOOC-based blended learning process has a certain value in the exploration of improving the quality of classroom teaching, and it can be promoted and applied in other universities (Pachob, 2021).

REFERENCES

- Bin He. (2015). SPOC: Teaching process innovation based on MOOC. *China Audio-visual Education*, (03), 22-29.
- Hongchun Z. (2017). Exploration and practice of blended learning mode based on the Blackboard learning platform. *Electronic Education Research*, (2), 87-98.
- Lihua Z. (2006). Research on creative thinking. *Educational science*, (05), 86-89.
- Onchawiang, D. (2021). A study of Massive Open Online Course model for Burapha University project. *Journal of Educational Technology and Communications Faculty of Education Mahasarakham University*, 4(10), 118-29.
- Ongkrutraksa, W. (2021). The use of MOOC in a blended environment of international advertising and marketing communications course. *Journal of Rattana Bundit University*, 16(1), 50-64.
- Pachob, S. (2021). The Effect of blended learning in innovation and educational technology courses of students in the Faculty of Education Pitchayabundit College. *Academic Journal of Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus*, 10(1), 316-326.
- Phakakat, S. (2021). Development of a service-learning model based on a blended learning method to enhance critical thinking for students in higher education. *Scholar: Human Sciences*, 13(1), 164-175.
- Ruangrit, N. (2018). The research and development of instructional design model for Massive Open Online Courses in higher education for educational courses. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences, and arts)*, 11(4), 950-961.
- Saelo, B. & Boonsawaeng, W. (2021). The study of STEM projects to improve students' creative thinking and beliefs of teachers and students toward STEM projects for improving creative thinking in southern secondary schools. *Journal of Education Prince of Songkla University*, 32(3), 175-190.
- Sirisitthimahachon, K. (2018). Teaching critical thinking in the 21st century learning process towards assessments for development. *University of the Thai Chamber of Commerce Journal*, 38(3), 106-119.
- Sripanlom, T. & Nugultham, K. (2021). Creative thinking ability of undergraduate students in the design of local chemistry products by community-based project learning. *Journal of Education Mahasarakham University*, 15(1), 57-70.

- State Council of PRC. (2010). *Outline of the National Medium and Long-term Plan for Education Reform and Development*.
- Theerasopee, N. (2019). Influence factors in the behavioral intention of the use of the web portal Thai MOOC educational System. *Silpakorn University Journal*, 39(5), 96-116.
- Thummanond, C. (2021). The effects of using blended learning program on learning engagement of undergraduate students. *Journal of Education Naresuan University*, 23(2), 140-151.
- Vinitchayajinda, P. (2017). Art projects and creative thinking of elementary school students in Bangkok. *Chulalongkorn Medical Journal*, 61(1), 117-128.
- Yinghong L. (2019). Construction and practical exploration of the blended teaching model in colleges and universities. *Higher Education Exploration*, (12), 48-55.

A CURRICULUM EVALUATION MODEL DEVELOPED FOR IDEOLOGICAL AND POLITICAL THEORY COURSE OF ZHOUKOU NORMAL UNIVERSITY

Gao Haiwei¹, Sombat Kotchasit², Angkana Karanyathikul³, And Kanreutai Klangphahol⁴

¹ Curriculum and Instruction, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail address: 369013847@qq.com

² Curriculum and Instruction, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail address: sombat@vru.ac.th

³ Curriculum and Instruction, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail address: angkana@vru.ac.th

⁴ Curriculum and Instruction, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail address: kanreutai@vru.ac.th

Received : March 20, 2022

Revised : April 18, 2023

Accepted : May 31, 2022

ABSTRACT

The purposes of the current research were to develop and implement the curriculum evaluation model for Ideological and Political Theory Course of Zhoukou Normal University as well as, to study the results of curriculum evaluation and the policy or suggestion for curriculum and instruction of Ideological and Political Theory Course. The current study was divided into two phases. The first phrase was to develop the curriculum evaluation model and the second one was to implement a constructed evaluation model of Ideological and Political Theory Course of Zhoukou Normal University. In the first phase, researcher developed an evaluation model for Ideological and Political Theory Course, which included five parts: context evaluation stage, input evaluation stage, process evaluation stage, product evaluation stage and outcome evaluation stage. In the second phase, the researcher implemented constructed evaluation model of Ideological and Political Theory of Zhoukou Normal University. The research sample was 30 freshmen who studied in a class. They were selected randomly. After collecting data from the questionnaire, the observation table was converted using Likert 5-point scale, and the data were analyzed using the one-sample t-test of SPSS statistical software. It was found that some problems which were needed to be solved in the Ideological and Political Theory Course related to the context evaluation stage, input evaluation stage and process evaluation stage. In the product evaluation stage and the outcomes evaluation stage, the problems found were highly consistent. Those problems were about the lack of capability to transform theoretical knowledge into practice. In addition, they were closely related to the first three stages. Therefore, the course evaluation model developed in the study was suitable for the evaluation of ideological and political theory courses.

Keywords:

Curriculum Evaluation; Ideological and Political Theory Course; Curriculum Evaluation Model

Significance of the problems

Ideological and political work has always been highly valued and concerned by the state. In December 2017, at the National Conference on Ideological and Political Work in Colleges and Universities, General Secretary Xi Jinping emphasized that it was necessary to adhere to the central link of cultivating people with morality, and to promote ideological and political work throughout the entire process of education and teaching. Moreover, it was necessary to realize the whole process of educating people with an all-round education (Chen, 2018).

According to the perspective of developmental classroom teaching, it was believed that the current teaching evaluation index system simply juxtaposed the evaluation indexes of "teaching" and "learning", which couldn't reflect the internal relationship between them (Liu, 2013). In another way, it was believed that the problems in the design of the current evaluation index system for classroom teaching in colleges and universities were as follows: The evaluation concept lagged the modern teaching concept, and the index design reflected "teaching by teaching" (Wang & Ao, 2015). The design of evaluation index was lack of science and guidance function. The measurability of evaluation indexes was not strong, and the evaluation results were lack of accuracy.

At present, there were relatively few research literatures on the evaluation model of ideological and political theory course. In addition, almost of them were still at the level of qualitative research, lacking statistical data and objective index support as well as unable to in-depth study about its scope of application and actual effect. To better realize the scientific evaluation of ideological and political theory courses in university, more scientific teaching evaluation model of ideological and political theory courses must be constructed. It could effectively guarantee the quality of education and teaching of this course. Through the form of evaluation and feedback, its aim was to continuously improve the Ideological and Political Theory courses.

Research questions

The research questions were as follows:

1. How does the curriculum evaluation model for Ideological and Political Theory Course of Zhoukou Normal University work?
2. What is the result of the curriculum evaluation model implemented to evaluate Ideological and Political Theory Course of Zhoukou Normal University?

Research objectives

The objectives were as follows:

1. To develop and implement the curriculum evaluation model for Ideological and Political Theory Course of Zhoukou Normal University.
2. To study the results of curriculum evaluation and the policy or suggestion for curriculum and instruction of Ideological and Political Theory Course.

Research Methodology

Phase 1: To develop an evaluation model for Ideological and Political Theory Course

1.1 To develop the evaluation model

The researcher constructed the CIPP evaluation model and numerous references such as learning outcome then interviewed seven experts in the relevant field, and finally formulated a draft of the ideological and political theory course evaluation. The researcher provided the experts the drafted evaluation model of the ideological and political theory course. The experts proposed appropriate opinions and suggestions through the analysis of the dimensions, objectives, variables of evaluation, research population and sample, tools of evaluation and data analysis from drafted evaluation model. According to the experts, the researcher was suggested to revise the drafted evaluation model of ideological and political theory course. Finally, the evaluation model of the ideological and political theory course was formed.

1.2 To collect and analyze the data for examining the drafted evaluation model.

The researcher provided the final version of the ideological and political theory curriculum evaluation model and its evaluation form to the expert group. The experts reviewed and evaluated the developed curriculum evaluation model. After obtaining the experts' feedback, the researcher analyzed the data to examine the suitability and consistency of each component of the evaluation model of the course.

Phase 2: Implement constructed evaluation model of Ideological and Political Theory of Zhoukou Normal University

2.1 Population and samples

2.1.1 Population and samples in the context evaluation stage

The population included the related educator, management personnel and related employers of Zhoukou Normal University.

The purposive sampling was used to interview three educators, three employers, and three university administrators through interview forms.

2.1.2 Population and samples in the input evaluation stage

The population was teachers and students of the ideological and Political theory course of Zhoukou Normal University.

The purposive sampling was used to interview 10 teachers of the ideological and political theory course through interview forms. The questionnaire was also carried out with 30 students enrolling in ideological and political theory courses randomly.

2.1.3 Population and samples in the process evaluation stage

The population was a teacher and student of the ideological and Political theory course of Zhoukou Normal University.

The purposive sampling was used to interview 10 teachers of the ideological and political theory course through interview forms. The questionnaire was also carried out with 30 students enrolled in ideological and political theory courses.

2.1.4 Population and samples in the product evaluation stage

The population was students of the ideological and Political theory course of Zhoukou Normal University.

The random sampling was used to evaluate the 30 students in a class of ideological and political theory course and collect the students' Learning achievement.

2.1.5 Population and samples in the outcome evaluation stage

The population was students of the ideological and Political theory course of Zhoukou Normal University.

The random sampling was used and the questionnaire was employed with 30 students in ideological and political theory courses.

2.2 Research instruments

2.2.1 Instruments for data collection in the context evaluation stage

1) The instrument for data collection was an interview form. The IOC values of all 17-interview questions in the background evaluation interview form were above 0.5. Therefore, the validity of the interview questions of all background assessment interview forms is appropriate.

2.2.2 Instruments for data collection in the input evaluation stage

1) The instrument was an interview form. The IOC values of the 13-interview questions in the background evaluation interview form were all above 0.5. Therefore, the validity of the interview questions of all background assessment interview forms was appropriate.

2) The instruments for data collection at this stage is a questionnaire. The IOC values of 13 items were all above 0.5. The Cronbach's alpha coefficient of the questionnaire was 0.811, which was greater than 0.8. Therefore, the questionnaire of the current stage met the requirements and could be used in the study.

2.2.3 Instruments for data collection in the process evaluation stage

1) The instrument was an interview form. The IOC values of the 15 interview questions in the background evaluation interview form were all above 0.5. Therefore, the validity of the interview questions of all background assessment interview forms was appropriate.

2) The instrument for data collection at this stage was a questionnaire. The IOC values of the 15 items were all above 0.5. The Cronbach's alpha coefficient of the questionnaire in the input evaluation stage was 0.830, which was greater than 0.8. Therefore, the questionnaire of the current stage met the requirements and could be used in the study.

2.2.4 Instruments for data collection in the product evaluation stage

1) The instrument was an observation form. The IOC values of 15 items in the observation table were all above 0.5. Therefore, the validity of the items for all Product evaluation phases was appropriate.

2.2.5 Instruments for data collection in the outcome's evaluation stage

1) The instrument was a questionnaire. The IOC values of 14 items were all above 0.5. The Cronbach's alpha coefficient value was 0.835, which was greater than 0.8. Therefore, the questionnaire of the current stage met the requirements and could be used in this study.

2.3 Data collection

2.3.1 Data collection in the context evaluation stage

The researcher observed and recorded the data by studying the relevant literature and interviewing relevant informants, including gathering information from the Government Policy, Policy of higher education, and Development of learners in 21th Century skills.

2.3.2 Data collection in the input evaluation stage

The researcher observed and recorded the data through interviews with 10 teachers and questionnaires from 30 students. These included structure of curriculum, content of curriculum, goal of curriculum, teaching and learning management, learning materials, medias and facilities, atmosphere of classroom, and subject timetable.

2.3.3 Data collection in the process evaluation stage

The researcher observed and recorded the data through interviews with 10 teachers and questionnaires from 30 students, including the information about the management, processes of teaching and learning, learning activities, extra learning activities, and measurement and evaluation of learning.

2.3.4 Data collection in the product evaluation stage

The researcher recorded the relevant data through the collection and desirable characteristics.

2.3.5 Data collection in the outcome evaluation stage

The researcher observed and recorded the relevant data through a questionnaire survey of 30 students. The main content was the Ideological and political implementation in daily life by the students.

2.4 Data analysis

2.4.1 Data analysis in the context evaluation stage

The researcher presented the information with clear and logical relationship through deductive, inductive, and synthetic methods, including extracting the law, cause and effect, and explanation from the research data to draw conclusions.

2.4.2 Data analysis in the input evaluation stage

1) Qualitative data was analyzed and interpreted using content analysis and interpretation through inductive method.

2) The data of the questionnaire was analyzed using the SPSS software to obtain the arithmetic mean and standard deviation.

2.4.3 Data analysis in the process evaluation stage

1) Qualitative data was analyzed and interpreted using content analysis and interpretation through inductive method.

2) The data of the questionnaire was analyzed using the SPSS software to obtain the arithmetic mean and standard deviation.

2.4.4 Data analysis in the product evaluation stage

The data of the observation form was analyzed using the SPSS software to obtain the arithmetic mean and standard deviation.

2.4.5 Data analysis in the outcome evaluation stage

The data of the questionnaire was analyzed using the SPSS software to obtain the arithmetic mean and standard deviation.

2.5 Propose the policy or suggestion for developing Ideological and Political Theory curriculum

According to the analysis of 5-stage evaluation results, CIPPO evaluation model, standing for context, input, process, product, and outcomes, was proposed as a policy or a suggestion for Ideological and Political Theory curriculum

Research findings

Phase 1: The findings about the development of the curriculum evaluation model for Ideological and Political Theory Course

1.1 The findings were revealed as follows:

The draft of curriculum evaluation model (CIPPO Model) consisted of five components:

1) context evaluation, 2) input evaluation, 3) process evaluation, 4) product evaluation and 5) outcomes evaluation. The important aspect of each component was as follows:

Context evaluation

The objective of the current stage was to study about the background and information of the present and future context around the world and in China. The evaluation contents included government policy, policy of higher education and development of learners in 21st Century skills. The evaluation processes included two parts: The first part related to the relevant literature. The second part related to the interview of three educators, three employers and three university administrators using interview form. The content analysis was used to analyze the data.

Input evaluation

The objective of the current stage was to study about the problems of curriculum input. The evaluation included the problems of curriculum structure, curriculum content, curriculum goal, instructional management, materials, medias and facilities, classroom atmosphere and the problems of Subject timetable. The evaluation processes included two parts: The first part related to the interview of ten instructors using the interview form. The second part related to employing questionnaire with thirty students. Data analysis included content analysis, mean and standard deviation.

Process evaluation

The objective of the current stage was to study about the problems of curriculum management processes and instructional processes. The evaluation included the problems of curriculum management processes, instructional processes, extra and ordinary learning activities

and learning measurement and evaluation. The evaluation processes included two parts: The first part related to interview ten instructors using the interview form. The second part related to employing questionnaire with thirty students. Data analysis included content analysis, mean and standard deviation.

Product evaluation

The objective of the current stage was to study about the product of curriculum. The evaluation included learning achievement and desirable characteristics. The evaluation processes included two parts: The first part related to examining students' grade within the semester. The second part related to evaluating students' desirable characteristics using the observation form. Data analysis included mean and standard deviation.

Outcomes evaluation

The objective of the current stage was to study about students' learning outcomes. The evaluation content was Ideological and political implementation in daily life by the students. The evaluation processes included the questionnaire for asking to thirty students. Data analysis included mean and standard deviation.

1.2 The findings of developing 5-stage curriculum evaluation model

This step aimed to determine the quality of the drafted curriculum evaluation model before implementing. It was evaluated by five experts to ensure its appropriateness and consistency. The findings were presented as follows:

The validity verification of the drafted model

The evaluation form for ensuring its validity being proposed to the experts was comprised of three parts. The first part was the introduction of the evaluation form. The second part was the appropriateness score and the corresponding specific description. The third part was the specific evaluation content, which consists of nineteen items. The quality of the evaluation form was considered from the Index of Item-Objective Congruence (IOC).

After the drafted model was reviewed by the advisors, then submitted the IOC-specific evaluation form to five experts. The researcher obtained the completed evaluation forms which were evaluated. The validity of all question items was above 0.5, which was appropriate.

Reliability verification of the drafted model.

The evaluation form for ensuring its reliability consisted of nineteen items. Each item appeared in the form of a declarative sentence. There were correspondingly set of five answer options in terms of: "very important, important, general, unimportant, and very unimportant". They were assigned as values of 5, 4, 3, 2, and 1 respectively to construct a Likert 5-point scale. This scaled evaluation was submitted to seven experts. The collected data was analyzed by Cronbach's alpha coefficient on SPSS software to obtain its reliability. The value of Cronbach's alpha coefficient was at 0.841. Therefore, the reliability of the drafted curriculum evaluation model met the requirements.

Phase 2: The findings of implementing the curriculum evaluation model

2.1 The finding of context evaluation stage

2.1.1 The researcher obtained the following results by studying related documents such as government policy, policy of higher education and development of learners in 21st century skills:

1) The Central Committee of the Communist Party of China and the State Council have successively issued several policies and implementation plans on ideological and political theory courses in 2005. A first-level discipline of Marxist theory was added (Dong, 2017). General Secretary Xi Jinping attached great importance to the teaching of ideological and political theory courses in colleges and universities. He has repeatedly mentioned that "ideological and political theory courses must be strengthened in the course of improvement, to enhance the affinity and pertinence of ideological and political education, and to meet the needs and expectations of students' growth and development." Additionally, his mention emphasized on cultivating newcomers to take on the great task of national rejuvenation and cultivating socialist builders and successors with all-round development of morality, intelligence, physique, art and labor." "Ideological and political theory courses were the key courses to implement the fundamental task of cultivating people through virtue" ("Xi Jinping presided over a symposium", 2019).

2) The Propaganda Department of the Central Committee of the Communist Party of China and the Ministry of Education has issued important documents many times, such as the 2012 "National College Students', Ideological and Political Education Work Evaluation System (Trial)" and the 2015 "Standards for the Construction of Ideological and Political Theory Courses in Higher Schools". The introduction of these documents aimed to improve the teaching quality of ideological and political theory courses.

3) The 21st century skills include creativity and innovation, critical thinking and problem solving, communication, collaboration, information literacy, media literacy, information and communication skills, flexibility and adaptability, initiative and self-direction, social and diverse cultural skills, efficiency, and commitment, learning and innovation. After analyzing, the required skills based on the ideological and political theory courses that related to the 21st century were critical thinking, problem solving, communication, collaboration, initiative and self-direction, social and multicultural skills.

2.1.2 The researcher obtained the following results through interviews with employers and educational managers:

1) The employer believed that the graduates trained by the university should abide the law and be loyal to the motherland. Moreover, they should have good social morality, professional ethics, the excellent quality of continuous innovation and teamwork, a correct world outlook, life values and socialist morality, good speech, well civil manners, strong adaptability and endurance. In addition, they should be able to withstand the double test of success and setbacks, respect others, care for others, be compassionate, be strict with yourself and be lenient to others.

2) Educational administrators believed that college students should have the better grasp of theoretical knowledge, being reflected in forms of good grades. However, the ideological quality of selfness was needed to be improved. There was no better way to put knowledge into action.

2.2 The finding of input evaluation stage

2.2.1 The researcher obtained the following results through interviews with professional course teachers:

1) The multimedia system facilities were relatively not up to date. They could only play PPT and video.

2) Due to the relatively large number of students in the class, the teacher couldn't effectively interact with the students in the back row when teaching in a large classroom.

3) The knowledge structure of the curriculum couldn't effectively achieve the teaching objectives.

4) The teaching materials and course schedule could better meet the requirements.

2.2.2 The researcher conducted a questionnaire survey on thirty students and obtained the following results:

At the current stage, a one-sample t-test was performed on each item of the questionnaire, and the standard was set at 70%. The finding of comparing the different scores of students' opinions with the criteria found that the average values of items numbered 1,2,4,6 and 8 were all higher than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 1) the finding of comparing the different scores of students' opinions with the criteria, 2) the course content conformed to the teaching objectives of the ideological and political theory course, 4) the ideological and political theory was appropriate for the requirement course, 6) the total amount of class hours of ideological and political theory courses was properly arranged, 7) the weekly class hour of the ideological and political theory courses was arranged properly, and 8) the educational level of the professional teachers met the relevant requirements of the ideological and political theory course in the questionnaire. On the other hand, the item numbered 3, 5,9,10,11,12 and 13 were all lower than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 3) the atmosphere of the ideological and political theory course is suitable, 5) the ideological and political theory course had an appropriate number of students taught each time, 9) the professional title level of professional teachers met the relevant requirements of the ideological and political theory courses, 10) the working years of the professional teachers met the relevant requirements of the ideological and political theory courses, 11) the teaching materials of ideological and political theory courses met the relevant requirements, 12) teaching classroom was the requirement of ideological and political theory curriculum, and 13) the multimedia system met the requirements of the ideological and political theory courses

2.3 The finding of processes evaluation stage

2.3.1 The researcher obtained the following results through interviews with professional course teachers:

1) In the learning activities of ideological and political theory courses, teachers were less able to introduce students into situational teaching.

2) In the teaching process of ideological and political theory courses, there were many phenomena of substituting and filling the classroom.

3) The teaching management process in the classroom of ideological and political theory could met the requirements.

2.3.2 The researcher conducted a questionnaire survey on thirty students and obtained the following results:

At the current stage, a one-sample t-test was performed on each item of the questionnaire, and the standard was set at 70%. The finding of comparing the different scores of students' opinions with the criteria found that the average values of items numbered 1,3,5,6,7,8,9,11,12,13 and 15 higher than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 1) the content, scope and expression of the ideological and political theory course are appropriate, 3) the content of ideological and political theory course could meet the needs and interests of students, 5) the knowledge of ideological and political theory courses to promote students' psychological development had a certain breadth and depth, 6) teachers chose different teaching aids according to the teaching content of different ideological and political theory courses, 7) students could actively participate in the teaching process, 8) when participating in the teaching process, students could form a positive interest and attitude, 9) there was good interaction between teachers and students in the class, 11) the teaching link of ideological and political theory course connected naturally, 12) the introduction of ideological and political theory courses was accurate, 13) in the class of the ideological and political theory course, the teacher introduced the students into the teaching situation, and 15) in the teaching of ideological and political theory courses, teachers often filled the classroom.

The average values of items numbered 2,4,10, and 14 were all lower than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 2) The ideological and political theory class teacher ignored the emotional input to the students, 4) The standard and system of ideological and political theory course for evaluating students were biased and had a lack of scientific evidence, 10) The teaching links of the ideological and political theory course were flexible and diverse, and 14) In the teaching of ideological and political theory courses, teachers skillfully organized students to study independently, inquiry and cooperation.

2.4 The finding of product evaluation stage

2.4.1 The results of students' evaluations for this semester's courses were as follows:

In this semester, the teachers were in charge of the class scored the students from four observation perspectives: student attendance, student interaction, independent learning, and homework after class. The full score was 100 points, and grades were divided according to the scores. Excellent level was at 90~100 points; good was 80~89 points; medium was 70-79 points; general was 60-69 points; failed was 60 points or less.

Table 1 Student Grade Results for Courses This Semester

	excellent	good	medium	generally	failed
Student number	1	6	16	7	0

2.4.2 The results of desirable characteristics of students in this semester were as follows:

In the product evaluation stage, a one-sample t-test was performed on each item of the observation form, and the standard was set at 70%. The finding of comparing the different scores of students' performance with the criteria found that the average values of items numbered 1,2,3,7,8,9,10,11, and 13 were all higher than the statistical significance of 70% at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items are show as follow; 1) the students strengthened their political identification with the party's innovative theory, 2) the students strengthened their ideological identity with the party's innovative theory, 3) the students strengthened their emotional identification with the party's innovative theory, 7) the students inherited traditional Chinese virtues, 8) the students carried forward the Chinese revolutionary morality, 9) The students consciously absorbed and learned from all the excellent moral achievements of human civilization, 10) the students abided the code of ethical conduct, 11) the students respected for the rule of law is internalized in their hearts, 13) the students improved their legal literacy, and 14) the students improved their ideological and moral qualities. The mean values of the item numbered 4,5,6,12 and 15 were all lower than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 4) The students became the most active youth representatives in promoting socialist core values, 5) The students promoted socialist morality, 6) The students practiced socialist morality, 12) The students externalized exemplary compliance with the law into behavior, and 15) The students lead the moral trend.

2.5 The finding of outcome evaluation stage

2.5.1 The researcher surveyed thirty students through questionnaires and obtained the following results:

At the current stage, a one-sample t-test was performed on each item of the questionnaire, and the standard was set at 70%. The finding of comparing the different scores of students' opinions with the criteria found that the average values of items numbered 2,3,4,5,7,8,9,10,11 and 13 were all higher than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 2) In your daily life, you had the civic morality of diligence and thrift, 3) In daily life, you had firm ideals and beliefs, distinguish right and wrong, good and evil, 4) In your daily life, you had the civic morality of unity and friendship, 5) In your daily life, you had a civilized and polite social morality, 7) In your daily life, you had a civilized and polite social morality, 8) In daily life, you could have strict self-discipline, always and everywhere to the Constitution and laws as the criterion, 9) In your daily life, you had the social morality to protect the environment, 10) In your daily life, you had the social morality of taking good care of public property, 11) In your daily life, you had the professional ethics of honesty and trustworthiness, and 13) In your daily life, you had the professional ethics of contributing to the society

The average values of items numbered 1,6,12 and 14 were all lower than the 70% standard at .05 level of statistical significance ($p < .05$). The content in those items were show as follow; 1) In your daily life, you could actively practice the core socialist values, 6) In your daily life, you had the social morality of helping others, 12) In your daily life, you had the professional ethics of love and dedication, and 14) In your daily life, you could develop the habit of finding the law, handling affairs according to the law and relying on the law

Conclusion

1. The research conclusion of the curriculum evaluation model developed

Due to the analysis, the researcher developed and constructed a curriculum evaluation model for ideological and political theory courses based on the CIPP evaluation model of American scholar Stufflebeam, D.L. It includes five stages, namely: 1) Context evaluation stage, 2) Input evaluation stage, 3) Process evaluation stage, 4) Product evaluation stage, and 5) Outcome evaluation stage. The researcher conducted a data analysis on the quality of the evaluation model of the ideological and political theory course based on validity and reliability aspects, and all of the results met the requirements. Therefore, the evaluation model of the ideological and political theory course developed met the requirements and could be used in the current study.

2. The research conclusion of the curriculum evaluation model implementation

1) The research conclusion of context evaluation stage

Through the study of the results of government policy, policy of higher education and development of learners in 21st Century skills, as well as the analysis of the results of interviews with employers and education managers, the researcher comes to the following conclusions:

The quality of socialist builders and successors cultivated by ideological and political theory courses required by government policies and higher education policies is consistent with the qualities that employers expect employees to possess. The 21st Century skills required by the course objectives of the ideological and political theory courses can meet the requirements of government policies and higher education policies to cultivate people as well as the qualities that employers expect employees to have. However, education administrators believe that there is an appropriate gap between the students trained in the actual ideological and political theory courses and the socialist builders and successors required by government policies and higher education policies, which couldn't meet the needs of employers for employees. corresponding quality expectations.

2) The research conclusion of input evaluation stage

The researcher drew the following conclusions through the study of the interview results and the analysis of the questionnaire survey results:

In terms of facilities, the multimedia facilities in the classroom were relatively backward. In terms of instructional management, the number of people in each class was too large, and teachers could not effectively interact with an individual student. In terms of course content, the course knowledge structure could not effectively achieve the teaching objectives. In terms of teaching staff, the age distribution was unreasonable, and there were many young teachers with low professional titles. All in all, there were still some unreasonable places in the input stage of ideological and political theory courses, which required decision makers to make careful choices in order to escort the teaching goals of ideological and political theory courses.

3) The research conclusion of process evaluation stage

The researcher drew the following conclusions through the study of the interview results and the analysis of the questionnaire survey results:

In terms of learning activities, emotional investment in students was ignored, and students were less able to be introduced into situational teaching. In terms of the teaching processes, teachers designed fewer teaching links, and there were more phenomenon of full house irrigation. In terms of learning ability measurement and evaluation, the standard or system for evaluating students in ideological and political theory courses was biased. All in all, there were still some unreasonable places in the process stage of ideological and political theory courses, which required decision makers to make decisions seriously and revise the course plan in time.

4) The research conclusion of product evaluation stage

Through the study of students' scoring results and the analysis of students' desirable characteristics results, the researcher came to the following conclusions:

In terms of student ratings, students with excellent grades took account of 3.4%, students with good grades took account of 20%, students with medium grades took account of 53.3%, students with average grades took account of 23.3%, and students with poor grades took account of 0%. Therefore, the results of the students' scores in the current study were relatively low. The reason was that students scored less in the perspective of interactive observation. In terms of students' desirable characteristics, students scored lower in promoting and practicing socialist morality, and externalizing model compliance with laws, which all indicated that students' ability to transform theoretical knowledge into practice was weak.

5) The research conclusion of outcomes evaluation stage

Through the analysis of the questionnaire results, the researcher drew the following conclusions:

The items with mean below 70% significance at .05 level of statistical significance ($p < .05$) in the questionnaire had 4 items. These all indicated that the students' ability to transform theoretical knowledge into practice was relatively insufficient.

To sum up, the curriculum evaluation model developed in the research could effectively evaluate the ideological and political theory courses. In the input evaluation stage, input evaluation stage and process evaluation stage, some problems that needed to be solved in the ideological and political theory course could be effectively found. In the product evaluation stage and the outcomes evaluation stage, the problems found by them were highly consistent, all of which were the lack of ability to transform theoretical knowledge into practice, and these were closely related to the first three stages. Therefore, the course evaluation model developed in this study was suitable for the evaluation of ideological and political theory courses.

Discussion

1. The discussion of the curriculum evaluation model developed

The course evaluation model (CIPPO) for ideological and political theory courses was developed based on the constructivism theory, behavior theory and human theory. The reason why it met the requirements and could be used in this study was that: 1) The course evaluation model of ideological and political theory courses in colleges and universities has passed the structural validity and reliability tests, and had good structural validity and internal consistency. It verifies "input evaluation, input evaluation, process evaluation, product evaluation and the rationality of the division of the five dimensions of "outcomes evaluation" showed from

one aspect that the developed course evaluation model is suitable for the evaluation of ideological and political theory courses. 2) The evaluation model of ideological and political theory courses not only focused on background variables such as policy environment and institutional environment, but also paid attention to input variables such as teaching resources, theme time arrangement, teaching plans, teacher teaching and performance, student learning and performance, etc. Process variables also paid attention to product variables such as teaching effects and outcomes variables such as students' value-added ability. It systematically and completely reflected the basic state of the teaching of ideological and political theory courses in colleges and universities and could be well good applied. 3) This study developed a course evaluation model. In the specific evaluation practice, the evaluators should not make the quantitative evaluation results absolute, and should not simply use the quantitative evaluation results as the only basis for the evaluation of teachers' ideological and political theory course teaching activities. Quantitative evaluation should be adhered to combined with qualitative evaluation, the evaluation results were more credible and convincing (Xu & Wang, 2022).

2. The discussion of the curriculum evaluation model implementation

The researcher used the developed curriculum evaluation model to evaluate ideological and political theories, and found that whether it was the product evaluation stage to observe the students' grades from the four perspectives, or the evaluation of students' ideal characteristics, or the results of student questionnaires in the outcomes evaluation stage, both showed that students' ability to transform theoretical knowledge into practice was relatively insufficient. There was an appropriate gap between this for the socialist builders and successors required by government policies and higher education policies. It could not meet employers' expectations of employees with corresponding qualities. The researcher believed that the reason might appear in the input evaluation phase and the process evaluation phase, which could be roughly summarized as follows: 1) In terms of facilities, the multimedia facilities were relatively old, and the multimedia system settings are backward, and only PowerPoint and videos could be played, 2) In terms of teaching management, large class teaching was not conducive to the interaction between teachers and students, and the efficiency of classroom teaching was low, 3) In terms of course content, the goal of ideological and political theory courses was to educate people, but the content was too theoretical to be understood. 4) In terms of teaching staff, there were relatively many young teachers who lacked the related teaching experience. The theoretical knowledge mastered by teachers could not be used freely, and the content taught could not be focused and 5) In terms of the teaching process, there were some phenomenon that the teaching methods were cramming and the design of teaching links absent from the teaching process.

Recommendation

1. The research recommendation of context evaluation stage

At this stage, it was believed that the students trained in practical ideological and political theory education could not meet the requirements of employers. University administrators should optimize the training objectives and adjust the talent training program in a timely manner. Although the training objectives of this course were consistent with the expectations of employers, there was still room for optimization. Higher education administrators

could adjust the talent training program appropriately from the perspectives of improving practical abilities and enhancing humanistic literacy, striving to make it more practical and in line with reality.

2. The research recommendation of input evaluation stage

At this stage, it is believed that there were still some unreasonable aspects in terms of facilities, teaching and learning management, course content, and teaching staff. University administrators should 1) Increase capital investment and optimize teaching facilities.

The optimization of teaching places included two aspects. One was hardware construction and software construction. If any of these two aspects lacked, the teaching efficiency would be greatly reduced. Increasing capital investment was the main driving factor objectively. 2) Adopting small class teaching, a class generally did not exceed 20 people. This was beneficial for every student to participate in the course teaching, and teachers could also tailor their teaching to each student's characteristics. 3) Optimize course content. To strengthen the practical teaching link of the education of ideological and political theory courses in colleges and universities, and the ideological and political theory courses should be combined with the students' life and learning reality. In the case that the content of the course was more theoretical knowledge and static text, firstly, education administrators should appropriately increased the practical teaching link of ideological and political theory courses. Secondly, teachers should create life-like teaching scenarios for students according to their physical and mental characteristics, so that teaching could present a vivid state of life. The third point was that classroom teaching that should also allow students to extend their learning outcomes to life. 4) Optimize the composition of teaching teachers, and appropriately increased the proportion of senior professional titles with rich teaching experience. The ability and quality of teachers determined to a large extent the result of teaching ideological and political theory courses. But some new teachers still used traditional teaching methods. This required more training for some teachers and it was also required to change the role of teachers to ensure the normal implementation of ideological and political theory courses (Li, 2014).

3. The research recommendation of process evaluation stage

At this stage, it was believed that the teaching process and student learning activities designed by the teacher are relatively limited, neglecting emotional engagement with students, and there was a significant phenomenon of overcrowding. University administrators should optimize the teaching design link, change the duck-feeding teaching method, and improve the efficiency of classroom teaching. The researchers suggested to start from the aspects of optimizing the teaching objectives and highlighting the key points of teaching. In addition, the teaching process should be smooth, the teaching methods should be flexible, the teaching activities should be diverse and effective, the teaching instructions should be clear, the teaching structure should be rigorous, the teaching language should be standardized, and the teaching time arrangement should be reasonable. This course belonged to a more difficult basic cultural course. In teaching, teachers should use theoretical knowledge explanation, teaching case analysis, classroom group discussion, independent exploration and cooperative learning and other methods to carry out teaching activities (Ma, 2020). Stimulating students' interest in learning could increase emotional investment in students, and lead students into scenario-based teaching.

4. The research recommendation of product evaluation stage and outcomes evaluation stage

In these two stages, it was believed that students' ability to transform theoretical knowledge into practice was weak. Universities administrators should strengthen process management and improve students' ability to convert theoretical knowledge into practice. Specifically, schools could increase investment in practical education, organize students to participate in various practical activities, and improve students' practical abilities. Schools could explore new teaching methods and establish a sound evaluation mechanism for practical ability. Schools could cooperate with enterprises and social organizations, establish internship bases, and provide students with better internship environments and opportunities.

REFERENCES

- Chen, J. (2018). *Teachers of ideological and political theory course practice the "four unified" teacher ethics view research* [Doctoral thesis], Jilin University, China. <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CDFDLAST2019&filename=1019001017.nh>
- Dong, Q. (2017). *Research on the teaching mode reform of ideological and Political theory course in Colleges and universities* [Doctoral thesis], Northeast Forestry University, China. <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CDFDLAST2019&filename=1018248385.nh>
- Lui, H. (2013). Developmental classroom teaching evaluation index system: constructing ideas and examples. *Global Education Outlook*, 3, 48-56.
- Li, Z. (2017). Current Situation and Thinking of Teaching Evaluation Index System of Ideological and Political Theory. *Ideological and theoretical education guide magazine*, (02), 62-67.
- Li, W. (2014). *Research on the evaluation of the project teaching method based on the CIPP evaluation mode* [Master thesis], Northeastern University, China. <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201602&filename=1016011306.nh>
- Ma, Q. (2020). *Research on classroom teaching of preschool education major based on CIPP evaluation mode* (Master thesis, Xizang University, China). <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202201&filename=1020319385.nh>
- Wang, C., & Ao, M. (2015). Research on the Evaluation Index System of College Classroom Teaching: from the perspective of Learning. *Research on Higher Education in Chongqing*, (02), 80-85. <https://doi.org.10.15998/j.cnki.issn1673-8012.2015.02.015>.
- Xi Jinping presided over a symposium of teachers of ideological and political theory courses, and stressed that casting the soul of implementing the Party's educational policy and implementing the fundamental task of cultivating morality and cultivating people. (2019, March 19). *People's Daily*, p. 1.
- Xu, X., & Wang, J. (2022). Construction of comprehensive ideological and political evaluation index system for college courses Based on the theoretical framework of CIPP evaluation model. *College Education Management*, 1, 47-60.

DEVELOPMENT OF CAREER PLANNING COURSE BASED ON THE EXPERIENTIAL LEARNING MODE TO CULTIVATE STUDENTS' WORK SKILL OF ZHOUKOU NORMAL UNIVERSITY

Mao Xiaojing¹, Sombat Kotchasit² And Nitikorn Onyon³

¹ Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: 635355058@qq.com

² Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: sombat@vru.ac.th

³ Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: nitikorn@vru.ac.th

Received : March 20, 2022

Revised : April 18, 2023

Accepted : May 31, 2023

ABSTRACT

This study aimed to achieve the following objectives: 1) to develop a career planning course based on the experiential learning model for college students, 2) to compare the work skills of students after completing the career planning course with a criterion set at 70%, and 3) to assess students' satisfaction with the career planning course. The sample consisted of a class of 25 students, selected using simple random sampling. The research instruments used included: 1) the six components and lesson plans of the career planning course based on the experiential learning model, 2) a work skills assessment form, and 3) a satisfaction questionnaire. Data analysis included the calculation of mean and standard deviation for the work skills data, with statistical significance set at a .05 level and the criterion set at 70%. One-sample t-tests were used for the analysis. Additionally, the mean and standard deviation of the student satisfaction data were calculated. The results of the study are as follows:

1) The course comprised the principle, objective, content, instructional process, instructional material, and learning assessment, and utilized a "four-step" teaching process.

2) The mean post-test score for teamwork skills after completing the career planning course was 10.08 (SD = 1.80). This score exceeded the 70% criterion with statistical significance at a .05 level ($t = 4.66$, $p = .001$). Similarly, the mean post-test score for problem-solving skills after completing the career planning course was 9.48 (SD = 2.16), which also exceeded the 70% criterion with statistical significance at a .05 level ($t = 2.50$, $p = .020$). The study demonstrated a trend of increasing mean scores.

3) Comparing the post-course satisfaction scores of the career planning course (mean = 76.52 out of 80, SD = 3.64) with the standard value of 3.51, the results indicated a high level of satisfaction among the 25 students. This finding was statistically significant at a .05 level ($t = 100.26$, $p = .001$).

Keywords

Career Planning Course; Experiential Learning; Cultivate Students' Work Skills

Significance of the problems

Career planning originated in the United States in the early 20th century and became an important part of school education and psychological counseling in the United States in the 1980s after long-term development. After years of research and empirical evidence, it was found that good career planning not only promotes smooth employment and career success for work seekers but also facilitates entrepreneurial success and sustainable growth for entrepreneurs, causing countries around the world to begin to follow suit and introduce exploration and research. In China, there was no career planning education for students before university education. So the career planning theories were copied from western countries. They were not fully adapted and lack of localized characteristics. The teaching methods were mainly theoretical lectures (Zhou, 2016).

In order to actively cope with the serious employment pressure, planning education was carried out for students to build a bridge between students and employers. In 2007, it was clearly stated that all colleges and universities should include career development and career guidance courses in their teaching plans (Zhu, 2020). It was about how to help students develop their 21st century skills, establish a correct view of employment, understand the employment situation and improve teamwork skills and problem-solving skills. This had become an increasing concern for universities as well as the whole society. In order to cope with the future global competition, there should be exploring teaching methods that were more in line with the characteristics of career planning courses, teaching objectives, characteristics of teaching objects and career planning, optimizing teaching strategies and constructing experiential learning mode. These can help enrich the traditional teaching design theoretical system, which is of great significance to improve the teaching effect of courses and achieve course objectives.

Experiential learning focused mainly on students and considered teachers as the leaders. We applied an experiential learning model to the teaching practice in order to realize the interactive communication between teachers and students. The research would help students to learn and gain. It would help to enrich the theoretical system of teaching design and would be of great practical significance to the teaching reform and course construction as well as to the development of work skills of college students (Zhang, 2020).

Research questions

1. What are the components of career planning course based on the experiential learning mode for college students?
2. Do students cultivate their work skills through career planning course based on the experiential learning mode?

Research objectives

1. To develop a career planning course based on the experiential learning mode for college students.
2. To compare work skills of students after learning through career planning course based on experiential learning mode with the criteria at 70%.
- 3 To compare students' satisfaction on career planning course based on the experiential learning mode.

Research findings

1.1 Research Methodology

1.1.1 Five experts to evaluate six components of course development

1.1.2 Population and sample

The population was all students who enroll to study this course from ZhouKou Normal University. The sample was 25 students or one section which was selected by simple random sampling.

1.2 Research instruments

Research instruments were the tools for conducting the research to collect data. The research instruments which were used in this study were:

1.2.1 Instruments for measuring the course development six components

To evaluate career planning course based on an experiential learning model, researchers created course program assessment forms.

Five experts who evaluated the draft of the course were consisted of 2 specialists in course field, 2 specialists in instruction relevant to specific content, and 1 specialist in measurement and assessment field. If the average score of the suitability evaluated by a group of experts is higher than 3.51, the six components of the course development document is suitable and internally consistent. All six components of the course development were evaluated by the experts and scored above 3.51. Therefore, the six components of the course development were suitable to improve students' work skills.

1.2.2 Work skill situational test

Researchers created the scoring criteria of the work-skill and problem-solving skills assessment form.

There were interviews with managers of companies in different fields to find out what work skills they were looking for in work applicants. The teamwork assessment form and problem-solving skills assessment form was constructed based on teamwork and problem-solving skills. The scale was constructed by using Rubric Score Criterion through four aspects: contributing

to the team's work/interacting with teammates/keeping the team on track/expecting quality. The scale was constructed by using Rubric Score Criterion through four aspects: analyzing problem/solution process and method/identify countermeasures/implementing solutions. The scale is a three-level scale that includes never, sometimes, and always. The result of analyzing the IOC index showed that all Item Objectives were appropriate and could be used in the test. The value of IOC of each item in the test is higher than 0.8. So that they could be used in the assessment form about the teamwork skills and problem-solving skills.

1.2.3 Satisfaction questionnaire

Five experts evaluated the satisfaction questionnaire for 16 items and then the researchers calculated the findings based on the Index of Consistency (IOC). The IOC for each item of the satisfaction questionnaire were ranged from 0.80-1.00. The results of the IOC index analysis indicated that the 16 items of the satisfaction questionnaire were more appropriate and could be used for satisfaction assessment of career planning courses based on the experiential learning model.

The Cronbach's Alpha coefficient method was used to analyze the student satisfaction data, and its Alpha value was 0.83 which was higher than 0.80 (Cronbach, 1951). This indicated that the internal consistency of the student satisfaction questionnaire met the requirements.

1.3 Data collection

The procedures of data collection were as follows:

1.3.1 The samples were assigned to do the post-test for measuring work skills which was a constructed instrument. Through interviewed with five managers in different fields, we knew that teamwork and problem-solving skills were important work skills. The instruments consisted of work skills situational tests.

1.3.2 The sample was taught using career planning course based on an experiential learning model.

1.3.3 After finishing the instruction, the samples received the post-test which was the work skills situational test.

1.3.4 The samples were asked to do the students' satisfaction questionnaire to express their opinion toward the course.

1.4 Data analysis

In this study, data were analyzed by using the statistical method according to the research objectives.

1.4.1 Statistic which was used to determine the different significance of the post-test work skills scores at the 0.05 level was one-sample t-test for the relevant samples with the criterion set at 70%.

1.4.2 Statistics which were used to assess student satisfaction with the experiential learning-based career planning course were arithmetic means and standard deviations.

1.5 Research Results

The results were presented according to the research objectives as follows:

1.5.1 The career planning courses based on experiential learning were recognized by experts.

The researcher developed a career planning course based on the experiential learning mode and prepared a draft course, lesson plans, and measurement instruments.

The draft course and lesson plan were evaluated by a total of five experts from Zhoukou Normal University in China and Valaya Alongkorn University in Thailand, including three Chinese experts and two Thai experts. The experts evaluated the course development strategies, principles, course documents, measurement instruments, and lesson plans, and the experts unanimously approved the draft course. Developing a career planning course based on an experiential learning mode can effectively improve students' emotional experience, make students have more direct, deep, and real career experience in experiential situations, form attitudes and concepts of self-career development, explore self-development methods, solve career problems, and plan their careers in the situations.

1.5.2 The work skills of students after learning through career planning course based on experiential learning mode higher than the 70 percent criterion at 0.05 level of significance.

1.5.2.1 The findings of comparison of teamwork skills after learning through career planning courses based on experiential learning model

The findings of comparison of teamwork skills post-test scores which were analyzed by using t-test for dependent sample were presented in the below table.

Table 1 The analysis of comparing the different scores of teamwork skills

Group	n	Total score	Criteria score	$\bar{X}$	S.D.	t	p
Experimental group	25	12	8.4	10.08	1.80	4.66	.001*

* $p < 0.05$

As presented in Table 1, the mean scores of post-test of students' teamwork skill was 10.08, SD = 1.80.

The findings of this table revealed that after learning through career planning courses based on experiential learning model, the post-test scores of students' teamwork skill was higher than the criterion of 70% scores at .05 level of statistical significance ($t = 4.66$, $p = .001$).

1.5.2.2 The findings of comparison of problem-solving skills after learning through career planning courses based on experiential learning model

The findings of comparison of problem-solving skills post-test scores which were analyzed by using t-test for dependent sample were presented in the below table.

Table 2 The analysis of comparing the different scores of problem solving skill

Group	n	Total score	Criteria score	$\bar{X}$	S.D.	t	p
Experimental group	25	12	8.4	9.48	2.16	2.50	.020*

* $p < 0.05$

As presented in Table 2, the mean scores of post-test of students' teamwork skill was 9.48, SD = 2.16.

The findings of this table revealed that after learning through career planning courses based on experiential learning model post-test scores of students' problem solving skills was higher than the criterion of 70% scores at .05 level of statistical significance ($t = 2.50$, $p = .020$).

1.5.3 The career planning course based on the experiential learning mode was statistically higher than the 70 percent criterion at 0.05 level of significance.

The findings of comparison of students' satisfaction after learning through career planning courses based on experiential learning model with the criteria set at 3.51 scores which were analyzed by using t-test for one sample were presented in the below table.

Table 3 The analysis of comparing the different scores of students' satisfaction

Group	n	Total score	Criteria score	$\bar{X}$	SD	t	p
Experimental group	25	80	3.51	76.52	3.64	100.26	.001*

* $p < 0.05$

As presented in Table 3, the mean scores of 25 students after learning through career planning courses based on experiential learning mode was 76.52 out of 80 and the standard deviation was 3.64 which was statistically higher than the criterion of 3.51 scores at .05 level of statistical significance ($t = 100.26$, $p = .001$).

1.6 Research Conclusions

Through data analysis, researchers could draw the following conclusions:

1.6.1 The experts evaluated the course rational, course objective, course content, instructional process, instructional material, learning assessment. The experts unanimously approved that the course development the developing of career planning course based on experiential learning model could effectively improve students' emotional experience. Moreover, it would be able to make students to have more direct, deeper and real career experience in experiential situations. They would have a form of attitudes and concepts of self-career development. They would can explore their self-development methods, solve career problems, and plan their careers in advance in the situations.

1.6.2 The comparison of students' work skills after using the experiential learning based on experiential learning model at criteria of 70%.

1) The comparison of students' teamwork skills after using the experiential learning based model

The results of the study showed that students' teamwork skills were at a high level after using the career planning course based on experiential learning model. The career planning course used the teaching method of experiential learning model. Students had a new understanding of group cooperation. They could play their strengths in the group. During the process, team members had to cooperate with each other and trusted each other in order to succeed. Students' work skills significantly improved.

2) The comparison of students' problem-solving skills after passing the experiential based on learning model

The results of the study showed that students' problem-solving skills were at a high level after using the career planning course based on experiential learning model. The career planning course used the teaching method of experiential learning model. The students' problem-solving skills were significantly improved by asking questions and analyzing problems to achieve problem solving skills in the student process.

1.6.3 This study used SPSS software to assess students' satisfaction with the career planning course based on the experiential learning model. The results showed that students' satisfaction with the career planning course based on the experiential learning model was at a high level. In classroom practice, participation in activities in the form of group cooperation provided students with sufficient opportunities to discuss with each other and shared their learning. The professor conducted summary assessment, which helped to improve students' exploration of knowledge and innovation of ideas. The career planning course based on experiential learning mode was appreciated by students.

Discussion

The following points based on the research results were discussed:

1. The research discussion of development of career planning course for college students based on an experiential learning model

In the new economic environment, students were facing increasingly fierce competition in the market. The employment situation was becoming more and more severe, so students' work skills played a crucial role in the process of work hunting (Ruangsaeng et al., 2018). career planning courses based on the experiential learning model is a way for students to develop an intuitive and deep understanding of their interests, abilities, values, career planning and the whole process of career decision making through well-designed activities, games and situations, and to guide students to participate, experience and share activities in which students develop college students' career planning skills and work skills. The "four-step " was used in the course development process so that teachers could improve the effectiveness and efficiency of teaching by creating effective teaching situations, guiding students to actively discuss and share,

encouraging students to reflect, sublimating experiences, and advocating for students to deepen their experiences in practice (Thuvanuti, 2018).

2. The research discussion of career planning courses based on the experiential learning model improve students' work skills.

This might be due to the following two reasons: 1) experiential learning was a process in which teachers guided students into specific scenarios that were appropriate to the teaching content, focusing more on the process of learning by experience. Teachers helped students understand the teaching content quickly and correctly and promoted the simultaneous development of students' cognitive and practical skills, and 2) work skills were important skills in career planning courses. In the teaching process, teachers let students participated in small groups through the form of activities. The groups got outstanding performance because the team members cooperated well. This was conducted to cultivating students' collective concept and teamwork spirit and improving teamwork skills (Poonputtra, 2020). Problem-solving skills that enabled learners to apply problem solving strategies proficiently, to collect and apply the knowledge needed to solve practical problems in specific situations, and to achieve effective results (Prajankett et al., 2021).

3. The research discussion about career planning courses based on experiential learning mode improve students' satisfaction.

The reasons for this were as follows: 1) the experiential learning mode is to create situation that coincides with the teaching content in the classroom teaching process. Therefore, the teaching content can be restored to allow students to understand, construct knowledge and develop their abilities through personal experience and practice (Chanunan, 2021), 2) the assessment system of the experiential learning mode is used throughout the whole process of learning to learn. In the whole experiential learning practice, there are mutual assessment of members between groups, mutual assessment of members within groups, mutual assessment between teachers and students, and holistic assessment. Therefore, the experiential learning mode can better mobilize students' enthusiasm and initiative, and improve the teaching effect and students' satisfaction of learning (Nipattamanon, 2021).

Recommendation

The following are some recommendations based on the research results:

1. The career planning course based on the experiential learning mode takes students as the main focus. It should be fully mobilizes the enthusiasm of group members to participate in activities, to improve students' comprehensive ability, to give full play to students' motivation, and to improve the relevance and effectiveness of course content. From the perspective of the class, the activities can promote class cohesion. They can gradually realize students' experiential learning autonomy, and finally achieve the purpose of improving students' employability.

2. The career planning course based on experiential learning mode is teacher-led. Students are motivated to participate in experiential learning by setting up classroom activities related to the topic. Teachers should guide students to stay close to the learning content. They should always supervise and guide them so that they do not deviate from the topic in the learning process. Teachers need to have a strong knowledge about of teaching methods of experiential

learning mode, strengthen theoretical learning They should be able to improve teaching ability and improve the quality of course teaching.

3. The career planning course based on the experiential learning mode effectively improves students' work skills in the actual classroom teaching process, and through various activities. Role swapping methods will make the relationship between teachers and students to be more harmonious. The classroom atmosphere will be more harmonious. This leads to achieving a better teaching results and improving students' learning performance.

REFERENCES

- Chanunan, S. (2021). Enhancing preservice SUEM teachers' STEM PCK and teaching self-efficacy through STEM PCK-based course with uses of experiential learning coupled with worked example instructional principles. *Journal of Education Naresuan University*, 23(1), 45-73.
- Houyu Z. (2016). The design of teaching objectives of college students' career planning class based on social intelligence enhancement. Education Teaching Forum. *Journal of Hangzhou Normal University*, (23), 85-87.
- Nipattamanon, J. (2021). Bridging between theory and practice: Experiential learning of guided field trip for hospitality students. *Journal of Liberal Arts Ubon Ratchathani University*, 17(2), 108-132.
- Poonputtra, A. (2020). The development of skills for building instruments of students for learning assessment, teamwork skills and learning achievement in measurement and assessment educational using exercises of learning together (LT) collaborative learning model. *Journal of Humanities and Social Sciences Nakhon Phanom University*, 10(3), 95-104.
- Prajankett, O., Chamnongchit, S., Sanee, A., & Charoensan, P. (2021). The effect of organizing learning activities based on gamification concept toward problem-solving skills of nursing students. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 22(2), 132-140.
- Qiuying Z. (2020). An introduction to the application of experiential teaching in secondary vocational career planning courses. *Journal of Mental Health Education in Primary and Secondary Schools*, (2), 17-21.
- Ruangsaeng, B., Charoenarpornwattana, P. & Chantarathong, C. (2018). Career development plan in an organization: A selected case study of an automotive parts company in the eastern seaboard industrial estate, Rayong Province, Thailand. *HRD Journal*, 9(2), 84-91.
- Thuvanuti, P. (2016). The casual comparative study of human resources career development focus of Thai public and private organizations in globalization era. *Journal of graduate studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*, 10(2), 215-233.
- Yuli Z. (2020). A preliminary investigation of experiential teaching method for college students' career planning class. *Journal of Heilongjiang Education (Theory and Practice)*, (2), 53-54.

DEVELOPMENT OF INQUIRY-BASED INSTRUCTIONAL PROCESS TO PROMOTE INDEPENDENT LEARNING ABILITY FOR IDEOLOGICAL AND MORAL CULTIVATION AND LEGAL BASIS

Wangjun¹, Sombat Kotchasit², Rekha Arunwong³ And Mesa Nuansri⁴

¹ Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: 171376859@qq.com

² Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: sombat@vru.ac.th

³ Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: rekha@vru.ac.th

⁴ Curriculum and Instruction Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Under the Royal Patronage
E-mail: mesa@vru.ac.th

Received : March 20, 2022

Revised : April 18, 2023

Accepted : May 31, 2022

ABSTRACT

The objectives were to 1) develop the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability for Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis, and 2) implement and determine the effectiveness of the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability. The population of this study was 400 first-year undergraduates in the first semester of 2022-2023 academic year in Zhoukou Normal University. The sample was 30 students derived from a cluster sampling. The research instruments were 1) six lesson plans using inquiry-based instructional process, 2) the independent learning ability evaluation forms including classroom observation form and self-evaluation form with the criterion set at 70 percent, and 3) the questionnaire for students' satisfaction. The research instruments could be used after evaluation by five experts. The statistics used for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test of one sample.

The findings of the study were as follows. The inquiry-based instructional process to promote independent learning ability for Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis was consisted of seven steps. Before class, it was Step 1 which was "Assignment and preview". During class, it was Step 2 which was "Introduce situations", Step 3 which was "Individual inquiry", Step 4 which was "Cooperative group inquiry", Step 5 which was "Presentation of the result", and Step 6 which was "Summary and evaluation". After class, it was Step 7 which was "Assignment and homework. The mean score, which was evaluated by five experts, was 4.22 - 4.88. This was higher than the criterion of 3.51, and the standard deviation was 0.14 - 0.30.

After using the inquiry-based instructional process, the percentage of the independent learning ability, the classroom observation, the self-evaluation of the students and the students' satisfaction were higher than the criterion set at 70 percentage with statistical significance at .05 level.

Keywords

Ideological and moral; Cultivation and Legal basis; Inquiry-based Instructional Process, Independent Learning Ability

Significance of the problems

Self-regulated Learning (SRL) was born in the 1980s and is considered as a necessary condition for lifelong Learning. The requirement of modern education to the educatee is not only what to learn, but also how to learn. Without the help, management and supervision of schools and teachers, every kind of "learning" after going out of campus requires the ability of independent learning to truly achieve lifelong learning in order to achieve personal continued development. Therefore, in the comprehensive ability of cultivating talents in colleges and universities, independent learning is one of the important abilities related to students' sustainable development. (Liu Xiaoqing, 2021)

According to the Work Points of Henan Education Department in 2020 of Henan Provincial Working Committee for Colleges and Universities, they proposed to optimize teaching methods and teaching links, focus on inspiring, interactive and inquiry-based teaching, emphasized contextual teaching, and promote research-based, project-based and cooperative learning. Under the macro background of a new round of curriculum reform in the current new era, new challenges were posed to educational researchers, and more and more educational researchers begun to pay attention to the research of inquiry teaching mode. In order to improve students' independent learning ability.

Through the investigation of data in many papers and in terms of the teaching of moral education in colleges and universities over the past 20 years, there were great problems in the teaching of Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis in most colleges and universities in China. In the university stage, students were in a period of rapid development of logical thinking, and they liked to explore problems and pursued rationality. Nowadays, in most cases, the teaching of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis" did not meet the needs of students' rational knowledge completion. The teaching content of the course is boring. The teaching mode was single, and the students' interest in learning was not high. In order to stimulate students' enthusiasm and initiative in learning the course of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis", we must improve the teaching process of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis" under the premise of giving full play to the leading role of teachers. So that students can study independently, think independently and improve their independent learning ability under the guidance of teachers. (Hao wenbin, 2020). Because of the reasons above, the implementation

of "ideological and moral cultivation and Legal basis" course inquiry-based instructional process was inevitable.

At the theoretical level, although there are a lot of related researches on independent learning ability, there are not many researches on improving the independent learning ability of college students. This study is a enrichment and supplement to the research content in this field. At the same time, based on humanistic learning theory and constructivism theory, this study puts forward a inquiry- based instructional process that can improve learners' independent learning ability, which provides teachers in colleges and universities with a teaching model and research theory that is suitable for the new teaching background and meets the needs of current talents. At the practical level, this study carried out the practice of the inquiry- based instructional process in the "ideological and moral cultivation and Legal basis" course of Zhoukou Normal College , which enriched the practical research cases of college teachers on the teaching model, and provided a reference research implementation approach for subsequent scholars.

Research questions

1. How does the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability for Ideological and Moral Cultivation and Basic Legal Course?
2. How does the implementation effect of the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability for Ideological and Moral Cultivation and Basic Legal Course?

Research objectives

The objectives of this research were as follow;

1. To develop the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability for Ideological and Moral Cultivation and Basic Legal Course.
2. To implement and determine the effectiveness of the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability.

Research Methodology

1.1 Population and sample

The population was 400 undergraduate students from the Ideological and Moral Cultivation and Basic Legal Course of ZhouKou Normal University.

The sample was 30 first-year college musicology students at Zhoukou Normal University. They were selected by cluster random sampling method.

1.2 Research instruments

Research instruments were as follow:

1.2.1 Six lesson plans

The 5 experts who evaluated the quality of six lesson plans included 2 specialists in curriculum field ,2 specialists in instruction relevant to specific content , and 1 specialist in measurement and evaluation field. The results of Content Validity Index (CVI) were 0.8-1.0, which were all higher than 0.79 (Shi Jingjing, et al, 2012). Therefore, the six lesson plans could be used.

1.2.2 Independent learning ability evaluation form

The Independent learning ability evaluation form consisted of the classroom observation form and the self-evaluation form. The assessment forms of students' independent learning ability were in three items: self-planning, self-monitoring and self-evaluation. The Indexes of Item objective Congruence (IOC) were 0.8-1.0 and 0.8-1.0 respectively. They were higher than 0.50. Therefore, classroom observation sheets and self-evaluation sheets could be used.

1.2.3 Questionnaire for students' satisfaction

Five experts evaluated 18 items of satisfaction questionnaire, and then the researchers calculated its findings according to the Indexes of Item Objective Congruence (IOC). The IOC Indexes of items were 0.80-1.00. The result showed that 18 items in satisfaction questionnaire were appropriate and could be used in inquiry-based instructional process. The Cronbach's Alpha - value was 0.94. This showed that the internal consistency of the student satisfaction questionnaire met the requirements.

1.3 Data collection

- 1) The sample learned through the inquiry-based instructional process.
- 2) After the inquiry-based instructional process, the samples were subjected to classroom observation evaluation of the independent learning ability. They were asked to do the questionnaire survey of the independent learning ability.
- 3) Assessed students' satisfaction using satisfaction questionnaire

1.4 Data analysis

In this study , data was analyzed by using the statistical method according to the research objectives.

- 1) Compared the results of independent learning ability after learning through inquiry-based instructional process with the criterion of 70 percent.
- 2) Compared the results of the students' satisfaction after learning through inquiry-based instructional process with the criterion of 70 percent.

Research findings

1. The results of developed the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability for Ideological and Moral Cultivation and Basic Legal Course.

Through researched literature on the definition of "inquiry-based instructional process" by people in different periods, constructivism theory and Humanistic learning theory, we get the interpretation of the meaning of inquiry-based instructional process. The inquiry-based instructional process studied in this paper refers to the process of student-centered independent

inquiry under the guidance of teachers. The instructional process is inspired by teachers, under the premise of students' independent learning and cooperative discussion, with current teaching materials as the basic inquiry content, to provide students with sufficient freedom of expression, to explore questions, and to cultivate students' independent learning ability of self-planning, self-monitoring and self-evaluation in the process of exploration. The process of instructional were as follow:

1) Before class:

Step1: Assignment and preview

Teacher prepares the learning plan which consisted of situation and instructional materials and so on. Students Individually or in-group preview before class and find problem solutions through finding and other methods.

2) In class

Step2: Introduce situations

Teachers determine the learning situation according to the teaching objectives and teaching progress, introduce the situation and ask questions, and guide students to learn independently.

Step3: Individual inquiry

According to the allocated tasks, students find solution, link to individual inquiry. Teacher asks the students for self-planning and self-monitoring, reading, listening, analyzing correct information. After that ask them for self-evaluation about their individual task.

Step4: Cooperate group inquiry

Team members brainstorm, collaborate, share information, and discuss problem to get results. If they cannot solve the problem, ask them to communicate with the teacher. The teacher pays attention to and guides the study of each group. In this process, teacher should play the role as an organizer, a coordinator and guidance. Teacher should assign exercise students according to their independence ability.

Step5: Present the result

The results are presented in small groups. The group send representatives to answer questions. Each team evaluates each other and votes for the best team in the class. The group members evaluate each other and select the best student in each group.

Step6: Summary and evaluation

Teacher asks the students to summary individually, and present to the group for improving. Teacher evaluates then gives feedback. Then teacher provides summary by using variety of platform and various kinds of presentation, mind map and other advance organizers.

3) After class

Step7: Assignment and homework

The teacher assigns homework, applies knowledge to real life, sends to student online platform. Students are urged to submit their homework to the platform within the specified time. Their advantages and disadvantages are pointed out to evaluate their feedback on the homework.

The five experts evaluated the appropriateness and consistency of the various components of the inquiry-based instructional process. The mean score was 4.22 - 4.88 which were higher than 3.51, and the standard deviation was 0.14 - 0.30. This indicated a good quality

of suitability and internal consistency for each component of the inquiry-based instructional process.

2. The results of implemented and determined the effectiveness of the inquiry-based instructional process to promote independent learning ability.

2.1 The results of the classroom observation

The results of the classroom observation after learning through inquiry-based instructional process with the criterion of 70 percent as showed in follow table 1.

Group	n	Full score	Criteria score	M	SD	t	p
Experimental group	30	15	10.5	11.83	1.08	6.72*	.000

According to table 1, the results of post-test of 30 students' independent learning ability were shown as follow: $\bar{X} = 11.83$, $SD = 1.08$, $P = 0.00 < 0.05$. The above results showed that after learning the inquiry-based instructional process, the score of students' independent learning ability in the course of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis" was higher than 70% at .05 level. This indicated that the independent learning ability of students in the course of Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis has been significantly improved through the inquiry-based instructional process.

2.1 The results of self-evaluation

The results of the self-evaluation after learning through inquiry-based instructional process with the criterion of 70 percent as showed in follow table 2.

Group	n	Full score	Criteria score	M	SD	t	p
Experimental group	30	15	10.5	13.24	0.42	35.57*	.000

According to table 2, the results of post-test of 30 students' independent learning ability were shown as follow: $\bar{X} = 13.24$, $SD = 0.42$, $P = 0.00 < 0.05$. The above results showed that after learning the inquiry-based instructional process, the score of students' independent learning ability in the course of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis" was higher than 70% at .05 level.

This indicated that the independent learning ability of students in the course of ideological and moral cultivation and legal basis has been significantly improved through the inquiry-based instructional process.

2.3 The results of students' satisfaction

The results of the students' satisfaction after learning through inquiry- based instructional process with the criterion of 70 percent as showed in follow table 3.

Group	n	Full score	Criteria score	$\bar{X}$	S.D.	T	p
Experimental group	30	90	63	75	3.48	125.37	.000*

According to table 3, the results of post-test of 30 students' students' satisfaction were shown as follow: $\bar{X}$ =75(full score was 90), SD=3.48, P=0.00<0.05. The above results showed that after learning the inquiry- based instructional process, students' satisfaction in the course of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis" was higher than 70% at .05 level. This indicated that the students' satisfaction in the course of ideological and moral cultivation and legal basis has been significantly improved through the inquiry-based instructional process.

Discussion

The discussion based on the above research results were as follow:

1) Inquiry- based instructional process, is to give priority to explore the teaching. The Instructional process is induced in the inspiration of teacher on the premise of students independent learning and cooperative discussion. The current teaching material was the basic exploring content to students around the world. The life practice was used as reference object to provide students with full freedom of expression, to question, to explore, and to discuss issues. Students can participate in the process of acquiring knowledge independently. They can master the inquiry ability which is necessary for inquiry learning. At the same time, on the basis of mastering new knowledge, the positive attitude of exploring the unknown world is cultivated (Liu Hua 2011). Inquiry-based instructional process is an essential teaching method that introduces inquiry in the field of science into the classroom. It enables students to understand scientific concepts and the nature of scientific inquiry through a process similar to that of scientists. It cultivates the ability of scientific inquiry (Xi Xian 2012). The purpose of inquiry instructional process is to cultivate students' independent learning ability and learning satisfaction (Peng Xiantao, 2011).

2) The inquiry-based instruction process improves students' independent learning ability in the course of Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis. Several characteristics in "inquiry-based instructional process" promote students' independent learning ability. First, self-helping and advocating research before teaching. Students learn independently through tasks assigned by teachers under the guidance of help sheets to continuously improve students' independent learning ability. Second, mutual assistance (cooperative learning) and setting appropriate task- driven situations allow students to fully demonstrate. Questions, supplementation, questioning, debates and other forms, the independent inquiry and group

cooperation, peer exchanges and other forms of mutual aid learning can be implemented. Third, it is teacher ' assistance which means teacher helps students improve according to their learning situation. The teacher changes the traditional method of all-inclusive teaching which based on learning to teach and on the basis of the correct diagnosis of the learning situation. Teacher deletes the complication and simplify the situation. With this implementation, the targeted teaching and learning should be matched with the needs of students. Specifically, traditional "teaching" and "learning" is reversed. The teacher sets up appropriate questions with help sheets to let students explore first, and then let them show their learning results, discuss, question, and collaborate in the classroom. Then determine what to teach and how to teach after students' different ideas have fully stirred and collided in the classroom (Zhong Guangqun, 2014).

3) Student satisfaction was improved through the inquiry-based instruction process. There are several reasons. The implementation of inquiry-based instructional process is not only the transformation of classroom teaching process, but also the transformation of teachers' teaching concept and students' learning method. In this study, teachers actively accept the teaching concept of inquiry-based instructional process and respect students' physical and mental development. It is believed that each student will have different progress and development in ideological and moral cultivation and legal basis learning. Therefore, inquiry-based instructional process cannot only increase students' subject knowledge, but also cultivate students' emotional attitude of learning to share, be tolerant and accept, and improve their independent learning ability (Peng Xiantao, 2011).

Recommendation

1. Teachers are encouraged to use an inquiry-based instruction process. Inquiry teaching is a useful teaching method which is suitable for college students' learning psychology which should be applied in the course of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis". It is also a feasible means to solve various problems in the course of "Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis". In the inquisition teaching of Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis, teachers should change the traditional teaching concepts, get to know the students deeply, and formulate comprehensive teaching objectives. In the classroom teaching, teachers should pay attention to enriching the teaching content, grasp the degree of inquiry, and choose useful inquisition teaching strategies and evaluation system.

2. Independent learning focuses on an inquiry-based instructional process. Students are the subject of independent inquiry learning. Through independent inquiry learning, independent thinking and cooperative inquiry, they can discover problems and acquire knowledge, so that the classroom meets with the needs of students. Moreover, the " teachers guide students to learn" becomes "students expect to learn". This highlights that students are the subject of independent learning and self-development.

REFERENCES

- Hao, W. (2020). Ideological and Moral Cultivation and Legal Basis. The application of discussion teaching. *Journal of Teaching and Research*, 6(5), 81-85.
- Liu, H. (2011). Research on "self-inquiry" teaching under the guidance of Constructivism theory, *Journal of Beijing Normal University (Social Sciences)*, 13(12), 23-27.
- Liu, X. (2021). Research on Strategies of smart classroom to improve college students' independent learning ability. *Comparative study on cultural innovation*, 5(8), 95-97.
- Peng, X. (2011). A Preliminary study on the "three Sections and nine steps" classroom teaching model of efficient student textbooks. *Academic Weekly*, 9(4), 63-66.
- Peng, X. (2013). On the concept of research teaching in universities. *Education Guide*, 6(3), 39-44.
- Xia, X. (2012). *Research and Practice of inquiry-based learning Styles (Vol. 2)*. Shandong University Press.
- Ye, L. (2016). *A New Exploration on the Role and Development of Teachers*. Beijing: Education Science Press.
- Zhong, G. (2014). Construction of inquiry-based Teaching Model in Ideological and Political Theory Course. *Heilongjiang Higher Education Research*, 5(2), 26-31.

ภาคผนวก

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn

หลักเกณฑ์การส่งบทความ

ชื่อวารสาร : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn
ISSN (Online) 2730-1516
ISSN (Print) 2408-1205 (สงวนลิขสิทธิ์)

กำหนดเผยแพร่ : 2 ฉบับ ต่อ ปี (ราย 6 เดือน)
ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

เจ้าของ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานบทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา บริหารธุรกิจ การท่องเที่ยวและการบริการ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของนักวิจัย นักวิชาการและผู้สนใจทั่วไป
2. เพื่อเผยแพร่ผลงานบทความวิจัยและบทความวิชาการ เพื่อการพัฒนาพื้นที่ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ตำบล หมู่บ้านหรือชุมชน แก่นักวิจัย นักวิชาการและบุคคลทั่วไปได้เสนองานผลงานวิจัยสู่สาธารณะ
3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้และผลงานทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา บริหารธุรกิจ การท่องเที่ยวและการบริการ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงประสบการณ์ในการวิจัยระหว่างสถาบันขอเขตเนื้อหา : บทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่สาขาวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

โครงสร้างของบทความประกอบด้วย

1. หลักเกณฑ์ทั่วไป

1.1 บทความวิชาการที่จะเสนอเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ต้องเป็นบทความวิชาการ หรือบทความวิจัย หรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่ไม่เคยตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน

1.2 บทความวิชาการจะได้รับการตีพิมพ์ เมื่อผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ (ยกเว้นบทความพิเศษ)

2. การเตรียมต้นฉบับ

กองบรรณาธิการจะรับพิจารณากลับกรองเฉพาะต้นฉบับที่เป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

2.1 ต้นฉบับ เป็นต้นฉบับพิมพ์ใช้ภาษาไทยอย่างเดียว หรือภาษาอังกฤษอย่างเดียว ภาษาที่ใช้ควรถูกต้องตามหลักภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกินหลังตัวอักษร ความยาวไม่เกิน 10 หน้า A4 ระบุเลขหน้าให้ชัดเจนบริเวณด้านบนขวาของหน้ากระดาษ

- บทความภาษาไทยใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14

- บทความภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14

*ให้ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ข้อ 4 รูปแบบการพิมพ์

2.2 ชื่อเรื่อง ควรกระชับและตรงกับเนื้อเรื่อง

2.3 ชื่อผู้เขียน ใช้ชื่อเต็ม โดยไม่ระบุชั้นยศ บรรดาศักดิ์ คำนำหน้านาม

2.4 สถานที่ทำงานของผู้เขียน ระบุสังกัดทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สามารถติดต่อได้สะดวก และ E-Mail

2.5 บทคัดย่อ ให้ทำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยสรุปสาระสำคัญของบทความอย่างครบถ้วนและมีความยาวไม่เกิน 300 คำ ระบุคำสำคัญ (Keyword) จำนวนไม่เกิน 5 คำ

2.6 เนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาทางวิจัย ควรสอดคล้องกับกระบวนการวิจัยและครอบคลุมดังนี้

บทนำ อธิบายความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย สมมติฐาน (ถ้ามี) หรือคำถามการวิจัย อาจรวมถึงการตรวจสอบเอกสารไว้ในการอธิบายความสำคัญของปัญหา

การตรวจสอบเอกสาร เป็นการสังเคราะห์สาระจากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงแนวความคิด ทฤษฎี และข้อมูลที่มีส่วนสัมพันธ์กับเรื่องที่วิจัย และสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ระบุวิธีการเก็บข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล รวมไปถึงระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ปี พ.ศ. ที่ทำการวิจัย

ผลของการวิจัย แสดงผลของการวิจัยและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาวิจัยนั้น ๆ อาจมีภาพตารางและแผนภูมิประกอบ ทั้งนี้อาจพิจารณาผลการวิจัยด้วยแนวคิดที่ได้จากการตรวจสอบเอกสารได้

บทสรุป วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ เป็นการสรุปผลที่ได้รับจากการวิจัยรวมถึงการอภิปรายผลด้วยแนวคิดที่ได้จากการตรวจสอบเอกสาร และให้ข้อเสนอแนะบนพื้นฐานของผลงานวิจัย

2.7 ภาพประกอบและตาราง ควรมีเฉพาะที่จำเป็น และมีหมายเลขกำกับภาพตามลำดับ ภาพจะต้องชัดเจนแสดงเนื้อหาสำคัญของเรื่อง ควรเป็นภาพที่สื่อความหมายได้ เมื่อพิมพ์เป็นขาว - ดำ คำอธิบายภาพประกอบและตารางให้ใช้ข้อความกะทัดรัด ชัดเจน

2.8 การอ้างอิงและบรรณานุกรม การอ้างอิงในเนื้อหาและบรรณานุกรมท้ายบทความทุกรายการ จะต้องตรงกัน โดยอ้างอิงเฉพาะส่วนที่มีความสัมพันธ์โดยตรง วิธีการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมจะต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในการเขียนอ้างอิงตามที่กำหนด จะต้องมีการละเอียดสำคัญเกี่ยวกับเอกสารไว้ครบถ้วน เพื่อความสะดวกในการติดตามเอกสารที่ผู้เขียนได้อ้างอิงไว้

*การอ้างอิงในเนื้อหาควรใช้รูปแบบเดียวกันโดยสม่ำเสมอ โดยใช้ระบบชื่อและปี

2.8.1 การเรียงลำดับเอกสาร เรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้เขียนโดยไม่ต้องมีเลขกำกับ เริ่มด้วยรายชื่อเอกสารภาษาไทย และต่อด้วยรายชื่อเอกสารภาษาต่างประเทศ ใช้คำว่า บรรณานุกรม

2.8.2 บรรณานุกรมที่เป็นภาษาไทย ชื่อผู้เขียนใช้ชื่อเต็ม-นามสกุล และให้แปลบรรณานุกรมจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติมต่อท้ายในหัวข้อ REFERENCES โดยเขียนแบบเดียวกับข้อ 2.8.3 และ 2.8.4

*ดูตัวอย่างในข้อที่ 5 การแปลบรรณานุกรมจากภาษาไทยเป็นอังกฤษ

2.8.3 บรรณานุกรมที่เป็นภาษาต่างประเทศ ชื่อผู้เขียนให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนเป็นคำเต็มและตามด้วยชื่ออื่นๆ ซึ่งย่อเฉพาะอักษรตัวแรกในกรณีชื่อที่มีคำขึ้นต้น ด้วยคำว่า Van de, der, von ให้เขียนเต็มหน้าหน้าชื่อสกุล

2.8.4 การอ้างอิงและบรรณานุกรมที่เป็นภาษาต่างประเทศ ใช้รูปแบบ APA style (American Psychological Association) ซึ่งผู้เขียนสามารถเลือกใช้ APA Seven Edition ได้จาก Reference ใน Microsoft Word 2007 หรือสูงกว่า

2.9 ข้อเสนอแนะในการใช้ภาษา

2.9.1 ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่ายและกะทัดรัด

2.9.2 ใช้คำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและประกาศของราชบัณฑิตยสถาน

2.9.3 การใช้ศัพท์บัญญัติทางวิชาการ ควรใช้ควบคู่กับศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.9.4 การเขียนชื่อเฉพาะหรือคำแปลจากภาษาต่างประเทศที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในบทความ หากจำเป็นก็ควรพิมพ์ภาษาเดิมของชื่อนั้นๆกำกับไว้ในวงเล็บ เช่น ไทรบุรี (Kedah) เคปเวอร์ด (Cape Verde) เป็นต้น

2.9.5 ไม่ควรใช้ภาษาต่างประเทศในกรณีที่มีคำไทยใช้แพร่หลายอยู่แล้ว

2.9.6 รักษาความสม่ำเสมอในการใช้คำศัพท์การใช้ตัวย่อโดยตลอดทั้งบทความ

2.9.7 การตรวจแก้ไขต้นฉบับ กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ตรวจแก้ไขต้นฉบับที่ส่งมาพิมพ์ หากเรื่องตามแต่จะเห็นสมควร ในกรณีที่จำเป็นจะส่งต้นฉบับเดิมหรือฉบับที่แก้ไขแล้วกลับคืนมายังผู้เขียนเพื่อขอความเห็นชอบ

2.9.8 ระยะเวลาในการดำเนินงาน กองบรรณาธิการจะดำเนินการตั้งแต่รับเรื่องจนถึงพร้อมตีพิมพ์ ใช้เวลาประมาณ 3 เดือน (ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ผู้เขียนใช้ในการแก้ไขตามข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้วย)

3. เงื่อนไขการตีพิมพ์

3.1 ผลงาน หรือบทความวิชาการที่จะเสนอเพื่อตีพิมพ์ต้องเป็นผลงานที่ไม่เคยลงตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน (และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ)

3.2 วารสารฉบับนี้ ไม่มีการเรียกเก็บค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดทั้งสิ้น

3.3 ผู้เสนอบทความต้องดำเนินการแก้ไข หรือปรับปรุงผลงานตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และส่งคืนกองบรรณาธิการวารสารภายในเวลาที่กำหนดหากผู้เสนอไม่ดำเนินการ หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.4 กองบรรณาธิการจะไม่คืนต้นฉบับและแผ่นบันทึกข้อมูลให้แก่เจ้าของบทความ ทุกกรณี

4. รูปแบบการจัดพิมพ์ มีการกำหนดรูปแบบการพิมพ์ ดังนี้ (โปรดดูในตาราง)

4.1 บทความภาษาไทย ให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK

4.2 บทความภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK

รายการ	ลักษณะตัวอักษร	รูปแบบการพิมพ์	ขนาดตัวอักษร
ชื่อบทความ	เน้น	กลางหน้ากระดาษ	18
ชื่อผู้แต่ง	เอน	ชิดขวา	16
บทคัดย่อ	เน้น	กลางหน้ากระดาษ	18
หัวข้อแบ่งตอน	เน้น	ชิดซ้าย	18
หัวข้อย่อย	เน้น	ใช้หมายเลขกำกับ	16
บทความ	ปกติ	-	16
การเน้นความในบทความ	เน้น	-	16
ข้อความในตาราง	ปกติ	-	14
ข้อความอ้างอิง	เอน	-	14
เอกสารอ้างอิง	เน้น	กลางหน้ากระดาษ	20

4.3 การจัดพิมพ์ กำหนดระยะขอบกระดาษ ดังนี้

ด้านบน 1.5 นิ้ว ด้านล่าง 1.5 นิ้ว

ด้านซ้าย 2.0 นิ้ว ด้านขวา 1.0 นิ้ว

5. การส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

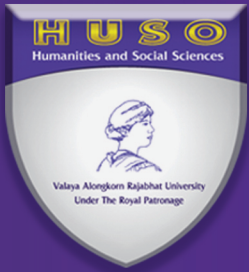
5.1 ผู้ประสงค์ในการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในหัวข้อนั้น ๆ ต้องดำเนินการผ่านระบบ ThaiJo 2.0 ของทางวารสารกำหนดเท่านั้น สามารถเข้าถึงระบบการส่งบทความได้ที่ลิงก์ <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal>

5.2 หรือ ส่งต้นฉบับ (Attached file) ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถึง คุณกฤษณ์ นันท์ ในจิต
E-mail: huso_published@vru.ac.th โทร 0 2529 3914 ต่อ 12
โทรศัพท์มือถือ 06 4958 4951

อันเนื่องมาจากปกหลัง

ตราสัญลักษณ์ 90 ปี วไลยอลงกรณ์ ซึ่งออกแบบโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดียนฉายผู้ชนะ
ภูประเสริฐ อาจารย์ประจำสาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อเฉลิมฉลองในวาระ
โอกาสการสถาปนาสถาบันครบ 90 ปี จากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ สู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2475 - 2565

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อมูลติดต่อ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

เบอร์โทรศัพท์: 0 2529 3914 ต่อ 139-146, 02-529-0674-7 ต่อ 139-146

ที่อยู่ : เลขที่ 1 หมู่ 20 ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 13180